

Uradni list

Evropske unije

L 157

Zvezek 49

Slovenska izdaja

Zakonodaja

9. junij 2006

Vsebina

I Akti, katerih objava je obvezna

- ★ Uredba (ES) št. 816/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o prisilnih licencah za patente, ki so povezani s proizvodnjo farmacevtskih izdelkov za izvoz v države s težavami v javnem zdravju 1
- ★ Direktiva 2006/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o spremembi Direktive 1999/62/ES o cestnih pristojbinah za uporabo določene infrastrukture za težka tovorna vozila 8
- ★ Direktiva 2006/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o strojih in spremembah Direktive 95/16/ES (preoblikovano) ⁽¹⁾ 24
- ★ Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi Direktive Sveta 84/253/EGS ⁽¹⁾ 87

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

Cena: 22 EUR

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

I

(Akti, katerih objava je obvezna)

UREDBA (ES) št. 816/2006 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 17. maja 2006

**o prisilnih licencah za patente, ki so povezani s proizvodnjo farmacevtskih izdelkov za izvoz
v države s težavami v javnem zdravju**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 95 in 133 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) 14. novembra 2001 je bila na četrti ministrski konferenci Svetovne trgovinske organizacije (STO) sprejeta Deklaracija iz Dohe o Sporazumu o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (Sporazum TRIPS) in javnem zdravju. Deklaracija ugotavlja, da ima vsaka članica STO pravico do podelitve prisilnih licenc in svobodo pri določanju razlogov, zaradi katerih so takšne licence podeljene. Ugotavlja tudi, da bi se članice STO z nezadostnimi proizvodnimi zmogljivostmi v farmacevtskem sektorju ali brez njih pri učinkoviti uporabi prisilnega licenciranja lahko soočale s težavami.

(2) 30. avgusta 2003 je Generalni svet STO glede na izjavo, ki jo je prebral njegov predsednik, sprejel Sklep o izvajanju odstavka 6 Deklaracije iz Dohe o Sporazumu TRIPS in javnem zdravju (v nadaljevanju „Sklep“). Pod določenimi pogoji Sklep opušča nekatere obveznosti glede podelitve prisilnih licenc, določenih v Sporazumu TRIPS, da bi zadovoljili potrebe članic STO z nezadostno proizvodno zmogljivostjo.

(3) Glede na dejavno vlogo Skupnosti pri sprejetju Sklepa, njeno zavezo pri STO, da polno sodeluje pri izvajanju Sklepa, in njen poziv vsem članicam STO, da zagotovijo vzpostavitev pogojev, ki bodo omogočili učinkovito delovanje sistema, vzpostavljenega s Sklepom, je za Skupnost pomembno, da Sklep prenese v svoj pravni red.

(4) Da bi zagotovili enake pogoje v vseh državah članicah za podelitev prisilnih licenc za proizvodnjo in prodajo farmacevtskih izdelkov, kadar so ti namenjeni za izvoz, in da bi se izognili izkrivljanju konkurence za gospodarske subjekte na enotnem trgu, je potrebno, da se Sklep izvaja enotno. Morala bi se uporabljati tudi enotna pravila, da se prepreči ponovni uvoz farmacevtskih izdelkov, proizvedenih v skladu s Sklepom, na ozemlje Skupnosti.

(5) Namen te uredbe je postati del širše evropske in mednarodne dejavnosti za reševanje težav v javnem zdravju, s katerimi se soočajo najmanj razvite države in druge države v razvoju, ter predvsem izboljšati dostop do cenovno dostopnih varnih in učinkovitih zdravil, vključno z odmerki kombinacij zdravil, katerih kakovost je zagotovljena. V povezavi s tem bodo na voljo postopki, določeni v farmacevtski zakonodaji Skupnosti, ki bodo zagotavljali znanstveno kakovost teh izdelkov, še zlasti postopek iz člena 58 Uredbe (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o postopkih Skupnosti za pridobitev dovoljenja za promet in nadzor zdravil za humano in veterinarsko uporabo ter o ustanovitvi Evropske agencije za zdravila ⁽³⁾.

(6) Ker je sistem prisilnega licenciranja, vzpostavljen s to uredbo, namenjen reševanju težav v javnem zdravju, bi se moral uporabljati v dobri veri. Tega sistema države ne bi smele uporabljati za uresničevanje industrijskih ali trgovinskih ciljev. Namen te uredbe je, da se ustvari varen pravni okvir in da se preprečijo spori.

⁽¹⁾ UL C 286, 17.11.2005, str. 4.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 1. decembra 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 28. aprila 2006.

⁽³⁾ UL L 136, 30.4.2004, str. 1.

- (7) Ker je ta uredba del širše dejavnosti za reševanje vprašanja dostopa do cenovno dostopnih zdravil za države v razvoju, je Komisija opredelila dopolnilne ukrepe v svojem akcijskem programu (pospešeni ukrepi v boju proti HIV/AIDS, malariji in tuberkulozi v okviru odpravljanja revščine) in v Sporočilu Komisije o skladni evropski politiki za zunanje ukrepe v boju proti HIV/AIDS, malariji in tuberkulozi. Potreben je nenehen nujen napredek, ki vključuje ukrepe za podporo raziskav v boju proti tem boleznim in ukrepe za povečanje zmogljivosti v deželah v razvoju.
- (8) Nujno je, da izdelki, proizvedeni v skladu s to uredbo, dosežejo samo tiste, ki jih potrebujejo, in niso preusmerjeni od tistih, katerim so bili namenjeni. Prisilne licence po tej uredbi morajo zato pridobitelju licence naložiti jasne pogoje glede dejanj, ki jih obsega licenca, opredelitve farmacevtskih izdelkov, proizvedenih po licenci, in držav, v katere se bodo ti izdelki izvozili.
- (9) Predvideti bi bilo treba carinsko ukrepanje na zunanjih mejah za obravnavo izdelkov, proizvedenih in prodanih za izvoz po prisilni licenci, ki jih nekdo poskuša ponovno uvoziti na ozemlje Skupnosti.
- (10) Če so bili farmacevtski izdelki, proizvedeni po prisilni licenci, zaseženi v skladu s to uredbo, se lahko pristojni organ v skladu z nacionalno zakonodajo in zato, da se zagotovi uporaba zaseženih farmacevtskih izdelkov za predvideni namen, odloči poslati te izdelke v ustrezno državo uvoznico v skladu s podeljeno prisilno licenco.
- (11) Da bi se izognili pospeševanju prekomerne proizvodnje in možnemu preusmerjanju farmacevtskih izdelkov, bi morali pristojni organi upoštevati obstoječe prisilne licence za enake izdelke in države, kot tudi vzporedne uporabe, ki jih je navedel vložnik zahteve.
- (12) Ker ciljev te uredbe, ki jih je treba sprejeti, in sicer uvedbe usklajenih postopkov za podelitev prisilnih licenc, ki prispevajo k učinkovitemu izvajanju sistema, vzpostavljenega s Sklepom, države članice ne morejo zadovoljivo doseči zaradi možnosti, ki so po Sklepu na voljo državam izvoznicam, in se lahko zato zaradi možnih vplivov na gospodarske subjekte na notranjem trgu lažje dosežejo na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (13) Skupnost priznava, da je nadvse zaželeno, da se podpira prenos tehnologije in vzpostavljanje zmogljivosti v državah, ki imajo nezadostne proizvodne zmogljivosti v farmacevtskem sektorju ali jih sploh nimajo, in se tako spodbuja in povečuje lastna proizvodnja farmacevtskih izdelkov v teh državah.
- (14) Za zagotovitev učinkovite obdelave zahtev za pridobitev prisilne licence v skladu s to uredbo bi morale imeti države članice možnost predpisati izključno formalne ali upravne pogoje, kot so pravila glede jezika zahteve, obrazca, ki se mora uporabljati, opredelitve patentov in/ali dodatnih varstvenih certifikatov, v zvezi s katerimi se zahteva prisilna licenca, in pravila o zahtevah v elektronski obliki.
- (15) Namen preproste formule za določitev nadomestila je pospešiti postopek podelitve prisilnih licenc v primeru izrednih razmer v državi ali v drugih skrajno nujnih okoliščinah ali v primerih javne nekomercialne uporabe v skladu s členom 31(b) Sporazuma TRIPS. Delež 4 % bi se lahko uporabil kot referenčna točka za razprave o ustreznem nadomestilu v okoliščinah, ki so drugačne od zgoraj navedenih —

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Področje uporabe

Ta uredba uvaja postopek za podelitev prisilnih licenc v zvezi s patenti in dodatnimi varstvenimi certifikati za proizvodnjo in prodajo farmacevtskih izdelkov, kadar so takšni izdelki namenjeni izvozu v upravičene države uvoznice, ki potrebujejo takšne izdelke za reševanje težav v zvezi z javnim zdravjem.

Države članice podelijo prisilno licenco vsaki osebi, ki vložijo zahtevo v skladu s členom 6 in ob upoštevanju pogojev, določenih v členih 6 do 10.

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve:

- (1) „farmacevtski izdelek“ pomeni kateri koli izdelek v farmacevtskem sektorju, vključno z zdravili, kot so določena v členu 1(2) Direktive 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini ⁽¹⁾, učinkovinami in opremo za diagnosticiranje ex vivo;
- (2) „imetnik pravice“ pomeni imetnika katerega koli patenta ali dodatnega varstvenega certifikata, v zvezi s katerim je bila vložena zahteva za pridobitev prisilne licence v skladu s to uredbo;
- (3) „država uvoznica“ pomeni državo, v katero se bo izvažal farmacevtski izdelek;
- (4) „pristojni organ“ pomeni za namene členov 1 do 11, 16 in 17 kateri koli nacionalni organ, ki je pristojen za podelitev prisilnih licenc v skladu s to uredbo v posamezni državi članici.

Člen 3

Pristojni organ

Pristojni organ, kakor je opredeljen v členu 2(4), je tisti, ki je pristojen za podelitev prisilnih licenc po nacionalnem patentnem pravu, razen če zadevna država članica določi drugače.

Države članice o imenovanem pristojnem organu iz člena 2(4) uradno obvestijo Komisijo.

Uradna obvestila se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Upravičene države uvoznice

Upravičene države uvoznice so naslednje:

- (a) vsaka najmanj razvita država, ki je kot taka navedena na seznamu Združenih narodov;
- (b) vsaka članica STO, ki ni najmanj razvita država članica iz točke (a), ki je Svet za TRIPS obvestila o svoji nameri, da bo uporabila sistem kot uvoznica, vključno s tem, ali bo sistem uporabljala v celoti ali omejeno;

⁽¹⁾ UL L 311, 28.11.2001, str. 67. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2004/27/ES (UL L 136, 30.4.2004, str. 34).

- (c) vsaka država, ki ni članica STO, vendar je na seznamu Odbora OECD za razvojno pomoč med državami z nizkim dohodkom, katerih bruto nacionalni proizvod na prebivalca znaša manj kot 745 USD, in ki je Komisijo uradno obvestila o svoji nameri, da bo uporabila sistem kot uvoznica, vključno s tem, ali bo sistem uporabljala v celoti ali omejeno.

Vendar vsaka članica STO, ki je STO podala izjavo, da sistema ne bo uporabljala kot članica STO uvoznica, ni upravičena država uvoznica.

Člen 5

Razširitev na najmanj razvite države in države v razvoju, ki niso članice STO

Naslednje določbe se uporabljajo za upravičene države uvoznice po členu 4, ki niso članice STO:

- (a) država uvoznica pošlje uradno obvestilo iz člena 8(1) neposredno Komisiji;
- (b) država uvoznica v uradnem obvestilu iz člena 8(1) izjavi, da bo sistem uporabljala za reševanje problemov javnega zdravja in ne kot instrument za doseganje ciljev industrijske ali trgovinske politike ter da bo sprejela ukrepe iz odstavka 4 Sklepa;
- (c) pristojni organ lahko na zahtevo imetnika pravice ali na lastno pobudo, če nacionalna zakonodaja pristojnemu organu dovoljuje delovanje na lastno pobudo, prekliče prisilno licenco, podeljeno v skladu s tem členom, če država uvoznica ni izpolnila svojih obveznosti iz točke (b). Pred preklicem prisilne licence pristojni organ upošteva vsa mnenja, ki jih izrazijo organi iz člena 6(3)(f).

Člen 6

Zahteva za prisilno licenco

1. Vsaka oseba lahko vloži zahtevo za pridobitev prisilne licence po tej uredbi pri pristojnem organu v državi članici ali članicah, kjer patenti ali dodatni varstveni certifikati veljajo in obsegajo njene načrtovane dejavnosti proizvodnje in prodaje za izvoz.

2. Oseba, ki vloži zahtevo za pridobitev prisilne licence pri organih več kot ene države za isti izdelek, to v vseh svojih zahtevah navede skupaj s podatki o količinah in zadevnih državah uvoznicah.

3. Zahteva iz odstavka 1 vsebuje:

- (a) ime in kontaktne podatke vložnika ter vsakega zastopnika, ki ga je vložnik pooblastil, da deluje v njegovem imenu pred pristojnim organom;
- (b) nevarovano ime farmacevtskega izdelka ali izdelkov, ki jih namerava vložnik proizvajati in prodajati za izvoz v skladu s prisilno licenco;
- (c) količino farmacevtskega izdelka, ki jo namerava vložnik proizvesti v skladu s prisilno licenco;
- (d) državo ali države uvoznice;
- (e) dokazila o prejšnjih pogajanjih z imetnikom pravice v skladu s členom 9, kjer je to potrebno;
- (f) dokazila o posebni zahtevi:
 - (i) pooblaščenih zastopnikov države ali držav uvoznic; ali
 - (ii) nevladne organizacije s formalnim pooblastilom ene ali več držav uvoznic; ali
 - (iii) organov OZN ali drugih mednarodnih zdravstvenih organizacij s formalnim pooblastilom ene ali več držav uvoznic,

z navedbo zahtevane količine izdelka.

4. Nacionalna zakonodaja lahko predpiše zgolj formalne ali upravne pogoje, potrebne za učinkovito obravnavo zahteve. Takšni pogoji po nepotrebnem ne povečajo stroškov ali bremen vložnika, v vsakem primeru pa zaradi njih postopek za podelitev prisilne licence po tej uredbi ni bolj otežen, kot je postopek za podelitev drugih prisilnih licenc po nacionalni zakonodaji.

Člen 7

Pravice imetnika pravice

Pristojni organ nemudoma uradno obvesti imetnika pravice o zahtevi za pridobitev prisilne licence. Pred podelitvijo prisilne licence da pristojni organ imetniku pravice možnost, da poda pripombe k zahtevi in da pristojnemu organu sporoči kakršne koli pomembne informacije v zvezi z zahtevo.

Člen 8

Preverjanje

1. Pristojni organ preveri:

(a) da je vsaka država uvoznica, navedena v zahtevi, ki je članica STO, v skladu s Sklepom uradno obvestila STO;

ali

(b) da je vsaka država uvoznica, navedena v zahtevi, ki ni članica STO, glede vsakega izdelka iz zahteve, v skladu s to uredbo poslala Komisiji uradno obvestilo, ki:

(i) natančno navaja naziv in pričakovano količino potrebnega izdelka;

(ii) potrjuje, da je država na enega od načinov, določenih v Prilogi k Sklepu, ugotovila, da ima v farmacevtskem sektorju v zvezi z določenim izdelkom ali izdelki nezadostne proizvodne zmogljivosti ali pa jih sploh nima, razen če je država uvoznica ena od najmanj razvitih držav;

(iii) potrjuje, da je v primerih, ko je farmacevtski izdelek patentiran na ozemlju države uvoznice, ta država uvoznica podelila ali namerava podeliti prisilno licenco za uvoz zadevnega izdelka v skladu s členom 31 Sporazuma TRIPS in določbami Sklepa.

Ta odstavek ne posega v prožnost, ki jo imajo najmanj razvite države po Sklepu Sveta za TRIPS z dne 27. junija 2002.

2. Pristojni organ preveri, da količina izdelka, navedena v zahtevi, ne presega tiste, o kateri je država uvoznica, ki je članica STO, uradno obvestila STO, ali tiste, o kateri je država uvoznica, ki ni članica STO, uradno obvestila Komisijo, in da ob upoštevanju drugih prisilnih licenc, podeljenih drugje, skupna količina izdelka, ki se lahko proizvede za katero koli državo uvoznico, znatno ne presega količine, o kateri je ta država uradno obvestila STO v primeru držav uvoznic, članic STO, oziroma Komisijo v primeru držav uvoznic, ki niso članice STO.

Člen 9

Predhodna pogajanja

1. Vložnik pristojnemu organu predloži dokazila, da si je prizadeval za pridobitev pooblastila od imetnika pravice in da v obdobju tridesetih dni pred vložitvijo zahteve takšno prizadevanje ni bilo uspešno.

2. Pogoj iz odstavka 1 se ne uporablja v razmerah izrednega stanja na nacionalni ravni, drugih skrajno nujnih okoliščinah ali v primerih javne nekomercialne uporabe v skladu s členom 31(b) Sporazuma TRIPS.

Člen 10

Pogoji prisilne licence

1. Podeljena licence ni prenosljiva, razen za tisti del podjetja ali njegove poslovne dejavnosti, ki uporablja licenco, in ni izključna. Vsebuje posebne pogoje, določene v odstavkih 2 do 9, ki jih mora izpolniti pridobitelj licence.

2. Količina izdelka, proizvedenega po licenci, ne presega količine, ki jo potrebuje(-jo) za izpolnitev potreb država ali države uvoznice, navedene v zahtevi, ob upoštevanju količine izdelka, proizvedenega po drugih prisilnih licencah, ki so bile podeljene drugje.

3. Trajanje licence je navedeno.

4. Licenca je strogo omejena na vsa dejanja, potrebna za proizvodnjo zadevnega izdelka za izvoz v državo ali države, navedene v zahtevi, in distribucijo v njih. Noben izdelek, narejen ali uvožen po prisilni licenci, se ne ponudi za prodajo ali da na trg v kateri koli drugi državi, razen tisti, ki je navedena v zahtevi, razen če država uvoznica uporabi možnosti iz pododstavka 6(i) Sklepa za izvoz v tiste države s pogodbenice regionalnega trgovinskega sporazuma, ki se soočajo z istim zdravstvenim problemom.

5. Izdelki, narejeni po licenci, so jasno opredeljeni s posebno označitvijo, iz katere je razvidno, da so bili proizvedeni v skladu s to uredbo. Izdelki se morajo razlikovati od tistih, ki jih je proizvedel imetnik pravice po posebnem pakiranju in/ali barvanju/oblikovanju, če je tako razlikovanje izvedljivo in če nima pomembnega vpliva na ceno. Embalaža in katera koli z izdelkom povezana dokumentacija vsebuje označbo, da je izdelek predmet prisilne licence po tej uredbi, navaja ime pristojnega organa in identifikacijsko referenčno številko ter jasno označuje, da je izdelek namenjen izključno za izvoz in distribucijo v zadevno državo ali države uvoznice. Podrobnosti o lastnostih izdelkov so na voljo carinskim organom držav članic.

6. Pred odpremo v državo ali države uvoznice, navedene v zahtevi, pridobitelj licence na spletni strani objavi naslednje podatke:

(a) količine, dobavljene po licenci, in države uvoznice, katerim jih dobavlja;

(b) razpoznavne značilnosti zadevnega izdelka ali izdelkov.

Naslov spletne strani se sporoči pristojnemu organu.

7. Če so izdelki, ki jih pokriva prisilna licence, patentirani v državah uvoznicah, navedenih v zahtevi, se izdelki lahko

izvozijo le, če so te države podelile prisilno licenco za uvoz, prodajo in/ali distribucijo teh izdelkov.

8. Pristojni organ lahko na zahtevo imetnika pravice ali na lastno pobudo, če nacionalna zakonodaja pristojnemu organu dovoljuje ukrepanje na lastno pobudo, zahteva dostop do poslovnih knjig in evidenc, ki jih vodi pridobitelj licence, zgolj z namenom, da preveri, ali so bili izpolnjeni pogoji licence, predvsem tisti glede končnega namembnega kraja izdelkov. Knjige in evidence vsebujejo dokazilo o izvozu izdelka z deklaracijo o izvozu, ki jo je overil zadevni carinski organ, in dokazilo o uvozu, ki ga je izdal eden od organov iz člena 6(3)(f).

9. Pridobitelj licence je odgovoren za plačilo primerne nadomestila imetniku pravice, kakor ga določi pristojni organ, in sicer:

(a) v primerih iz člena 9(2) je nadomestilo v višini največ 4 % celotne cene, ki jo plača država uvoznica ali se plača v njenem imenu;

(b) v vseh drugih primerih se nadomestilo določi ob upoštevanju ekonomske vrednosti uporabe, ki je bila odobrena po licenci zadevni državi ali državam uvoznicam, kot tudi humanitarnih in nekomercialnih okoliščin pri podelitvi licence.

10. Pogoji licence ne posegajo v način distribucije v državi uvoznici.

Distribucijo lahko na primer izvaja kateri koli organ iz člena 6(3)(f) pod komercialnimi ali nekomercialnimi pogoji, tudi popolnoma brezplačno.

Člen 11

Zavrnitev zahteve

Pristojni organ zahtevo zavrne, če kateri koli od pogojev, določenih v členih 6 do 9, ni izpolnjen ali če zahteva ne vsebuje potrebnih sestavin, ki pristojnemu organu omogočajo podelitev licence v skladu s členom 10. Pred zavrnitvijo zahteve pristojni organ vložniku omogoči, da se o tem izjavi in popravi položaj.

Člen 12

Uradno obvestilo

Ko je prisilna licence podeljena, država članica s posredovanjem Komisije uradno obvesti Svet za TRIPS o podelitvi licence in posebnih pogojih v zvezi z njo.

Predloženi podatki vsebujejo naslednje podrobnosti o licenci:

- (a) ime in naslov pridobitelja licence;
- (b) zadevni izdelek ali zadevne izdelke;
- (c) količino, ki se bo dobavila;
- (d) državo ali države, v katere se bodo izdelki izvozili;
- (e) trajanje licence;
- (f) naslov spletne strani iz člena 10(6).

Člen 13

Prepoved uvoza

1. Izdelke, proizvedene po prisilni licenci, ki je bila podeljena v skladu s Sklepom in/ali to uredbo, je prepovedano uvažati v Skupnost za namene sprostitev v prosti promet, ponovnega izvoza, uvedbe odložnih postopkov ali vnosa v prosto cono ali prosto skladišče blaga.

2. Odstavek 1 se ne uporablja v primeru ponovnega izvoza v državo uvoznico, navedeno v zahtevi ter opredeljeno na embalaži in spremljajoči dokumentaciji izdelka, ali v primeru uvedbe tranzitnega postopka ali postopka carinskega skladiščenja, vnosa v prosto cono ali prosto skladišče blaga za namene ponovnega izvoza v navedeno državo uvoznico.

Člen 14

Ukrepi carinskih organov

1. Če obstaja dovolj razlogov za sum, da se izdelki, proizvedeni po prisilni licenci, podeljeni v skladu s Sklepom in/ali to uredbo, uvažajo v Skupnost v nasprotju s členom 13(1), carinski organi prekinejo sprostitev zadevnih izdelkov ali jih zadržijo za toliko časa, kolikor je potrebno za pridobitev odločbe pristojnega organa o naravi blaga. Države članice zagotovijo, da je za preverjanje obstoja takšnega uvoza pristojen določen organ. Obdobje prekinitev ali zadržanja ne presega 10 delovnih dni, razen v primeru posebnih okoliščin, ko se lahko to obdobje podaljša za največ 10 delovnih dni. Ob izteku tega obdobja se izdelki sprostijo, pod pogojem, da so bile opravljene vse carinske formalnosti.

2. Pristojni organ, imetnik pravice in proizvajalec ali izvoznik zadevnih izdelkov so nemudoma obveščeni o prekinitvi sprostitev ali zadržanja izdelkov in prejmejo tudi vse razpoložljive podatke glede zadevnih izdelkov. Ustrezno se upoštevajo nacionalne določbe o varstvu osebnih podatkov,

poslovne in industrijske skrivnosti ter poklicne in uradne skrivnosti.

Uvoznik, kadar je primerno tudi izvoznik, ima na voljo dovolj možnosti, da pristojnemu organu predloži podatke, ki se mu v zvezi z izdelki zdijo primerni.

3. Če je potrjeno, da so bili izdelki, katerih sprostitev so carinski organi prekinili ali so jih zadržali, namenjeni uvozu v Skupnost v nasprotju s prepovedjo iz člena 13(1), pristojni organ zagotovi, da se ti izdelki zasežejo in odstranijo v skladu z nacionalno zakonodajo.

4. Postopek prekinitve sprostitev, zadržanja ali zasega blaga se izvaja na stroške uvoznika. Če navedenih stroškov od uvoznika ni mogoče izterjati, se jih lahko v skladu z nacionalno zakonodajo izterja od katere koli druge osebe, odgovorne za poskus nezakonitega uvoza.

5. Če se kasneje ugotovi, da izdelki, katerih sprostitev so carinski organi prekinili ali so jih zadržali, ne kršijo prepovedi iz člena 13(1), jih carinski organ sprosti in izroči prejemniku, pod pogojem, da so bile opravljene vse carinske formalnosti.

6. Pristojni organ obvesti Komisijo o vsaki odločitvi glede zasega ali uničenja, sprejeti v skladu s to uredbo.

Člen 15

Izjema za osebno prtljago

Člena 13 in 14 se ne uporabljata za blago nekomercialne narave, ki je v osebni prtljagi potnikov in ga ti uporabljajo za osebno rabo, v mejah, ki veljajo za oprostitev plačila carine.

Člen 16

Preklic ali preverjanje licence

1. Ob upoštevanju zadostnega varstva zakonitih interesov pridobitelja licence se lahko prisilna licenca, ki je podeljena v skladu s to uredbo, prekliče z odločitvijo pristojnega organa ali enega izmed organov, omenjenih v členu 17, če pridobitelj licence ne spoštuje pogojev licence.

Pristojni organ je pooblaščen, da na utemeljeno zahtevo imetnika pravice ali pridobitelja licence preveri, ali se spoštujejo pogoji licence. Preverjanje temelji na oceni, narejeni v državi uvoznici, kadar je to primerno.

2. O preklicu licence, podeljene po tej uredbi, se s posredovanjem Komisije uradno obvesti Svet za TRIPS.

3. Po preklicu licence ima pristojni organ ali kateri koli drug organ, ki ga imenuje država članica, pravico do določitve razumnega časovnega obdobja, v katerem pridobitelj licence poskrbi, da je vsak izdelek, ki je v njegovi lasti, hrambi ali pod njegovo pristojnostjo ali nadzorom, na njegove stroške preusmerjen v državo v stiski, kot je določeno v členu 4, ali drugače odstranjen, kot določi pristojni organ ali kateri drug organ, ki ga imenuje država članica, po posvetu z imetnikom pravice.

4. Ko država uvoznica uradno obvesti pristojni organ, da količina farmacevtskih izdelkov ne zadostuje več za zadovoljevanje njenih potreb, lahko pristojni organ na zahtevo pridobitelja licence spremeni pogoje licence ter dovoli proizvodnjo in izvoz dodatnih količin izdelka v obsegu, ki je potreben za izpolnjevanje potreb te države uvoznice. V takih primerih se zahteva pridobitelja licence obravnava po poenostavljenem in pospešenem postopku, pri čemer podatki iz člena 6(3), točki (a) in (b), niso potrebni, če pridobitelj licence predloži izvirno prisilno licenco. V primerih, za katere se uporablja člen 9(1), odstopanje iz člena 9(2) pa zanje ne velja, dodatna dokazila o pogajanjih z imetnikom pravice niso potrebna, če zahtevana dodatna količina ne presega 25 % količine, odobrene z izvirno licenco.

V primerih, za katere se uporablja člen 9(2), dokazila o pogajanjih z imetnikom pravice niso potrebna.

Člen 17

Pritožbe

1. Pritožbe proti kateri koli odločitvi pristojnega organa in spori glede izpolnjevanja pogojev licence se predložijo ustreznemu organu, ki je po nacionalni zakonodaji za to odgovoren.

2. Države članice zagotovijo, da lahko pristojni organ in/ali organ iz odstavka 1 odloči(-ta), da ima pritožba na odločitev o podelitvi prisilne licence odložilni učinek.

Člen 18

Varnost in učinkovitost zdravil

1. Kadar zahteva za pridobitev prisilne licence zadeva zdravilo, lahko vložnik uporabi:

- (a) postopek za pridobitev znanstvenega mnenja, ki ga določa člen 58 Uredbe (ES) št. 726/2004; ali
- (b) katere koli podobne postopke v okviru nacionalne zakonodaje, kot so znanstveno mnenje ali izvozna potrdila, namenjena izključno za trge zunaj Skupnosti.

2. Če zahteva za katerega od zgoraj navedenih postopkov zadeva zdravilo, ki je generik referenčnega zdravila, ki je ali je bilo odobreno v skladu s členom 6 Direktive 2001/83/ES, se ne uporabljajo obdobja za varstvo podatkov iz člena 14(11) Uredbe (ES) št. 726/2004 ter členov 10(1) in 10(5) Direktive 2001/83/ES.

Člen 19

Pregled

Komisija tri leta po začetku veljavnosti te uredbe in nadalje vsaka tri leta Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o izvajanju te uredbe, vključno z ustreznimi načrti sprememb. Poročilo vsebuje zlasti:

- (a) uporabo člena 10(9) o določitvi nadomestila imetniku pravice;
- (b) uporabo poenostavljenega in pospešenega postopka iz člena 16(4);
- (c) zadostnost pogojev iz člena 10(5) za preprečitev preusmerjanja trgovine; in
- (d) prispevek te uredbe k uveljavljanju sistema, vzpostavljenega s Sklepom.

Člen 20

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 17. maja 2006

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BORRELL FONTELLES

Za Svet

Predsednik

H. WINKLER

DIREKTIVA 2006/38/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 17. maja 2006****o spremembi Direktive 1999/62/ES o cestnih pristojbinah za uporabo določene infrastrukture za težka tovorna vozila**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 71(1) Pogodbe,

ob upoštevanju Direktive 1999/62/ES ⁽¹⁾ in zlasti člena 7 Direktive,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽³⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽⁴⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Odpravljanje izkrivljanja konkurence med prevoznimi podjetji v državah članicah, pravilno delovanje notranjega trga in izboljšana konkurenčnost so odvisni od vzpostavitev pravičnih mehanizmov pristojbin za prevoznike za uporabo infrastrukture. Z Direktivo 1999/62/ES je bila že dosežena določena stopnja usklajenosti.
- (2) Pravičnejši sistem pristojbin za uporabo cestne infrastrukture, ki temelji na načelu „uporabnik plača“ in na možnosti uporabe načela „onesnaževalec plača“, na primer s prilagajanjem cestnin, ki upošteva okoljski učinek vozil, je ključnega pomena za spodbujanje trajnostnega prometa Skupnosti. Cilj, da naj se obstoječe cestno omrežje kar najbolje uporablja in da naj se negativni vpliv tega omrežja pomembno zmanjša, bi moral biti v korist zdrave gospodarske rasti in pravilnega delovanja notranjega trga, vključno z obrobniimi regijami, dosežen brez uvajanja dodatnih obremenitev za prevoznike in z izogibanjem dvojnemu obdavčenju.
- (3) Komisija je v Beli knjigi „Evropska prometna politika za 2010: čas za odločitve“ razglasila svojo namero, da bo predlagala direktivo o pristojbinah za uporabo cestne

infrastrukture. Evropski parlament je s sprejetjem Resolucije z dne 12. februarja 2003 ⁽⁵⁾ o Beli knjigi potrdil, da je potrebna uvedba pristojbin za infrastrukturo. Po Evropskem svetu v Göteborgu 15. in 16. junija 2001, ki je še posebej poudaril vprašanje trajnostnega prometa, sta tudi Evropska sveta v Kopenhagenu 12. in 13. decembra 2002 ter v Bruslju 20. in 21. marca 2003 pozdravila namero Komisije, da predloži novo direktivo o „Eurovinjetni“.

- (4) Evropski svet je v odstavku 29 sklepov predsedstva zasedanja v Göteborgu navedel, da bi se trajnostna prometna politika morala spopasti z vedno večjo količino prometa, zastojev, hrupa in onesnaževanja in da bi morala spodbujati uporabo okolju prijaznih prevoznih sredstev in popolno interiorizacijo družbenih in okoljskih stroškov.
- (5) Pri določanju cestnin Direktiva 1999/62/ES upošteva stroške gradnje infrastrukture, njenega obratovanja, vzdrževanja in razvoja. Da se zagotovi preglednost stroškov gradnje, ki se lahko upoštevajo, je potrebna posebna določba.
- (6) Mednarodni prevozi v cestnem prometu so osredotočeni na vseevropsko cestno prometno omrežje. Poleg tega je dobro delovanje notranjega trga življenjskega pomena za komercialne prevoze. Okvir Skupnosti bi se moral tako uporabljati za komercialni promet na vseevropskem cestnem omrežju, kakor je opredeljeno v Odločbi št. 1692/96/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 1996 o smernicah Skupnosti za razvoj vseevropskega prometnega omrežja ⁽⁶⁾. Države članice bi morale imeti pravico, da lahko v skladu z načelom subsidiarnosti in ob upoštevanju Pogodbe svobodno zaračunavajo cestnine in/ali uporabnine na cestah izven vseevropskega cestnega omrežja. Kjer se države članice odločijo, da ohranijo ali uvedejo cestnine in/ali uporabnine le na odsekih vseevropskega cestnega omrežja, ki poteka po njihovem ozemlju, zaradi razlogov, kakor so odročnost, malo zastojev ali nizka stopnja onesnaženosti, ali

⁽¹⁾ UL L 187, 20.7.1999, str. 42. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

⁽²⁾ UL C 241, 28.9.2004, str. 58.

⁽³⁾ UL C 109, 30.4.2004, str. 14.

⁽⁴⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 20. aprila 2004 (UL C 104 E, 30.4.2004, str. 371), Skupno stališče Sveta z dne 6. septembra 2005 (UL C 275 E, 8.11.2005, str. 1) in Stališče Evropskega parlamenta z dne 15. decembra 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Sklep Sveta z dne 27. marca 2006.

⁽⁵⁾ UL C 43 E, 19.2.2004, str. 250.

⁽⁶⁾ UL L 228, 9.9.1996, str. 1. Odločba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo št. 884/2004/ES (UL L 167, 30.4.2004, str. 1).

kjer je to potrebno zaradi uvedbe nove cestninske ureditve, bi morala biti izbira odsekov opravljena tako, da ni diskriminiran mednarodni promet in da ni izkrivljena konkurenca med operatorji. Enake zahteve bi bilo treba uporabiti, ko država članica ohrani ali uvede cestnine in/ali uporabnine na cestah, ki niso del vseevropskega cestnega omrežja, na primer na vzporednih cestah, s ciljem uravnavanja pretoka prometa.

- (7) Če se država članica odloči, da razširi cestnine in/ali uporabnine prek vseevropskega cestnega omrežja, na primer zato, da vključi vzporedne ceste, na katere bi se lahko preusmeril promet z vseevropskega cestnega omrežja in/ali ki neposredno konkurirajo nekaterim odsekom tega omrežja, bi morala zagotoviti usklajevanje z organi, ki so za te ceste odgovorne.
- (8) Zaradi stroškovne učinkovitosti pri izvajanju cestninskih sistemov ni nujno, da se na celotni infrastrukturi, za katero se plačuje cestnina, uvedejo omejitve dostopa za nadziranje zaračunanih cestnin. Države članice se lahko odločijo, da to direktivo izvajajo tako, da cestnine zaračunavajo samo na določeni točki infrastrukture na katero se cestnina nanaša. To pa ne bi smelo diskriminirati prometa, ki ni lokalne narave.
- (9) Cestnine bi se morale oblikovati na podlagi načela povračila infrastrukturnih stroškov. V primerih, ko se takšna infrastruktura sofinancira iz splošnega proračuna Evropske unije, se prispevka iz sredstev Skupnosti ne bi smelo povrniti s cestninami, razen če so v ustreznih instrumentih Skupnosti posebne določbe, ki pri opredelitvi zneska sofinanciranja upoštevajo bodoče dohodke iz cestnin.
- (10) Dejstvo, da uporabnik lahko sprejema odločitve, ki bodo vplivale na breme, ki ga bodo zanj predstavljale cestnine, s tem, da se odloči za okolju najbolj prijazna vozila in prometno manj obremenjene ure ali poti, je pomemben sestavni del sistema cestnih pristojbin. Države članice bi tako morale imeti možnost, da predvidijo različne cestnine glede na emisijsko kategorijo vozila (klasifikacija „EURO“) in raven škode, ki jo to vozilo povzroča cestam in krajem ter glede na čas vožnje in prometno obremenjenost. Takšno razlikovanje v ravneh cestnin bi moralo biti sorazmerno z zastavljenim ciljem.
- (11) Vidiki komercialnega zaračunavanja uporabe cestne infrastrukture, ki jih ne ureja ta direktiva, bi morali spoštovati pravila Pogodbe.
- (12) Ta direktiva ne vpliva na možnost držav članic, ki uvedejo sistem cestnin in/ali uporabnin za infrastrukturo,

da brez poseganja v člena 87 in 88 Pogodbe predvidijo ustrezno povračilo teh dajatev. Takšna povračila ne bi smela povzročiti izkrivljanja konkurence na notranjem trgu, določena pa bi morala biti ob upoštevanju ustreznih določb prava Skupnosti, zlasti najnižjih stopenj davkov na vozila, določenih v Prilogi I k Direktivi 1999/62/ES in določb Direktive Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije ⁽¹⁾.

- (13) Kadar države članice pobirajo cestnine ali uporabnine za uporabo cest v vseevropskem cestnem omrežju, bi morale pri svojih načrtih vzdrževanja dati ustrezno prednost cestam, za katere se pobirajo te pristojbine. Prihodki iz cestnin ali uporabnin bi se morali uporabiti za vzdrževanje zadavne infrastrukture in celotnega prometnega sektorja, da se zagotovi uravnotežen in trajnosten razvoj prometnih omrežij.
- (14) Posebno pozornost bi bilo treba posvetiti gorskim regijam, kot so Alpe in Pireneji. Novi infrastrukturni projekti večjega obsega so velikokrat propadli zaradi pomanjkanja precejšnjih finančnih sredstev, ki bi bila za te projekte potrebna. V takšnih regijah se od uporabnikov torej lahko zahteva, da plačujejo pribitek, iz katerega se financirajo bistveni projekti, ki so velikega pomena za Evropo, vključno s tistimi, ki vključujejo različne vrste prevoza po istem koridorju. Pribitek bi moral biti vezan na finančne potrebe posameznega projekta. Vezan pa bi moral biti tudi na osnovno raven cestnin, s čimer bi se izognili umetno visokim pristojbinam na kakšnem izmed koridorjev, kar bi lahko promet preusmerilo na druge koridorje in povzročilo lokalne zastoje ter neučinkovito uporabo omrežij.
- (15) Pristojbine bi morale biti nediskriminatorne, njihovo pobiranje pa bi se moralo izvajati brez pretiranih formalnosti in ne bi smelo povzročati ovir na notranjih mejah. Zlasti tam, kjer se cestnine in/ali uporabnine pobirajo izključno z uporabo sistema, ki zahteva uporabo elektronske plačilne naprave, vgrajene v vozilo, bi bilo zato treba sprejeti ustrezne ukrepe za lažje plačevanje s strani občnih uporabnikov.
- (16) Da se prepreči preusmeritve prometa zaradi razlik v ureditvah med državami članicami in tretjimi državami, bi si morala Komisija pri pogajanjih o mednarodnih sporazumih prizadevati zagotoviti, da tretje države ne sprejmejo nobenih ukrepov, kot je na primer sistem za trgovanje s tranzitnimi pravicami, ki bi lahko diskriminatorno vplivali na tranzitni promet.

⁽¹⁾ UL L 283, 31.10.2003, str. 51. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2004/75/ES (UL L 157, 30.4.2004, str. 100).

(17) Za zagotovitev dosledne in usklajene uporabe sistema infrastrukturnih dajatev bi morale nove ureditve cestnin stroške izračunavati skladno s temeljnimi načeli, določenimi v Prilogi II, ali pa morajo biti stroški določeni na ravni, ki ne presega ravni, ki bi izhajala iz uporabe teh načel. Te zahteve se ne bi smele uporabljati za obstoječe ureditve, razen v primeru, če se slednje v prihodnosti bistveno spremenijo. Takšne bistvene spremembe bi vključevale kakršno koli pomembne spremembe prvotnih določb in pogojev cestninske sheme, ki bi nastale s spremembo pogodbe, sklenjene z upravljavcem cestninskega sistema, vendar bi izključevale spremembe, ki so bile predvidene v prvotni shemi. V primeru koncesijskih pogodb bi se lahko bistvene spremembe izvedle po postopku javnih naročil. Da bi se doseglo preglednost, ne da bi se s tem ustvarjalo ovire za delovanje tržnega gospodarstva in javno-zasebnih partnerstev, bi morale države članice Komisiji prav tako sporočiti vrednosti enot in ostalih parametrov, ki jih nameravajo uporabiti za izračunavanje različnih elementov stroškov dajatev, ali pri koncesijskih pogodbah ustreznih pogodb in osnovnih ureditev zanje, tako da Komisija lahko poda svoje mnenje. Mnenja, ki jih je Komisija sprejela pred uvedbo novih cestninskih ureditev v državah članicah, nikakor ne posegajo v dolžnost Komisije, da v skladu s Pogodbo zagotavlja uporabo prava Skupnosti.

(18) Da se omogoči odločitev glede morebitne uporabe načela „onesnaževalec plača“ z interiorizacijo zunanjih stroškov v prihodnosti za vse vrste prevoza, ki bi temeljila na poznavanju vseh dejstev in bi bila objektivna, bi bilo treba razviti enotna načela izračunavanja, ki bi temeljila na znanstveno priznanih podatkih. Vsaka odločitev o tem vprašanju v prihodnosti bi morala polno upoštevati davčne obremenitve, ki že bremenijo podjetja za cestni tovorni promet, vključno z davki na vozila in trošarinami na gorivo.

(19) Komisija bi morala začeti razvijati splošno uporaben, pregleden in skladen model ocenjevanja zunanjih stroškov za vse vrste prevoza, ki naj služi kot osnova za izračun infrastrukturnih dajatev. Pri tem bi morala Komisija preučiti vse možne alternative glede sestave zunanjih stroškov, ki jih je treba upoštevati, ob upoštevanju elementov iz Bele knjige „Evropska prometna politika za 2010“ iz leta 2001, pri čemer naj skrbno preuči vpliv, ki bi ga lahko imela interiorizacija različnih stroškov glede na alternative. Evropski parlament in Svet bosta vsak tak predlog Komisije za nadaljnji pregled Direktive 1999/62/ES skrbno preučila.

(20) Za razvoj sistema dajatev za uporabo cestne infrastrukture je potreben nadaljnji tehnični napredek. Komisija bi

morala imeti na razpolago postopek, v skladu s katerim lahko po posvetovanju z državami članicami zahteve Direktive 1999/62/ES prilagodi tehničnemu napredku.

(21) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽¹⁾.

(22) Ker cilja te direktive, in sicer uskladitve pogojev, ki se uporabljajo za cestnine in uporabnine za uporabo cestne infrastrukture, države članice same ne morejo zadovoljivo doseči in ker ta cilj zaradi njegove evropske razsežnosti in zaščite notranjega trga prevozov lažje doseže Skupnost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.

(23) Direktivo 1999/62/ES bi bilo treba ustrezno spremeniti —

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 1999/62/ES se spremeni:

1. člen 2 se spremeni:

(a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) ‚vseevropsko cestno omrežje‘ pomeni cestno omrežje, kakor je opredeljeno v oddelku 2 Priloge I k Odločbi št. 1692/96/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 1996 o smernicah Skupnosti za razvoj vseevropskega prometnega omrežja (*) in označeno na zemljevidih. Zemljevidi se nanašajo na ustrezne odseke, navedene v izvedbenem delu in/ali v Prilogi II k navedeni odločbi;

(*) UL L 228, 9.9.1996, str. 1. Odločba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo št. 884/2004/ES (UL L 167, 30.4.2004, str. 1).“;

(b) vstavijo se naslednje točke:

„(aa) ‚stroški gradnje‘ pomeni stroške, povezane z gradnjo, in kjer je to primerno, tudi stroške financiranja:

— nove infrastrukture ali novih izboljšav infrastrukture (vključno z večjimi popravili infrastrukture), ali

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

— infrastrukture ali izboljšav infrastrukture (vključno z večjimi popravili infrastrukture), ki je bila dokončana najpozneje 30 let pred 10. junijem 2008, če so bile cestninske ureditve do 10. junija 2008 že uvedene, ali pa je bila gradnja infrastrukture dokončana najpozneje 30 let pred vzpostavitvijo novih cestninskih ureditev, uvedenih po 10. juniju 2008; za stroške gradnje se lahko štejejo tudi stroški v zvezi z infrastrukturo ali izboljšavami infrastrukture, ki je bila dokončana pred temi roki, če:

(i) je država članica vzpostavila cestninski sistem, ki zagotavlja povračilo teh stroškov na podlagi pogodbe z upravljavcem cestninskega sistema ali na podlagi drugih pravnih aktov z enakovrednim učinkom, ki začnejo veljati pred 10. junijem 2008; ali

(ii) lahko država članica izkaže, da je bil pogoj za izgradnjo določene infrastrukture, da bo njena pričakovana življenjska doba daljša od 30 let.

V vsakem primeru pa delež stroškov gradnje, ki jih je treba upoštevati, na dan 10. junija 2008 oziroma na dan uvedbe nove cestninske ureditve, če je ta poznejši, nikakor ne sme presegati deleža preostale tedaj pričakovane življenjske dobe delov infrastrukture.

Stroški infrastrukture ali stroški izboljšav infrastrukture lahko vključujejo kakršne koli posebne izdatke za zmanjšanje hrupa ali izboljšanje varnosti v cestnem prometu ter dejanska plačila, ki jih je izvedel upravljavec infrastrukture na podlagi objektivnih okoljskih vidikov, na primer zaradi zaščite pred onesnaževanjem tal;

(ab) ‚stroški financiranja‘ pomenijo obresti na posojila in/ali donosnost lastniškega kapitala delničarjev;

(ac) ‚večja popravila infrastrukture‘ pomenijo popravila infrastrukture, razen tistih popravil, ki za uporabnike cest niso več koristna, npr. kjer so bila popravljiva dela nadomeščena z naknadnimi preplastitvami ali drugimi gradbenimi deli;“;

(c) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) ‚cestnina‘ pomeni plačilo določenega zneska za vozilo, ki na določeni razdalji vozi po infrastrukturah iz člena 7(1); znesek temelji na prevoženi razdalji in tipu vozila;“;

(d) vstavi se naslednja točka:

„(ba) ‚ponderirana povprečna cestnina‘ pomeni skupne prihodke iz cestnin v določenem obdobju, deljene s številom prevoženih kilometrov vozil na določenem cestnem omrežju v istem obdobju, pri čemer se prihodke in prevožene kilometre vozil izračuna glede na vozila, za katera se uporabljajo cestnine;“;

(e) točke (c), (d), (e) in (f) se nadomestijo z naslednjim:

„(c) ‚uporabnina‘ pomeni plačilo določenega zneska, s katerim je vozilu za dano obdobje zagotovljena pravica do uporabe infrastruktur iz člena 7(1);

(d) ‚vozilo‘ pomeni motorno vozilo ali spojeno kombinacijo vozil, ki je namenjeno ali se uporablja izključno za prevoz blaga po cesti in katerega največja dovoljena skupna masa presega 3,5 tone;

(e) vozilo kategorije ‚EURO 0‘, ‚EURO I‘, ‚EURO II‘, ‚EURO III‘, ‚EURO IV‘, ‚EURO V‘ in ‚EEV‘ pomeni vozilo, ki upošteva mejne emisijske vrednosti iz Priloge 0;

(f) ‚tip vozila‘ pomeni kategorijo, v katero spada vozilo, glede na število osi, dimenzije ali maso vozila ali glede na druge dejavnike klasifikacije, ki odraža povzročeno škodo cestam (npr. sistem klasifikacije glede na povzročanje škode iz Priloge IV), pod pogojem, da uporabljeni sistem klasifikacije temelji na značilnostih vozila, vsebovanih v dokumentaciji o vozilu, ki se uporablja v vseh državah članicah, ali pa so razpoznavne na pogled.“;

(f) dodata se naslednji točki:

„(g) ‚koncesijska pogodba‘ pomeni ‚koncesijo za javne gradnje‘ ali ‚koncesijo za storitve‘, kakor sta opredeljeni v členu 1 Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (*);

- (h) „koncesijska cestnina“ pomeni cestnino, ki jo pobira koncesionar v skladu s koncesijsko pogodbo.

(*) UL L 134, 30.4.2004, str. 114. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2083/2005 (UL L 333, 20.12.2005, str. 28).“;

2. člen 7 se spremeni:

- (a) odstavki 1, 2, 3 in 4 se nadomestijo z naslednjim:

„1. Države članice lahko ohranijo ali uvedejo cestnine in/ali uporabnine na vseevropskem cestnem omrežju ali delih tega omrežja, vendar le pod pogoji, določenimi v odstavkih 2 do 12. To ne posega v pravico držav članic, da v skladu s Pogodbo uporabljajo cestnine in/ali uporabnine na cestah, ki niso vključene v vseevropsko cestno omrežje, med drugim na vzporednih cestah, na katere je promet lahko preusmerjen z vseevropskega cestnega omrežja in/ali so v neposredni konkurenci z določenimi deli tega omrežja, ali za motorna vozila, ki niso zajeta v opredelitvi „vozil“ na območju vseevropskega cestnega omrežja, pod pogojem, da pobiranje cestnin in/ali uporabnin na teh cestah ne diskriminira mednarodnega prometa in ne povzroča izkrivljanja konkurence med operatorji.

1a. Če se država članica odloči, da ohrani ali uvede cestnine in/ali uporabnine le na nekaterih delih vseevropskega cestnega omrežja, pogoji, ki bodo veljali za druge odseke (zaradi razlogov kot so odročnost, malo zastojev ali nizka stopnja onesnaženosti, ali, kjer je to nujno potrebno zaradi uvedbe nove cestninske ureditve), ne smejo povzročati diskriminacije mednarodnega prometa.

2. (a) Država članica se lahko odloči, ali bo ohranila ali uvedla cestnine in/ali uporabnine, ki se bodo uporabljale le za vozila, katerih največja dovoljena skupna masa presega 12 ton. Če se država članica odloči, da bo uporabljala cestnine in/ali uporabnine za vozila, ki ne presegajo te mase, se uporabljajo določbe te direktive.

- (b) Cestnine in/ali uporabnine se uporabljajo za vsa vozila od leta 2012.

- (c) Država članica lahko odstopa od zahteve iz točke (b), če meni, da bi razširitev cestnine na vozila, katerih masa ne dosega 12 ton:

— imela pomembne negativne učinke na prost pretok prometa, okolje, raven hrupa, zastoje ali zdravje, ali

— predstavljala upravne stroške, ki bi za več kot 30 % presegali ustvarjeni dodatni prihodek.

3. Za uporabo istega cestnega odseka za nobeno od kategorij vozil ni dovoljeno hkrati zaračunavati cestnin in uporabnin. Vendar lahko države članice na omrežjih, na katerih se zaračunavajo uporabnine za uporabo mostov, predorov in gorskih prelazov, zaračunavajo tudi cestnine.

4. Cestnine in uporabnine ne smejo biti posredno ali neposredno diskriminatorne glede na državljanstvo prevoznika, državo ali sedež prevoznika ali registracijo vozila ali glede na izhodiščni ali namembni kraj prevoza.“;

- (b) vstavijo se naslednji odstavki:

„4a. Države članice lahko predvidijo znižane ravni cestnin ali uporabnin oziroma lahko predvidijo oprostitve od obveznosti plačevanja cestnin ali uporabnin za tista vozila, ki so izvzeta iz zahteve po vgradnji in uporabi tahografa v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 3821/85 z dne 20. decembra 1985 o tahografu (nadzorni napravi) v cestnem prometu (*), ter v primerih in pod pogoji, navedenimi v členu 6(2)(a) in (b) te direktive.

4b. Ker tarifne strukture, ki vključujejo popuste ali znižanja cestnin za pogoste uporabnike, lahko omogočijo dejanske prihranke pri upravnih stroških za upravljavca infrastrukture, lahko države članice predvidijo take popuste ali znižanja, pod pogojem, da:

— izpolnijo pogoje, določene v odstavku (10)(a),

— so v skladu s Pogodbo, zlasti s členi 12, 49, 86 in 87 Pogodbe,

— ne izkrivljajo konkurence na notranjem trgu,

— je tarifna struktura linearna, sorazmerna, pod enakimi pogoji dostopna vsem uporabnikom ter nima za posledico prevalitve dodatnih stroškov na ostale uporabnike v obliki višjih cestnin.

Taki popusti ali znižanja v nobenem primeru ne presegajo 13 % cestnine, ki jo plačujejo enakovredna vozila, ki niso upravičena do popusta ali znižanja.

4c. Vse sheme popustov ali znižanj se sporočijo Komisiji, ki preveri skladnost s pogoji, določenimi v odstavkih 4a in 4b, ter jih odobri v skladu s postopkom iz člena 9c(2).

(*) UL L 370, 31.12.1985, str. 8. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 432/2004 (UL L 71, 10.3.2004, str. 3).“;

(c) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Ureditve pobiranja cestnin in/ali uporabnin nerednih uporabnikov cestnega omrežja ne postavljajo v neupravičeno neugoden položaj ne finančno in ne kako drugače. Zlasti kadar država članica cestnine in/ali uporabnine pobira izključno z uporabo sistema, ki zahteva uporabo elektronske plačilne naprave, vgrajene v vozilo, mora zagotoviti razpoložljivost ustreznih naprav pod razumnimi upravnimi in ekonomskimi pogoji.“;

(d) drugi in tretji pododstavek odstavka 7 se črtata;

(e) odstavek 9 in 10 se nadomestita z naslednjim:

„9. Cestnine temeljijo na načelu povračila izključno infrastrukturnih stroškov. To pomeni, da so ponderirane povprečne cestnine odvisne od stroškov gradnje ter stroškov obratovanja, vzdrževanja in razvoja zadevnega infrastrukturnega omrežja. Ponderirane povprečne cestnine lahko vključujejo tudi donosnost kapitala ali stopnjo dobička na podlagi po tržnih pogojih.

10. (a) Brez poseganja v ponderirane povprečne cestnine iz odstavka 9 lahko države članice prilagodijo ravni cestnin, da s tem preprečujejo okoljsko škodo in zastoje, zmanjšujejo infrastrukturno škodo, optimizirajo uporabo zadevne infrastrukture ali izboljšujejo varnost v cestnem prometu, pod pogojem, da je takšna prilagoditev:

— sorazmerna z zastavljenim ciljem,

— pregledna in nediskriminatorna, zlasti glede na državljanstvo prevoznika, državo ali sedež prevoznika ali registracijo vozila ter glede na izhodiščni ali namembni kraj prevoza,

— ni namenjena ustvarjanju dodatnega prihodka iz cestnin, pri čemer se vsako nenamerno povečanje prihodka (ki povzroči ponderirane povprečne cestnine, ki niso v skladu z odstavkom 9) uravnovesi s pomočjo sprememb v strukturi prilaganja, ki se morajo izvesti v roku dveh let po zaključku računovodskega leta, v katerem je bil dodatni prihodek ustvarjen,

— upošteva zgornje meje prilagodljivosti, ki so določene v točki (b).

(b) ob upoštevanju pogojev iz točke (a) se ravni cestnin lahko prilagodijo glede na:

— emisijski razred EURO, opredeljen v Prilogi 0, vključno z ravni PM in NOx,

pod pogojem, da nobena cestnina za več kot 100 % ne presega cestnine, ki se zaračunava za enakovredna vozila, ki izpolnjujejo najstrožje emisijske standarde, in/ali

— obdobje dneva, vrsto dneva ali letni čas, pod pogojem, da:

(i) nobena cestnina za več kot 100 % ne presega cestnine, ki se zaračunava za najcenejše obdobje dneva, vrsto dneva ali letni čas; ali

(ii) je najcenejše obdobje dneva oproščeno plačila in kazen za najdražje obdobje dneva, vrsto dneva ali letni časa ne presega 50 % ravni cestnine, ki bi se sicer uporabila za zadevno vozilo.

Prilagajanje stopenj zaračunavanja cestnin v skladu z prvo alineo se od držav članic zahteva najpozneje do leta 2010 ali v primeru koncesijskih pogodb od obnove te pogodbe.

Država članica lahko odstopa od te zahteve, če:

(i) bi to resno ogrozilo celovitost cestninskega sistema na njenem ozemlju;

(ii) za zadevni cestninski sistem tako razlikovanje ne bi bilo tehnično izvedljivo; ali

(iii) bi to povzročilo odvrčanje vozil, ki najbolj onesnažujejo, od vseevropskega cestnega omrežja, s posledičnimi učinki na prometno varnost in javno zdravje.

O takih odstopanjih se uradno obvesti Komisijo.

(c) ob upoštevanju pogojev iz točke (a) se ravni cestnin lahko v izjemnih primerih za posamezne projekte, ki so velikega pomena za Evropo, prilagajajo na drugačen način, da se zagotovi gospodarsko preživetje takšnih projektov, kadar so ti izpostavljeni neposredni konkurenci ostalih vrst prevoza za vozila. Tarifna struktura je linearna, sorazmerna, objavljena in pod enakimi pogoji dostopna vsem uporabnikom ter ne dopušča, da bi se dodatni stroški prevalili na druge uporabnike v obliki višjih cestnin. Komisija pred začetkom izvajanja zadevne tarifne strukture preveri skladnost s pogoji iz te točke.“;

(f) dodata se naslednja odstavka:

„11. Brez poseganja v člen 9(1) in (1a) se v izjemnih primerih v zvezi z infrastrukturo v gorskih regijah in po predhodnem obvestilu Komisije lahko zaračunava pribitek k cestninam, in sicer za posamezne odseke:

(a) kjer prihaja do hudih zastojev, ki vplivajo na prosto gibanje vozil; ali

(b) na katerih vozila povzročajo večjo okoljsko škodo,

pod pogojem, da:

- se prihodek, ustvarjen s pribitkom, naloži v prednostne projekte evropskega pomena iz Priloge III k Odločbi št. 884/2004/ES, ki neposredno prispevajo k zmanjševanju zastojev ali okoljske škode in se nahajajo na istem koridorju kot cestni odsek, za katerega se pribitek zaračunava,
- pribitek, ki se lahko zaračunava poleg cestnin, ki so prilagojene v skladu z odstavkom 10, ne presega 15 % ponderiranih povprečnih cestnin, izračunanih v skladu z odstavkom 9, razen če se ustvarjeni prihodek naloži v čezmejne odseke prednostnih projektov evropskega pomena, ki vključujejo infrastrukturo v gorskih območjih; v tem primeru pribitek ne sme presegati 25 %,
- zaračunavanje pribitka nima za posledico nepravilnega obravnavanja komercialnega prometa v primerjavi z ostalimi uporabniki cest,
- se pred zaračunavanjem pribitka Komisiji predložijo finančni načrti glede infrastrukture, na kateri se bo pribitek zaračunaval, ter analiza stroškov in koristi novih infrastrukturnih projektov,
- se vnaprej določi in omeji obdobje, v katerem se bo pribitek zaračunaval, pri čemer se obdobje glede pričakovanega prihodka sklada s predloženimi finančnimi načrti ter analizo stroškov in koristi.

Uporaba te določbe za nove čezmejne projekte je odvisna od soglasja zadevnih držav članic.

Ko Komisija od države članice, ki namerava uporabljati zaračunavanje pribitka, prejme finančne načrte, te informacije predloži članom odbora iz člena 9c(1). Če Komisija meni, da načrtovani pribitek ni v skladu s pogoji iz tega odstavka, ali če meni, da bi imel

načrtovani pribitek pomembne negativne učinke na gospodarski razvoj obrobni regij, lahko v skladu s postopkom iz člena 9c(2) zavrne načrte države članice za pristojbine ali zahteva njihove spremembe.

12. Kadar voznik pri kontroli ne more predložiti dokumentov vozila, ki so potrebni za ugotovitev podatkov iz prve alineje odstavka 10(b) in za ugotovitev tipa vozila, lahko države članice zaračunajo najvišjo cestnino, ki se lahko zaračuna.“;

3. vstavi se naslednji člen:

„Člen 7a

1. Za določanje ravni ponderiranih povprečnih cestnin, ki se bodo zaračunavale na zadevnem infrastrukturnem omrežju ali jasno opredeljenem delu tega omrežja, države članice upoštevajo različne stroške iz člena 7(9). Upoštevajo se stroški, ki se nanašajo na omrežje ali del omrežja, na katerem se cestnine zaračunavajo, ter na vozila, ki se jim cestnine zaračunavajo. Države članice se lahko odločijo, da teh stroškov ne povrnejo s prihodki iz cestnin oziroma jih povrnejo le deloma.

2. Cestnine se določijo v skladu s členom 7 in odstavkom 1 tega člena.

3. V primeru novih cestninskih sistemov, razen tistih, ki vključujejo koncesijske cestnine, ki so jih države članice uvedle po 10. juniju 2008, izračunajo države članice stroške z uporabo metodologije, ki temelji na temeljnih načelih za izračun, določenih v Prilogi III.

V primeru novih koncesijskih cestnin, ki so jih države članice uvedle po 10. juniju 2008, je najvišja raven cestnin enaka ali nižja od ravni, dobljene z uporabo metodologije, ki temelji na temeljnih načelih za izračun, določenih v Prilogi III. Enakost se oceni na osnovi razumno dolgega referenčnega obdobja, primerne naravi koncesijske pogodbe.

Za cestninske ureditve, ki so v veljavi dne 10. junija 2008 ali za katere so bile na podlagi postopka javnih naročil prejete ponudbe ali odgovori na povabila za pogajanja v okviru postopka s pogajanjem pred 10. junijem 2008, se ne uporabljajo obveznosti iz tega odstavka, vse dokler so te ureditve v veljavi in pod pogojem, da se jih bistveno ne spremeni.

4. Države članice Komisiji najmanj štiri mesece pred izvajanjem nove cestninske ureditve sporočijo:

(a) za cestninske ureditve, ki ne vključujejo koncesijskih cestnin:

- vrednosti enot in ostalih parametrov, ki jih uporabljajo za izračun različnih elementov stroškov, in
- jasne informacije o vozilih, za katere se uporablja njihova cestninska ureditev, in geografski obseg omrežja oziroma dela omrežja, ki se uporablja za vsak posamezen izračun stroškov, ter odstotek stroškov, ki ga želijo povrniti,

(b) za cestninske ureditve, ki vključujejo koncesijske cestnine:

- koncesijske pogodbe ali bistvene spremembe teh pogodb,
- osnovno ureditev za pogodbe, na podlagi katere je dajalec koncesije oblikoval obvestilo o koncesiji, kakor je navedeno v Prilogi VII B k Direktivi 2004/18/ES; ta osnovna ureditev vsebuje oceno stroškov iz člena 7(9), ki se predvidevajo po koncesiji, predviden promet po tipih vozil, ravni predvidenih cestnin in geografski obseg omrežja, ki ga pokriva koncesijska pogodba.

5. Države članice vsaj štiri mesece pred začetkom njihovega izvajanja Komisijo prav tako obvestijo o izvajanju novih cestninskih ureditev, ki se uporabljajo na vzporednih cestah, na katere bi se promet lahko preusmeril z vseevropskega cestnega omrežja in/ali so v neposredni konkurenci z deli tega omrežja, na katerih se zaračunavajo cestnine. Obvestilo vključuje najmanj navedbo geografskega obsega omrežja, na katerem se zaračunavajo cestnine, vozil, za katera se zaračunava cestnina, stopnjo predvidene cestnine in način, na katerega je bila določena raven cestnine.

6. Če se uporabljajo obveznosti iz odstavka 3, Komisija v roku štirih mesecev od prejema informacij v skladu z odstavkom 4 poda mnenje, ali so bile te obveznosti izpolnjene.

Komisija lahko poda tudi mnenje o cestninskih ureditvah iz odstavka 5, zlasti kar zadeva njihovo sorazmernost in preglednost ter vprašanje, kakšen bo njihov vpliv na konkurenco na notranjem trgu in na prost pretok blaga.

Mnenja Komisije so dana na voljo odboru iz člena 9c(1).

7. Če želi država članica uporabiti določbe iz člena 7(11) glede cestninskih ureditev, ki so dne 10. junija 2008 v veljavi, priskrbi informacije, ki izkazujejo, da je ponderirana povprečna cestnina, ki se zaračunava na določeni infrastrukturi, v skladu s členi 2(aa), 7(9) in 7(10).“;

4. vstavi se naslednji člen:

„Člen 7b

Ta direktiva ne vpliva na možnost držav članic, ki uvedejo sistem cestnin in/ali uporabnin za infrastrukturo, da brez poseganja v člena 87 in 88 Pogodbe predvidijo ustrezno povračilo teh dajatev.“;

5. člen 8(2)(b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) plačilo enotne uporabnine omogoča dostop do omrežja, kakor ga opredelijo sodelujoče države članice v skladu s členom 7(1);“;

6. vstavi se naslednji člen:

„Člen 8a

Vsaka država članica spremlja sistem cestnin in/ali uporabnin in s tem zagotavlja, da deluje na pregleden in nediskriminatoren način.“;

7. člen 9 se spremeni:

(a) odstavke 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Ta direktiva državam članicam ne preperečuje nediskriminatorne uporabe:

(a) posebnih davkov ali dajatev:

- zaračunanih ob registraciji vozila, ali
- naloženih vozilom ali tovorom neobičajne teže ali velikosti;

(b) parkirnin in posebnih dajatev za mestni promet.

1a. Ta direktiva državam članicam ne preperečuje nediskriminatorne uporabe:

(a) regulatornih dajatev, katerih izrecni namen je boj proti časovno in krajevno pogojenim prometnim zastojem;

(b) regulatornih dajatev, katerih namen je boj proti okoljskim vplivom, vključno s slabo kakovostjo zraka

na kateri koli cesti v mestnih območjih, vključno s cestami vseevropskega omrežja, ki prečkajo mestno območje.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice določijo, kako se bodo porabili prihodki iz dajatev za uporabo cestne infrastrukture. Da bi omogočili razvoj prometnega omrežja kot celote, je treba prihodke iz dajatev porabiti tako, da bodo koristili prometnemu sektorju ter kar najbolj izboljšali celoten prometni sistem.“;

8. vstavijo se naslednji členi:

„Člen 9a

Države članice vzpostavijo ustrezen nadzor in določijo sistem kazni, ki se uporablja za kršitve nacionalnih predpisov, ki se sprejmejo na podlagi te direktive. Sprejmejo tudi vse potrebne ukrepe, da zagotovijo njihovo izvajanje. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 9b

Komisija pospešuje dialog in izmenjavo tehničnega znanja, povezanega z izvajanjem te direktive in zlasti Priloge III med državami članicami. Komisija v skladu s postopkom iz člena 9c(3) posodablja in pojasnjuje Priloge 0, III in IV glede na tehnični razvoj ter Priloge I in II glede na inflacijo.

Člen 9c

1. Komisiji pomaga odbor.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 3 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

4. Odbor sprejme svoj poslovnik.“;

9. člen 11 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 11

Komisija najpozneje do 10. junija 2008 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju in učinkih te direktive, pri čemer upošteva tehnološki razvoj in trend gostote prometa, vključno z uporabo vozil z maso več kot 3,5 in manj kot 12 tonami, ter oceni njen vpliv na notranji

trg, vključno na otoke, neobalne in obrobne regije Skupnosti, obseg naložb v sektorju in njihov prispevek k doseganju ciljev trajnostne prometne politike.

Države članice Komisiji za poročilo potrebne informacije posredujejo najpozneje do 10. decembra 2010.

Komisija po preučitvi vseh alternativ, vključno s stroški, povezanimi z okoljem, hrupom, zastoji in zdravjem, najpozneje do 10. junija 2008 predloži splošno uporaben, pregleden in skladen model za ocenjevanje vseh zunanjih stroškov, ki bo osnova za izračunavanje infrastrukturnih dajatev v prihodnosti. Ta model spremljata analiza učinkov interiorizacije zunanjih stroškov za vse vrste prevoza in strategija za postopno uporabo tega modela za vse vrste prevoza.

Poročilo in model po potrebi spremljajo predlogi Evropskega parlamenta in Sveta za nadaljnji pregled te direktive.“;

10. tabela v Prilogi II, ki vsebuje zneske letnih uporabnin, se nadomesti z naslednjim:

	„največ tri osi	najmanj štiri osi
EURO 0	1 332	2 233
EURO I	1 158	1 933
EURO II	1 008	1 681
EURO III	876	1 461
EURO IV in manj onesnaževalna	797	1 329“;

11. zadnji stavek Priloge II se nadomesti z naslednjim:

„Dnevna uporabnina je enaka za vse kategorije vozil in znaša 11 EUR.“;

12. vstavi se Priloga 0, katere besedilo se nahaja v Prilogi I k tej direktivi;

13. vstavi se Priloga III, katere besedilo se nahaja v Prilogi II k tej direktivi;

14. vstavi se Priloga IV, katere besedilo se nahaja v Prilogi III k tej direktivi.

Člen 2

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 10. junija 2008. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila določb predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva, skupaj s korelacijsko tabelo med določbami te direktive in določbami predpisov, sprejetih v nacionalni zakonodaji.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 17. maja 2006

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BORRELL FONTELLES

Za Svet

Predsednik

H. WINKLER

PRILOGA I

„PRILOGA 0

MEJNE EMISIJSKE VREDNOSTI

1. Vozilo „EURO 0“

Masa ogljikovega monoksida (CO) g/kWh	Masa ogljikovodikov (HC) g/kWh	Masa dušikovih oksidov (NOx) g/kWh
12,3	2,6	15,8

2. Vozila „EURO I“, „EURO II“

	Masa ogljikovega monoksida (CO) g/kWh	Masa ogljikovodikov (HC) g/kWh	Masa dušikovih oksidov (NOx) g/kWh	Masa delcev (PT) g/kWh
Vozilo „EURO I“	4,9	1,23	9,0	0,4 ⁽¹⁾
Vozilo „EURO II“	4,0	1,1	7,0	0,15

⁽¹⁾ Za mejno vrednost za emisije delcev pri motorjih z nazivno močjo 85 kW ali manj se uporablja koeficient 1,7.

3. Vozila „EURO III“, „EURO IV“, „EURO V“, „EEV“

Specifične mase ogljikovega monoksida, skupnih ogljikovodikov, dušikovih oksidov in delcev, določene na podlagi preskusa ESC, ter motnost dima, določena na podlagi preskusa ELR, ne smejo presegati naslednjih vrednosti ⁽¹⁾:

	Masa ogljikovih monoksidov (CO) g/kWh	Masa ogljikovodikov (HC) g/kWh	Masa dušikovih oksidov (NOx) g/kWh	Masa delcev (PT) g/kWh	Dim m ⁻¹
Vozilo „EURO III“	2,1	0,66	5,0	0,10 ⁽²⁾	0,8
Vozilo „EURO IV“	1,5	0,46	3,5	0,02	0,5
Vozilo „EURO V“	1,5	0,46	2,0	0,02	0,5
Vozilo „EEV“	1,5	0,25	2,0	0,02	0,15

⁽¹⁾ Preskusni cikel zajema zaporedje preskusnih točk, od katerih ima vsaka točno določeno vrtilno frekvenco in navor ter ki jim mora motor slediti v stacionarnem stanju (preskus ESC) ali v prehodnih pogojih delovanja (preskusa ETC in ELR).

⁽²⁾ 0,13 pri motorjih z gibno prostornino, manjšo od 0,7 dm³ na valj, in nazivno vrtilno frekvenco, večjo od 3 000 min⁻¹.

4. Lahko se upoštevajo prihodnji emisijski razredi vozil, kakor so opredeljeni v Direktivi 88/77/EGS, in njihove nadaljnje spremembe.“

PRILOGA II

„PRILOGA III

TEMELJNA NAČELA ZA RAZDELITEV STROŠKOV IN IZRAČUN CESTNIN

Ta priloga določa temeljna načela za izračun ponderiranih povprečnih cestnin v skladu z členom 7(9). Obveznost odvisnosti cestnin od stroškov ne posega v svobodno izbiro držav članic, da jim v skladu s členom 7a(1) vseh stroškov ni treba povrniti s prihodki iz cestnin, ali v svobodno odločitve, da lahko v skladu s členom 7(10) zneske določenih cestnin prilagodijo tako, da odstopajo od povprečnih cestnin ⁽¹⁾.

Uporaba teh načel je v celoti skladna z drugimi obstoječimi obveznostmi po pravu Skupnosti, zlasti z zahtevo po sklenitvi koncesijskih pogodb v skladu z Direktivo 2004/18/ES, in z drugimi instrumenti Skupnosti na področju javnih naročil.

Kadar se država članica pogaja z eno ali več tretjimi strankami z namenom sklenitve koncesijske pogodbe v zvezi z gradnjo ali obratovanjem dela njene infrastrukture oziroma če s tem namenom pristane na podobno zavezo na podlagi nacionalne zakonodaje ali sporazuma, ki ga je sklenila vlada države članice, se skladnost s temeljnimi načeli ocenjuje na podlagi izida teh pogajanj.

1. Opredelitev omrežja in vozil

- Kadar se za celotno cestno omrežje TEN ne uporablja enoten cestninski režim, država članica natančno navede del oziroma dele omrežja, za katere velja cestninski režim, kakor tudi sistem, ki ga uporablja za klasifikacijo vozil za namene razlikovanja višin cestnin. Države članice prav tako navedejo, ali njihov cestninski režim zajema tudi vozila, katerih skupna masa ne presega praga 12 ton.
- Kadar se država članica odloči, da bo za različne dele svojega omrežja sprejela različne politike glede povračila stroškov (kar dopušča člen 7a(1)), se vsak jasno opredeljen del omrežja izvede ločen izračun stroškov. Država članica lahko svoje omrežje razdeli na več jasno opredeljenih delov ter tako za vsak del posebej predvidi ločene koncesijske ali podobne ureditve.

2. Infrastrukturni stroški**2.1 Stroški naložb**

- Stroški naložb vključujejo stroške gradnje (vključno s stroški financiranja) in stroške razvoja infrastrukture ter po potrebi donosnost kapitalskih naložb ali stopnjo dobička. Vključeni so tudi stroški pridobitve zemljišč, načrtovanja, konstruiranja, nadzora nad gradbenimi pogodbami in vodenjem projektov, arheoloških raziskav in raziskav tal kot tudi drugi ustrezni dodatni stroški.
- Povračilo stroškov gradnje temelji na pričakovani življenjski dobi infrastrukture ali na drugi dobi amortizacije (ne krajši od 20 let), ki se zdi primerna zaradi financiranja po koncesijski pogodbi ali kakšnega drugega načina financiranja. Trajanje dobe amortizacije je lahko ključnega pomena pri pogajanjih glede sklenitve koncesijskih pogodb, zlasti če želi zadevna država članica kot del pogodbe določiti zgornjo mejo ponderirane povprečne cestnine, ki se bo uporabljala.
- Brez poseganja v izračun stroškov naložb se povračilo stroškov lahko:
 - enakomerno porazdeli skozi dobo amortizacije ali ponderira v začetnem, srednjem ali končnem obdobju, pod pogojem, da se tako ponderiranje izvaja na pregleden način,
 - predvideva indeksacijo cestnin skozi dobo amortizacije.
- Vsi stroški, nastale v preteklih obdobjih, temeljijo na dejansko plačanih zneskih. Stroški, ki bodo nastali v prihodnosti, se izračunajo na podlagi razumnih napovedi teh stroškov.

⁽¹⁾ Te določbe, skupaj z možnostjo prilagajanja, ki omogoča povrnitev stroškov v daljšem časovnem obdobju (glej tretjo alineo točke 2.1), dopuščajo precejšnjo svobodo pri določanju cestnin na ravneh, ki so sprejemljive za uporabnike in prilagojene posebnim ciljem prometne politike države članice.

- Javne naložbe se lahko štejejo za posojila. Obrestna mera za stroške, nastale v preteklih obdobjih, je obrestna mera, ki se je v posameznem obdobju uporabljala za javna posojila.
- Porazdelitev stroškov na težka tovorna vozila se izvede na objektivni in pregledni podlagi, ob upoštevanju deleža prometa težkih tovornih vozil, ki poteka prek omrežja, ter s tem povezanih stroškov. Prevoženi kilometri, ki jih opravijo težka tovorna vozila, se lahko v ta namen prilagodijo s pomočjo uporabe objektivno utemeljenih 'ekvivalenčnih faktorjev', kot so tisti, določeni v točki 4 ⁽¹⁾.
- Rezervacije za pričakovan donos iz kapitala ali stopnje dobička so razumne in odražajo razmere na trgu, lahko pa se prilagodijo, da se podelijo spodbude za večjo uspešnost sopogodbenici pri izpolnjevanju upoštevanju zahtev za kakovost storitev. Donos iz kapitala se lahko oceni z uporabo ekonomskih kazalcev, kot sta interna stopnja donosnosti naložbe (IRR – internal rate of return on investment) ali tehtano povprečje stroškov kapitala (WACC – weighted average cost of capital).

2.2 Letni stroški vzdrževanja in stroški popravil

- Ti stroški vključujejo tako letne stroške vzdrževanja omrežja kot redne stroške v zvezi s popravili, utrjevanjem in preplastitvijo, da se zagotovi trajno ohranjanje obratovalne funkcionalnosti omrežja.
- Takšni stroški se porazdelijo med težka tovorna vozila in ostali promet na podlagi dejanskih in predvidenih deležev prevoženih kilometrov ter se lahko prilagajajo glede na objektivno utemeljene ekvivalenčne faktorje, kot so tisti, določeni v točki 4.

3. Stroški obratovanja, upravljanja in pobiranja cestnin

Ti stroški vključuje vse stroške, ki jih je imel upravljavec infrastrukture in niso zajeti v oddelku 2 ter se nanašajo na izvedbo, obratovanje in upravljanje infrastrukture in cestninskega sistema. Sem sodijo zlasti:

- stroški izgradnje, namestitve in vzdrževanja cestninskih hišic in drugih plačilnih sistemov,
- vsakodnevni stroški obratovanja, upravljanja in izvajanja sistema pobiranja cestnin,
- upravne takse in pristojbine, povezane s koncesijskimi pogodbami,
- stroški upravljanja, upravni in storitveni stroški, povezani z obratovanjem infrastrukture.

Stroški lahko vključujejo donosnost kapitala ali stopnjo dobička, ki odražata stopnjo prenesenega tveganja.

Takšni stroški se na pravični in pregledni podlagi porazdelijo med vse razrede vozil, za katere velja cestninski sistem.

4. Delež tovrnega prometa, ekvivalenčni faktorji in mehanizem popravkov

- Izračun cestnin temelji na dejanskih in predvidenih deležih prevoženih kilometrov težkih tovornih vozil, ki se lahko po potrebi prilagodijo z uporabo ekvivalenčnih faktorjev zaradi upoštevanja povečanih stroškov gradnje in popravil infrastrukture, ki jo uporabljajo tovorna vozila.
- Naslednja tabela prikazuje sklop okvirnih ekvivalenčnih faktorjev. Če država članica uporablja drugačne ekvivalenčne faktorje, kot so prikazani v tabeli, ti temeljijo na objektivno utemeljenih merilih in so dostopni javnosti.

⁽¹⁾ Države članice lahko pri uporabi ekvivalenčnih faktorjev upoštevajo gradnjo cest, ki poteka v več fazah ali temelji na usmeritvi k dolgemu življenjskemu ciklu.

Razred vozil ⁽¹⁾	Ekvivalenčni faktorji		
	Popravilo infrastrukture ⁽²⁾	Naložbe	Letno vzdrževanje
Med 3,5 t in 7,5 t, Razred 0	1	1	1
> 7,5 t, Razred I	1,96	1	1
> 7,5 t, Razred II	3,47	1	1
> 7,5 t, Razred III	5,72	1	1

⁽¹⁾ Za določitev razredov vozil glej Prilogo IV.

⁽²⁾ Razredi vozil ustrezajo osnim obremenitvam v vrednostih 5,5, 6,5, 7,5 oziroma 8,5 ton.

- Cestninski režimi, ki temeljijo na predvidenih obsegih prometa, predvidevajo mehanizem popravkov, v skladu s katerim se cestnine redno prilagajajo, s čimer se popravljajo vsa previsoka ali prenizka povračila stroškov, ki nastanejo zaradi napačnih predvidevanj.

PRILOGA III

„PRILOGA IV

OKVIRNA DOLOČITEV RAZREDOV VOZIL

Razredi vozil so opredeljeni v spodnji tabeli.

Vozila so razporejena v podkategorije 0, I, II in III glede na škodo, ki jo povzročajo cestišču, in sicer v naraščajočem zaporedju (razred III je torej kategorija, ki povzroča največ škode cestni infrastrukturi). Škoda narašča eksponentno z večanjem osne obremenitve.

Vsa motorna vozila in kombinacije vozil z največjo dovoljeno skupno maso naloženega vozila, ki ne presega 7,5 ton, spadajo v škodni razred 0.

Motorna vozila

Pogonske osi z zračnim vzmetenjem ali priznanim enakovrednim vzmetenjem ⁽¹⁾		Drugi sistemi vzmetenja vozne osi		Škodni razred
Število osi in največja dovoljena skupna masa vozila (v tonah)		Število osi in največja dovoljena skupna masa vozila (v tonah)		
Ne manj kot	Manj kot	Ne manj kot	Manj kot	
<i>Dve osi</i>				
7,5	12	7,5	12	I
12	13	12	13	
13	14	13	14	
14	15	14	15	
15	18	15	18	
<i>Tri osi</i>				
15	17	15	17	
17	19	17	19	
19	21	19	21	
21	23	21	23	
23	25			
25	26			
		23	25	II
		25	26	
<i>Štiri osi</i>				
23	25	23	25	I
25	27	25	27	
27	29			
		27	29	II
		29	31	
		31	32	
29	31			
31	32			

⁽¹⁾ Vzmetenje, priznано kot enakovredno v skladu z opredelitvijo iz Priloge II k Direktivi Sveta 96/53/ES z dne 25. julija 1996 o določitvi največjih dovoljenih mer določenih cestnih vozil v Skupnosti v notranjem in mednarodnem prometu in največjih dovoljenih tež v mednarodnem prometu (UL L 235, 17.9.1996, str. 59). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 67, 9.3.2002, str. 47).

Kombinacije vozil (povezana vozila in cestni vlaki)

Pogonske osi z zračnim vzmetenjem ali priznanim enakovrednim vzmetenjem		Drugi sistemi vzmetenja vozne osi		Škodni razred
Število osi in največja dovoljena masa naloženega vozila (v tonah)		Število osi in največja dovoljena masa naloženega vozila (v tonah)		
Ne manj kot	Manj kot	Ne manj kot	Manj kot	
2 + 1 osi				
7,5	12	7,5	12	I
12	14	12	14	
14	16	14	16	
16	18	16	18	
18	20	18	20	
20	22	20	22	
22	23	22	23	
23	25	23	25	
25	28	25	28	
2 + 2 osi				
23	25	23	25	
25	26	25	26	
26	28	26	28	
28	29	28	29	
29	31	29	31	II
31	33	31	33	
33	36	33	36	III
36	38			
2 + 3 osi				II
36	38	36	38	
38	40			
		38	40	III
3 + 2 osi				II
36	38	36	38	
38	40			
		38	40	III
		40	44	
40	44			
3 + 3 osi				
36	38	36	38	I
38	40			II
		38	40	
40	44	40	44"	

DIREKTIVA 2006/42/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 17. maja 2006****o strojih in spremembah Direktive 95/16/ES (preoblikovano)****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Z Direktivo 98/37/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o približevanju zakonov držav članic o strojih ⁽⁴⁾ je bila kodificirana Direktiva 89/392/EGS ⁽⁵⁾. Ker so potrebne nadaljnje bistvene spremembe Direktive 98/37/ES, bi jo bilo zaradi jasnosti treba preoblikovati.

(2) Področje strojev je pomemben del strojne industrije in je eden izmed stebrov industrije v gospodarstvu Skupnosti. Družbene stroške zaradi velikega števila nesreč, ki jih neposredno povzroči uporaba strojev, je mogoče znižati že s samo varno zasnovo in izdelavo strojev ter z njihovo pravilno montažo in vzdrževanjem.

(3) Države članice so na svojem ozemlju odgovorne za zagotavljanje zdravja in varnosti oseb, zlasti delavcev in potrošnikov in, kadar je to potrebno, domačih živali in blaga, predvsem v povezavi s tveganjem, ki nastaja zaradi uporabe strojev.

⁽¹⁾ UL C 154 E, 29.5.2001, str. 164.

⁽²⁾ UL C 311, 7.11.2001, str. 1.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 4. julija 2002 (UL C 271 E, 12.11.2003, str. 491), Skupno stališče Sveta z dne 18. junija 2005 (UL C 251 E, 11.10.2005, str. 1) in Stališče Evropskega parlamenta z dne 15. decembra 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Sklep Sveta z dne 25. aprila 2006.

⁽⁴⁾ UL L 207, 23.7.1998, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 98/79/ES (UL L 331, 7.12.1998, str. 1).

⁽⁵⁾ Direktiva Sveta 89/392/EGS z dne 14. junija 1989 o približevanju zakonov držav članic o strojih (UL L 183, 29.6.1989, str. 9).

(4) Da bi uporabnikom zagotovili pravno varnost, bi bilo treba kar najbolj natančno opredeliti področje uporabe te direktive in pojme, povezane z njeno uporabo.

(5) Obvezujoče določbe držav članic, ki urejajo področje gradbiščnih dvigal, namenjenih dviganju ene ali več oseb in blaga in ki jih pogosto dopolnjujejo dejanske obvezujoče tehnične zahteve in/ali prostovoljni standardi, sicer ne vodijo vedno v različne ravni varnosti in zdravja, a zaradi medsebojnih neskladij pomenijo ovire za trgovino znotraj Skupnosti. Poleg tega se nacionalni sistemi za ugotavljanje skladnosti in certificiranje teh strojev precej razhajajo. Zato je zaželeno, da se iz področja uporabe te direktive ne izključijo gradbiščna dvigala, namenjena dviganju oseb ali oseb in blaga.

(6) Iz področja uporabe te direktive je primerno izključiti orožje, vključno s strelnim orožjem, ki ga ureja Direktiva Sveta 91/477/EGS z dne 18. junija 1991 o nadzoru nabave in posedovanja orožja ⁽⁶⁾; ta izključitev strelnega orožja se ne sme uporabljati za prenosne pritrjevalne in druge udarne stroje, zasnovane izključno za industrijske ali tehnične namene. Treba je zagotoviti prehodne ureditve, ki bodo državam članicam omogočile odobritev dajanja na trg in v obratovanje strojev, izdelanih v skladu z nacionalnimi določbami, veljavnimi ob sprejetju te direktive, vključno s tistimi o izvajanju Konvencije z dne 1. julija 1969 o vzajemnem priznavanju žigov o preizkušanju orožja malega kalibra. Takšne prehodne ureditve bodo tudi omogočile evropskim organizacijam za standardizacijo, da bodo zasnovalle standarde za zagotavljanje stopnje varnosti na podlagi stanja tehnike.

(7) Ta direktiva se ne uporablja za dviganje oseb s stroji, ki niso bili zasnovani za dviganje oseb. Vendar pa to ne vpliva na pravico držav članic, da v zvezi s takšnimi stroji v skladu s Pogodbo sprejmejo nacionalne ukrepe zaradi izvajanja Direktive Sveta 89/655/EGS z dne 30. novembra 1989 o minimalnih varnostnih in zdravstvenih zahtevah za uporabo delovne opreme delavcev pri delu (druga posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS) ⁽⁷⁾.

⁽⁶⁾ UL L 256, 13.9.1991, str. 51.

⁽⁷⁾ UL L 393, 30.12.1989, str. 13. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/45/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 195, 19.7.2001, str. 46).

- (8) Kar zadeva kmetijske in gozdarske traktorje, se določb te direktive za tveganja, ki jih trenutno ne zajema Direktiva 2003/37/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o homologaciji kmetijskih in gozdarskih traktorjev, njihovih priklopnikov in zamenljivih vlečenih strojev ter njihovih sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot⁽¹⁾, ne bi smelo več uporabljati, ko taka tveganja zajema Direktiva 2003/37/ES.
- (9) Tržni nadzor je pomembno sredstvo, s katerim se zagotavlja pravilna in enotna uporaba Direktiv. Zato je primerno vzpostaviti pravni okvir, v katerem se bo tržni nadzor skladno izvajal.
- (10) Države članice so odgovorne, da na svojem ozemlju zagotovijo učinkovito izvajanje te direktive in v skladu z njenimi določbami poskrbijo, da se, kolikor je to mogoče, raven varnosti zadevnih strojev čimbolj izboljša. Države članice bi morale zagotoviti svojo sposobnost izvajanja učinkovitega tržnega nadzora ob upoštevanju smernic, ki jih je razvila Komisija, da se doseže pravilno in enotno uporabo te direktive.
- (11) V smislu tržnega nadzora bi bilo treba vzpostaviti jasno razmejitev med izpodbijanjem harmoniziranega standarda, ki pomeni domnevo o skladnosti strojev in zaščitno klavzulo o strojih.
- (12) Dajanje strojev v obratovanje v smislu te direktive je lahko povezano le z uporabo samih strojev v predvideni namen ali v namen, ki ga je mogoče razumno predvideti. To ne izključuje določanja pogojev uporabe izven samih strojev, če se jih s tem ne spremeni na način, ki ni opredeljen v tej direktivi.
- (13) Prav tako je treba predvideti ustrezen mehanizem za sprejemanje posebnih ukrepov na ravni Skupnosti, s katerimi se od držav članic zahteva, da prepovejo ali omejijo dajanje na trg nekaterih vrst strojev, ki predstavljajo enako tveganje za zdravje in varnost oseb bodisi zaradi pomanjkljivosti zadevnih harmoniziranih standardov bodisi zaradi njihovih tehničnih lastnosti, ali da za takšne stroje veljajo posebni pogoji. Da bi se zagotovila ustrežna ocena potrebe po takšnih ukrepih, bi jih morala sprejeti Komisija, ki ji pomaga odbor glede na posvetovanja z državami članicami in ostalimi zainteresiranimi strankami. Ker se takšni ukrepi za gospodarske subjekte ne uporabljajo neposredno, bi morale države članice sprejeti vse potrebne ukrepe za njihovo izvajanje.
- (14) Za zagotovitev varnosti strojev bi bilo treba izpolnjevati bistvene varnostne in zdravstvene zahteve, pri čemer bi morale biti te zahteve uporabljene razsodno, da bi upoštevale stanje tehnike v času izdelave ter tehnične in ekonomske zahteve.
- (15) Kadar stroje lahko uporablja potrošnik, torej nestrokovni uporabnik, bi moral proizvajalec to upoštevati pri načrtu in izdelavi. Enako velja, kadar se stroj običajno uporablja za opravljanje storitev za potrošnika.
- (16) Čeprav se zahteve te direktive ne uporabljajo v celoti za delno dokončane stroje, je kljub temu pomembno, da je s posebnim postopkom zagotovljen prost pretok takšnih strojev.
- (17) Na sejnih, razstavah in podobnem bi morale biti omogočeno razstavljanje strojev, ki ne izpolnjujejo zahtev te direktive. Vendar pa bi morale biti zainteresirane stranke primerno obveščene, da ti stroji niso skladni in jih ni mogoče kupiti v takšnem stanju.
- (18) Ta direktiva opredeljuje samo bistvene zdravstvene in varnostne zahteve za splošno uporabo, ki jih dopolnjujejo številne posebne zahteve za določene vrste strojev. Da bi pomagali proizvajalcem pri dokazovanju skladnosti s temi bistvenimi zahtevami in omogočili nadzor skladnosti z njimi, so zaželeni harmonizirani standardi na ravni Skupnosti za preprečevanje tveganja, ki izhaja iz načrta in izdelave strojev. Te standarde oblikujejo subjekti zasebnega prava in niso zavezujoči.
- (19) Glede na naravo tveganja pri uporabi strojev, ki jih ureja ta direktiva, je treba določiti postopke za ugotavljanje skladnosti z bistvenimi zdravstvenimi in varnostnimi zahtevami. Te postopke je treba zasnovati ob upoštevanju obsega nevarnosti, ki jo prinašajo ti stroji. Zato bi moral za vsako vrsto strojev obstajati primeren postopek v skladu s Sklepom Sveta 93/465/EGS z dne 22. julija 1993 o modulih za različne faze postopkov ugotavljanja skladnosti in o pravilih za pritrnitev in uporabo oznake skladnosti CE, ki so namenjeni uporabi v direktivah o tehnični uskladitvi⁽²⁾, in ki upoštevajo naravo zahtevanega potrjevanja za takšne stroje.

⁽¹⁾ UL L 171, 9.7.2003, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2005/67/ES (UL L 273, 19.10.2005, str. 17).

⁽²⁾ UL L 220, 30.8.1993, str. 23.

- (20) Proizvajalci bi morali ohraniti polno odgovornost za potrjevanje skladnosti njihovih strojev s to direktivo. Kljub temu je za določene vrste strojev z večjim dejavnikom tveganja zaželen strožji postopek certificiranja.
- (21) Oznaka CE bi morala biti polno priznana kakor edina oznaka, ki jamči skladnost strojev z zahtevami te direktive. Vse druge oznake, ki bi lahko zavajale tretje osebe glede pomena ali oblike oznake CE, ali glede obeh, bi bilo treba prepovedati.
- (22) Za zagotovitev enake kakovosti oznake CE in oznake proizvajalca je pomembno, da sta pritrjeni po enakem postopku. Da ne bi zamenjali oznak CE na posameznih komponentah z oznako CE stroja, je pomembno, da je slednja oznaka pritrjena skupaj z nazivom osebe, ki je zanj prevzela odgovornost, namreč proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika.
- (23) Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik bi moral za stroje, ki jih želi dati na trg, zagotoviti tudi izvedbo ocene tveganja. V ta namen bi moral ugotoviti, katere bistvene zdravstvene in varnostne zahteve se uporabljajo za njegove stroje in v zvezi s katerimi mora sprejeti ukrepe.
- (24) Bistveno je, da proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik, ustanovljen v Skupnosti, preden sestavi ES-izjavo o skladnosti, pripravi konstrukcijsko tehnično mapo. Ni nujno, da je vsa dokumentacija vedno na voljo v materialni obliki, vendar mora biti razpoložljiva na zahtevo. Ni treba, da vsebuje podrobne načrte podsklopov, uporabljenih pri izdelavi stroja, razen če je poznavanje takšnih načrtov ključnega pomena za ugotavljanje skladnosti z bistvenimi zdravstvenimi in varnostnimi zahtevami.
- (25) Naslovniki vsake odločitve, sprejete na podlagi te direktive, bi morali biti obveščeni o razlogih za takšno odločitev in o pravnih sredstvih, ki jih imajo na voljo.
- (26) Države članice bi morale predvideti kazni za kršitve določb te direktive. Kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (27) Uporaba te direktive za številne stroje, namenjene dviganju oseb, zahteva boljše razmejitev proizvodov, ki jih ureja ta direktiva, glede na tiste, ki jih ureja Direktiva 95/16/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. junija 1995 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z dvigali ⁽¹⁾. Zaradi tega je treba ponovno opredeliti področje uporabe zadnje navedene direktive. Direktivo 95/16/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (28) Ker cilja te direktive, in sicer določitve bistvenih zdravstvenih in varnostnih zahtev, povezanih z načrtovanjem in izdelavo strojev danih na trg, zaradi izboljšanja njihove varnosti, ne morejo zadovoljivo doseči države članice in ker ta cilj lažje doseže Skupnost, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, kakor je določeno v členu 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega okvirov, ki so potrebni za doseg navedenega cilja.
- (29) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽²⁾ se države članice spodbujajo, da za svoje potrebe in v interesu Skupnosti izdelajo in objavijo lastne tabele, ki naj kolikor nazorno je to mogoče, prikažejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos v nacionalno pravo.
- (30) Ukrepi, potrebni za izvajanje te direktive, naj se sprejmejo v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽³⁾ —
- SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:
- Člen 1
- Področje uporabe**
1. Ta direktiva se uporablja za naslednje proizvode:
- (a) stroje;
 - (b) zamenljivo opremo;
 - (c) varnostne komponente;
 - (d) dvizne pripomočke;
 - (e) verige, vrvi in oprtnice;
 - (f) odstranljive naprave za mehanski prenos;
 - (g) delno dokončane stroje.
- ⁽¹⁾ UL L 213, 7.9.1995, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).
- ⁽²⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.
- ⁽³⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

2. Iz področja uporabe te direktive so izvzete:

- (a) varnostne komponente, ki se uporabljajo kot rezervni deli za zamenjavo enakih komponent in jih dobavi proizvajalec originalnih strojev;
- (b) posebna oprema, ki se uporablja na sejmiščih in/ali v zabaviščnih parkih;
- (c) stroji, ki so posebej načrtovani ali dani v obratovanje v jedrske namene in pri katerih lahko okvara privede do emisij radioaktivnih snovi;
- (d) orožje, vključno s strelnim orožjem;
- (e) naslednja prevozna sredstva:
 - kmetijski in gozdarski traktorji za tveganja, ki jih ureja Direktiva 2003/37/ES, z izjemo strojev, ki so nameščeni na ta vozila,
 - motorna in priklopna vozila, ki jih ureja Direktiva Sveta 70/156/EGS z dne 6. februarja 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o homologaciji motornih in priklopnih vozil ⁽¹⁾, z izjemo strojev, ki so nameščeni na ta vozila,
 - vozila, ki jih ureja Direktiva 2002/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. marca 2002 o homologaciji dvo- in trikolesnih motornih vozil ⁽²⁾, z izjemo strojev, ki so nameščeni na ta vozila,
 - motorna vozila, ki so namenjena izključno tekmovanju, in
 - prevozna sredstva v zračnem, vodnem in železniškem prometu, z izjemo strojev, ki so nameščeni nanje;
- (f) morska plovila in premične priobalne enote ter stroji, nameščeni na krovu takšnih plovil in/ali enot;
- (g) stroji, ki so posebej načrtovani in izdelani v vojaške in policijske namene;
- (h) stroji, ki so posebej načrtovani in izdelani v raziskovalne namene za začasno uporabo v laboratorijih;
- (i) rudarske dvizne naprave;
- (j) stroji, namenjeni za premikanje izvajalcev med umetniškimi predstavami;

⁽¹⁾ UL L 42, 23.2.1970, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2006/28/ES (UL L 65, 7.3.2006, str. 27).

⁽²⁾ UL L 124, 9.5.2002, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2005/30/ES (UL L 106, 27.4.2005, str. 17).

(k) električni in elektronski proizvodi, ki sodijo v naslednje skupine, kolikor jih zajema Direktiva Sveta 73/23/EGS z dne 19. februarja 1973 o uskladitvi zakonodaje držav članic v zvezi z električno opremo, konstruirano za uporabo znotraj določenih napetostnih mej ⁽³⁾:

- gospodinjski aparati, namenjeni za domačo uporabo,
- zvočna in slikovna oprema,
- oprema za informacijske tehnologije,
- običajni pisarniški stroji,
- nizkonapetostna stikala in naprave za krmiljenje,
- elektromotorji;

(l) naslednje vrste visokonapetostne električne opreme:

- stikalne naprave in naprave za krmiljenje,
- transformatorji.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi pojem „stroj“ označuje proizvode iz člena 1(1)(a) do (f).

Uporabljajo se naslednje opredelitve pojmov:

(a) „stroj“ pomeni:

- sklop, opremljen ali namenjen za opremljanje s pogonskim sistemom, ki ne izkorišča neposredno človeške ali živalske sile, sestavljen iz povezanih delov ali komponent, med katerimi je vsaj eden gibljiv in ki so povezani za določeno uporabo,
- sklop iz prve alinee, ki mu manjkajo samo komponente za priključek na lokaciji ali na vire energije in gibanja,
- sklop iz prve in druge alinee, pripravljen za namestitvev in usposobljen za delovanje kot tak, le če je nameščen na prevoznem sredstvu ali v zgradbi ali konstrukciji,
- sklopi strojev iz prve, druge in tretje alinee ali delno dokončani stroji iz točke (g), ki so zaradi doseganja istega cilja razmeščeni in krmiljeni tako, da delujejo kot povezana celota,
- sklop povezanih delov ali komponent, med katerimi je vsaj eden gibljiv in ki so združeni z namenom dviganja bremen in katerih edini vir energije je neposredna uporaba človeške sile;

⁽³⁾ UL L 77, 26.3.1973, str. 29. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 93/68/EGS (UL L 220, 30.8.1993, str. 1).

(b) „zamenljiva oprema“ pomeni napravo, ki jo po začetku obratovanja stroja ali traktorja s tem strojem ali traktorjem sestavi sam upravljavec, da bi spremenil njegovo delovanje ali dodal novo funkcijo, če ta oprema ni orodje;

(c) „varnostna komponenta“ pomeni komponento:

— ki se uporablja za izvajanje varnostne funkcije,

— ki je dana na trg neodvisno,

— katere okvara in/ali motnja v delovanju ogroža varnost oseb, in

— ki ni nujna za delovanje stroja ali ki jo je mogoče nadomestiti z običajnimi komponentami, zato da stroj deluje.

Okvirni seznam varnostnih komponent je podan v Prilogi V, ki se lahko posodobi v skladu s členom 8(1)(a);

(d) „dvižni pripomoček“ pomeni komponento ali opremo, ki ni pritrjena k dvižnim strojem in omogoča visenje bremena, ki je med stroji in bremenom ali na samem bremenu ali je sestavni del bremena in je dana na trg neodvisno; k dvižnim pripomočkom se prištevajo tudi obese in njihove komponente;

(e) „verige, vrvi in oprtnice“ pomenijo verige, vrvi in oprtnice, ki so načrtovane in izdelane za dviganje kot del dvižnih strojev ali dvižnih pripomočkov;

(f) „odstranljiva naprava za mehanski prenos“ pomeni odstranljivo komponento za prenos moči med strojem z lastnim pogonom ali traktorjem in drugim strojem z njihovo povezavo na prvem fiksnem priključku. Kadar je dan na trg z varovalom, se ga obravnava kakor en proizvod;

(g) „delno dokončan stroj“ pomeni sestav, ki je skoraj stroj, vendar pa se sam po sebi ne more uporabljati za določen namen. Pogonski sistem je delno dokončan stroj. Delno dokončan stroj je namenjen le vgradnji ali sestavitvi z drugimi stroji ali delno dokončanimi stroji ali opremo, ki tako postanejo tvorijo stroje, za katere se uporablja ta direktiva;

(h) „dajanje na trg“ pomeni prvič dati stroj ali delno dokončan stroj na voljo v Skupnosti za distribucijo ali uporabo, bodisi proti plačilu ali brezplačno;

(i) „proizvajalec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki načrtuje in/ali proizvaja stroje ali delno dokončane stroje, ki jih ureja ta direktiva, in je odgovoren za skladnost strojev

ali delno dokončanih strojev s to direktivo, zaradi njihovega dajanja na trg v svojem imenu ali pod svojo blagovno znamko ali pa za njegovo lastno uporabo. Če ni proizvajalca, kakor je opredeljen zgoraj, se šteje za proizvajalca vsaka fizična ali pravna oseba, ki daje na trg ali v obratovanje stroje ali delno dokončane stroje, ki jih ureja ta direktiva;

(j) „pooblaščen zastopnik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo ustanovljeno v Skupnosti, ki jo je proizvajalec pisno pooblastil, da v njegovem imenu izvaja vse ali del obveznosti in formalnosti, povezanih s to direktivo;

(k) „dajanje v obratovanje“ pomeni prvo uporabo, za predvideni namen, strojev v Skupnosti, ki jih ureja ta direktiva;

(l) „harmonizirani standard“ pomeni tehnično specifikacijo, ki ni zavezujoča in jo je sprejel organ za standardizacijo, to je Evropski odbor za standardizacijo (CEN), Evropski odbor za standardizacijo v elektrotehniki (CENELEC) ali Evropski inštitut za telekomunikacijske standarde (ETSI), na podlagi predloga, ki ga je izdala Komisija v skladu s postopki iz Direktive 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov in o pravilih za storitve informacijske družbe (¹).

Člen 3

Posebne direktive

Kadar nevarnosti za stroje iz Priloge I v celoti ali delno podrobneje obravnavajo druge direktive Skupnosti, se ta direktiva ne uporablja ali se za te stroje glede takšnih nevarnosti preneha uporabljati z dnem začetka izvajanja teh drugih direktiv.

Člen 4

Tržni nadzor

1. Države članice sprejmejo vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da se stroji lahko dajo na trg in/ali v obratovanje le, če so v skladu z ustreznimi določbami te direktive in ne ogrožajo zdravja in varnosti oseb in, kjer pride v poštev, domačih živali ali lastnine, kadar so pravilno nameščeni in vzdrževani ter se uporabljajo v predvideni namen ali v razmerah, ki jih je mogoče razumno predvideti.

(¹) UL L 204, 21.7.1998, str. 37. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

2. Države članice sprejmejo vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da se delno dokončani stroji lahko dajejo na trg le, če izpolnjujejo ustrezne določbe te direktive.

3. Države članice ustanovijo ali imenujejo pristojne organe za nadzor skladnosti strojev in delno dokončanih strojev z določbami odstavka 1 in 2.

4. Države članice opredelijo naloge, organizacijo in pooblastila pristojnih organov iz odstavka 3 ter o tem in o vseh poznejših spremembah uradno obvestijo Komisijo in druge države članice.

Člen 5

Dajanje na trg in v obratovanje

1. Pred dajanjem strojev na trg in/ali v obratovanje proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik:

- (a) zagotovi, da izpolnjujejo ustrezne bistvene zdravstvene in varnostne zahteve, določene v Prilogi I;
- (b) zagotovi razpoložljivost tehnične dokumentacije iz dela A Priloge VII;
- (c) zagotovi zlasti potrebne informacije, kakor so na primer navodila;
- (d) opravi ustrezne postopke za ugotavljanje skladnosti v skladu s členom 12;
- (e) sestavi ES-izjavo o skladnosti v skladu z oddelkom A dela 1 Priloge II in zagotovi, da ta izjava spremlja stroj;
- (f) pritrdi oznako CE skladno s členom 16.

2. Pred dajanjem delno dokončanih strojev na trg proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik zagotovi, da je bil končan postopek iz člena 13.

3. Za namene postopkov iz člena 12 proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik razpolaga s sredstvi ali ima dostop do sredstev, s katerimi se zagotovi, da stroj izpolnjuje bistvene zdravstvene in varnostne zahteve iz Priloge I.

4. Kadar veljajo za stroje tudi druge direktive, ki se nanašajo na druge vidike in predpisujejo pritrditev oznake CE, oznaka pomeni, da je stroj skladen tudi z določbami teh drugih direktiv.

Kadar pa ena ali več navedenih direktiv dovoljuje proizvajalcu ali njegovemu pooblaščenemu zastopniku izbiro sistema, ki ga

bo uporabljal v prehodnem obdobju, oznaka CE označuje le skladnost z določbami tistih direktiv, ki jih je uporabil proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik. Podrobnosti o uporabljenih direktivah, kakor so objavljene v *Uradnem listu Evropske unije*, se navedejo v ES-izjavi o skladnosti.

Člen 6

Prosti pretok

1. Države članice na svojem ozemlju ne prepovedujejo, omejujejo ali ovirajo dajanja na trg in/ali v obratovanje strojev, ki so skladni s to direktivo.

2. Države članice ne prepovedujejo, omejujejo ali ovirajo dajanja na trg delno dokončanih strojev, kadar proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik poda izjavo za vgradnjo iz oddelka B, dela 1, Priloge II, v kateri navede, da so namenjeni vgradnji v stroje ali sestavitvi z drugimi delno dokončanimi stroji, ki tako tvorijo stroje.

3. Države članice ne preprečujejo prikazovanja strojev ali delno dokončanih strojev, ki niso skladni s to direktivo, na sejmi, razstavah, predstavitev itd., če vidni znak jasno označuje, da niso skladni in da dokler niso skladni, ne bodo dani na voljo. Poleg tega se med prikazovanjem takšnih neskladnih strojev ali delno dokončanih strojev uporabijo ustrezni varnostni ukrepi za zagotovitev varnosti oseb.

Člen 7

Domneva o skladnosti in harmonizirani standardi

1. Države članice obravnavajo stroje, ki nosijo oznako CE in jih spremlja ES-izjava o skladnosti, katere vsebina je določena v oddelku A dela 1 Priloge II, kot skladne z določbami te direktive.

2. Za stroje, ki so bili izdelani v skladu s harmoniziranim standardom, sklic na katerega je bil objavljen v *Uradnem listu Evropske unije*, se domneva, da izpolnjujejo bistvene zdravstvene in varnostne, ki jih zajema tak harmonizirani standard.

3. Komisija objavlja sklice na harmonizirane standarde v *Uradnem listu Evropske unije*.

4. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev vpliva socialnih partnerjev na proces priprave in nadzora harmoniziranih standardov na nacionalni ravni.

Člen 8

Posebni ukrepi

1. Komisija lahko v skladu s postopkom iz člena 22(3) sprejme vse ustrezne ukrepe za izvajanje določb, v zvezi z naslednjima točkama:

(a) posodabljanje okvirnega seznama varnostnih komponent v Prilogi V, točka (c) člena 2;

(b) omejevanje dajanja na trg strojev iz člena 9.

2. Komisija lahko v skladu s postopkom iz člena 22(2) sprejme vse ustrezne ukrepe, povezane z izvajanjem in praktično uporabo te direktive, vključno z ukrepi, ki so potrebni za zagotavljanje sodelovanja držav članic med seboj in s Komisijo, kakor je določeno v členu 19(1).

Člen 9

Posebni ukrepi za potencialno nevarne stroje

1. Kadar Komisija skladno s postopkom iz člena 10 meni, da harmonizirani standard ne ustreza v celoti bistvenim zdravstvenim in varnostnim zahtevam, ki jih pokriva in so navedene v Prilogi I, lahko Komisija v skladu s odstavkom 3 tega člena sprejme ukrepe, s katerimi od se držav članic zahteva, da prepovejo ali omejijo dajanje na trg strojev s tehničnimi lastnostmi, ki zaradi pomanjkljivosti standarda predstavljajo tveganje ali da za takšne stroje veljajo posebni pogoji.

Kadar Komisija v skladu s postopkom iz člena 11 meni, da je ukrep, ki ga je sprejela država članica, upravičen, lahko Komisija v skladu s odstavkom 3 tega člena sprejme ukrepe, s katerimi se od držav članic zahteva, da prepovejo ali omejijo dajanje na trg strojev, ki zaradi tehničnih lastnosti predstavljajo enako tveganje ali da za takšne stroje veljajo posebni pogoji.

2. Vsaka država članica lahko zahteva, da Komisija preuči potrebo po sprejetju ukrepov iz odstavka 1.

3. V primerih iz odstavka 1 se Komisija posvetuje z državami članicami in drugimi zainteresiranimi strankami, pri čemer navede ukrepe, ki jih namerava sprejeti z namenom, da na ravni Skupnosti zagotovi visoko raven varovanja zdravja in varnosti oseb.

Ob upoštevanju izida teh posvetovanj, Komisija sprejme potrebne ukrepe v skladu s postopkom iz člena 22(3).

Člen 10

Postopek za izpodbijanje harmoniziranega standarda

Kadar država članica ali Komisija meni, da harmonizirani standard ne ustreza v celoti bistvenim zdravstvenim in varnostnim zahtevam, ki jih pokriva in so navedene v Prilogi I, Komisija ali država članica predloži zadevo odboru, ustanovljenem z Direktivo 98/34/ES in navede razloge. Odbor nemudoma izrazi svoje mnenje. Ob upoštevanju mnenja odbora se Komisija odloči da objavi, ne objavi, objavi s pridržkom, ohrani, ohrani s pridržkom ali umakne sklice na zadevni harmonizirani standard v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 11

Zaščitna klavzula

1. Kadar država članica ugotovi, da lahko stroj, ki ga ureja ta direktiva, z oznako CE in s spremljajočo ES-izjavo o skladnosti, ter ki se uporablja skladno s predvidenim namenom ali v razmerah, ki jih je mogoče razumno predvideti, ogroža zdravje in varnost oseb in, kadar pride v poštev, domačih živali ali lastnine, sprejme vse ustrezne ukrepe za umik takšnega stroja s trga, njegovo prepoved dajanja na trg in/ali v obratovanje ali omejitev njegovega prostega pretoka.

2. Država članica o vsakem takem ukrepu takoj obvesti Komisijo in druge države članice, pri čemer navede vzroke za svojo odločitev in zlasti, ali je razlog neskladnosti:

(a) neizpolnjevanje bistvenih zahtev iz člena 5(1)(a);

(b) nepravilna uporaba harmoniziranih standardov iz člena 7(2);

(c) pomanjkljivosti v samih harmoniziranih standardih iz člena 7(2).

3. Komisija se nemudoma začne posvetovati z zadevnimi strankami.

Po tem posvetovanju Komisija presodi, ali so ukrepi, ki jih je sprejela država članica, upravičeni, in sporoči svojo odločitev državi članici, ki je prevzela pobudo, drugim državam članicam in proizvajalcu ali njegovemu pooblaščenemu zastopniku.

4. Kadar ukrepi iz odstavka 1 temeljijo na pomanjkljivostih v harmoniziranih standardih in če država članica, ki je ukrepe uvedla, vztraja pri svojem stališču, Komisija ali država članica začne postopek iz člena 10.

5. Kadar stroji niso skladni in nosijo oznako CE, pristojna država članica primerno ukrepa proti tistemu, ki je oznako pritrdil, in o tem obvesti Komisijo. Komisija obvesti druge države članice.

6. Komisija zagotovi, da so države članice obveščene o poteku in izidu postopka.

Člen 12

Postopki za ugotavljanje skladnosti strojev

1. Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik za potrditev skladnosti strojev z določbami te direktive, uporabi enega izmed postopkov za ugotavljanje skladnosti iz odstavka 2, 3 in 4.

2. Kadar stroji niso navedeni v Prilogi IV, proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik uporabi postopek za ugotavljanje skladnosti z notranjim preverjanjem proizvodnje strojev iz Priloge VIII.

3. Kadar so stroji navedeni v Prilogi IV in izdelani skladno s harmoniziranimi standardi iz člena 7(2) in če ti standardi pokrivajo vse ustrezne bistvene zdravstvene in varnostne zahteve, proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik uporabi enega izmed naslednjih postopkov:

(a) postopek za ugotavljanje skladnosti z notranjim preverjanjem proizvodnje strojev iz Priloge VIII;

(b) postopek za ES-pregled tipa iz Priloge IX in notranje preverjanje proizvodnje strojev, predvideno v točki 3 Priloge VIII;

(c) postopek popolnega zagotavljanja kakovosti iz Priloge X.

4. Kadar so stroji navedeni v Prilogi IV in niso izdelani skladno s harmoniziranimi standardi iz člena 7(2), ali so le delno skladni s takšnimi harmoniziranimi standardi, ali harmonizirani standardi ne pokrivajo vseh bistvenih zdravstvenih in varnostnih zahtev, proizvajalec ali, če za zadevne stroje ni harmoniziranih standardov, proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik uporabita enega izmed naslednjih postopkov:

(a) postopek za ES-pregled tipa iz Priloge IX z notranjim preverjanjem proizvodnje strojev iz točke 3 Priloge VIII;

(b) postopek popolnega zagotavljanja kakovosti iz Priloge X.

Člen 13

Postopek za delno dokončane stroje

1. Proizvajalec delno dokončanih strojev ali njegov pooblaščen zastopnik, preden da te stroje na trg, zagotovi, da:

(a) je pripravljena ustrezna tehnična dokumentacija, opisana v delu B Priloge VII;

(b) so pripravljena navodila za montažo, opisana v Prilogi VI;

(c) je sestavljena izjava za vgradnjo, opisana v oddelku B dela 1 Priloge II.

2. Navodila za montažo in izjava o vgradnji spremljata delno dokončane stroje do njihove vgradnje v dokončane stroje, nato pa postaneta sestavni del tehnične dokumentacije teh strojev.

Člen 14

Priglašeni organi

1. Države članice uradno obvestijo Komisijo in druge države članice o organih, ki so jih imenovale za ugotavljanje skladnosti za dajanje na trg iz člena 12(3) in (4), skupaj s posebnimi postopki za ugotavljanje skladnosti in tipi strojev, za katere so bili ti organi imenovani ter identifikacijskimi številkami, ki jim jih je predhodno dodelila Komisija. Države članice uradno obvestijo Komisijo in druge države članice o vsaki naknadni spremembi.

2. Države članice zagotovijo reden nadzor nad priglašeni organi, da preverijo ali vedno upoštevajo merila iz Priloge XI. Priglašeni organ na zahtevo preskrbi vse ustrezne informacije, vključno s proračunskimi dokumenti, s katerimi omogoči državam članicam zagotavljanje izpolnjevanja zahtev iz Priloge XI.

3. Države članice pri ocenjevanju organov, ki jih bodo priglasile in ki so jih že priglasile, uporabijo merila iz Priloge XI.

4. Komisija informativno objavi seznam priglašanih organov in njihovih identifikacijskih števil ter nalog, za katere so bili priglašeni, v *Uradnem listu Evropske unije*. Komisija zagotovi redno posodabljanje tega seznama.

5. Za organe, ki izpolnjujejo merila za ocenjevanje, predpisana v ustreznih harmoniziranih standardih, sklicevanja na katere so bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije*, se domneva, da izpolnjujejo ustrezna merila.

6. Če priglašeni organ ugotovi, da proizvajalec ne izpolnjuje ali ne izpolnjuje več ustreznih zahtev iz te direktive ali da certifikat o ES-pregledu tipa ali odobritev sistema za zagotavljanje kakovosti ne bi smela biti izdana, ob upoštevanju načela sorazmernosti začasno razveljavi ali umakne izdani certifikat ali odobritev ali omeji njegovo veljavnost in pri tem podrobno navede vzroke, razen če je izpolnjevanje takšnih zahtev zagotovljeno z izvajanjem primernih popravilnih ukrepov proizvajalca. Pri začasni razveljavitvi ali umiku certifikata ali odobritve ali kakršni koli omejitvi njune veljavnosti ali pa kadar se izkaže za potrebno posredovanje pristojnega organa, priglašeni organ o tem obvesti pristojni organ skladno s členom 4. Država članica o tem nemudoma obvesti druge države članice in Komisijo. Na voljo je pritožbeni postopek.

7. Komisija zagotovi organizacijo izmenjave izkušenj med organi, odgovornimi za imenovanje, prigrasitve in nadzor priglašanih organov v državah članicah in priglašeni organi, z namenom usklajevanja enotne uporabe te direktive.

8. Država članica, ki je prigrasila organ, to prigrasitev nemudoma umakne, če ugotovi:

(a) da organ ne izpolnjuje več meril iz Priloge XI; ali

(b) da organ resno ne izpolnjuje svojih obveznosti.

Država članica o tem nemudoma obvesti Komisijo in druge države članice.

Člen 15

Namestitev in uporaba strojev

Ta direktiva ne vpliva na upravičenje držav članic, da ob ustreznem upoštevanju zakonodaje Skupnosti določajo zahteve,

potrebne za zagotovitev varnosti oseb, zlasti delavcev, pri uporabi strojev, če to ne pomeni, da so takšni stroji predelani na način, ki ni opredeljen v tej direktivi.

Člen 16

Oznaka CE

1. Oznaka skladnosti CE je sestavljena iz začetnic „CE“, kakor je prikazano v Prilogi III.

2. Oznaka CE se na stroje pritrdi tako, da je v skladu s Prilogo III vidna, čitljiva in neizbrisna.

3. Prepovedano je pritrjevanje oznak, simbolov in napisov na stroje, ki bi lahko bili za tretje stranke zavajajoči glede pomena ali oblike oznake CE, ali obeh. Na stroje se lahko pritrdi katera koli druga oznaka, če se s tem ne zmanjša vidljivost, čitljivost in pomen oznake CE.

Člen 17

Neskladnost oznake

1. Države članice obravnavajo kot neskladne naslednje oznake:

(a) pritrjevanje oznake CE iz te direktive na proizvode, ki jih ne ureja ta direktiva;

(b) če ni oznake CE in/ali če ni ES-izjave o skladnosti pri strojih;

(c) pritrjevanje na stroje oznake, ki ni oznaka CE in je prepovedana s členom 16(3).

2. Kadar država članica ugotovi, da oznaka ni skladna z ustreznimi določbami te direktive, mora proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik uskladiti proizvode in odpraviti kršitev pod pogoji, ki jih določi ta država članica.

3. Kadar se neskladnost nadaljuje, sprejme država članica vse ustrezne ukrepe za omejitev ali prepoved dajanja na trg zadevnih proizvodov ali za zagotovitev, da so umaknjeni s trga skladno s postopkom določenim v členu 11.

Člen 18

Zaupnost

1. Brez poseganja v obstoječe nacionalne predpise in postopke na področju zaupnosti, države članice zagotovijo, da se od vseh strank in oseb, za katere se uporablja ta direktiva, zahteva zaupna obravnava informacij, pridobljenih pri izvajanju svojih nalog. Še posebej se obravnavajo kot zaupne poslovne, poklicne in trgovinske skrivnosti, razen če je takšne informacije treba razkriti zaradi varovanja zdravja in varnosti oseb.

2. Določbe odstavka 1 ne vplivajo na obveznosti držav članic in priglasi organov v zvezi z vzajemno izmenjavo informacij in izdajanjem opozoril.

3. Države članice in Komisija objavijo vsako odločitev, ki jo sprejmejo v skladu s členoma 9 in 11.

Člen 19

Sodelovanje med državami članicami

1. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, da zagotovijo sodelovanje pristojnih organov iz člena 4(3) med seboj in s Komisijo ter medsebojni prenos informacij, potrebnih za enotno uporabo te direktive.

2. Komisija zagotovi organizacijo izmenjave izkušenj med pristojnimi organi, zadolženimi za tržni nadzor, zaradi usklajevanja enotne uporabe te direktive.

Člen 20

Pravna sredstva

Vsak ukrep, sprejet na podlagi te direktive, ki omejuje dajanje kakršnih koli strojev, ki jih ureja ta direktiva, na trg in/ali v obratovanje, se natančno utemelji. O takem ukrepu se čim prej uradno obvesti zadevno stranko in se jo hkrati obvesti o pravnih sredstvih, ki jih ima po veljavni zakonodaji zadevne države članice in o rokih, ki veljajo za ta pravna sredstva.

Člen 21

Razširjanje informacij

Komisija sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev, da so na voljo ustrezne informacije v zvezi z izvajanjem te direktive.

Člen 22

Odbor

1. Komisiji pomaga odbor, v nadaljnjem besedilu „Odbor“.
2. Kadar se sklicuje na ta odstavek, se uporabljata člena 3 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.
3. Kadar se sklicuje na ta odstavek, se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Rok, določen v členu 5(6) Sklepa 1999/468/ES, je tri mesece.

4. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 23

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev njihovega izvajanja. Predpisane kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice uradno obvestijo Komisijo o teh pravilih do 29. junija 2008 in jo nemudoma uradno obvestijo o vseh poznejših spremembah, ki vplivajo nanje.

Člen 24

Spremembe Direktive 95/16/ES

Direktiva 95/16/ES se spremeni:

1. v členu 1 se odstavka 2 in 3 nadomestita z:

„2. V tej direktivi ‚dvigalo‘ pomeni dvizhno napravo, ki deluje med določenimi nivoji, ima nosilec, ki se premika vzdolž vodil, ki so toga in nagnjena pod kotom, večjim od 15 stopinj glede na vodoravnico in je namenjena za prevoz:

- oseb,
- oseb in blaga,
- samo blaga, če je nosilec dostopen, to pomeni, da lahko oseba brez težav vstopi vanj in je opremljen s krmilnimi napravami, nameščenimi znotraj nosilca ali v dosegu osebe, ki je v njem.

Dvizhne naprave, ki se premikajo vzdolž nespremenljive poti, čeprav se ne premikajo vzdolž togih vodil, se štejejo za dvigala, ki sodijo na področje uporabe te direktive.

„Nosilec“ pomeni del dvigala, ki pri dviganju ali spuščanju nosi osebe in/ali blago.

3. Ta direktiva se ne uporablja za:

- dvizne naprave, katerih hitrost ne presega 0,15 m/s,
- gradbiščna dvigala,
- žičnice, vključno z vzpenjačami,
- dvigala, ki so posebej načrtovana in izdelana v vojaške ali policijske namene,
- dvizne naprave, iz katerih je mogoče opravljati delo,
- rudarske dvizne naprave,
- dvizne naprave, namenjene dviganju izvajalcev med umetniškimi predstavami,
- dvizne naprave, vgrajene v prevozna sredstva,
- dvizne naprave, povezane s stroji in namenjene izključno dostopu do delovnega mesta, vključno z vzdrževalnimi in nadzornimi točkami na strojih,
- zobate železnice,
- tekoče stopnice in mehanske steze.“;

2. v Prilogi I se točka 1.2 nadomesti z:

„1.2 Nosilec

Nosilec vsakega dvigala mora biti kabina. Ta kabina mora biti načrtovana in izdelana tako, da njena prostornost in trdnost ustrezata največjemu številu oseb in nazivnemu bremenu dvigala, ki ga določa monter.

Kadar je dvigalo namenjeno prevozu oseb in kadar to dopuščajo njegove mere, mora biti kabina načrtovana in izdelana tako, da njene konstrukcijske značilnosti ne ovirajo ali preprečujejo dostopa in uporabe invalidnim osebam in da dopuščajo ustrezne prilagoditve, namenjene olajšanju uporabe dvigala takim osebam.“.

Člen 25

Razveljavitev

Direktiva 98/37/ES se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo za sklicevanja na to direktivo in se berejo skladno s korelacijsko tabelo iz Priloge XII.

Člen 26

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo najpozneje do 29. junija 2008. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Te predpise uporabljajo z učinkom od 29. decembra 2009.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila določb predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva, skupaj s tabelo, ki prikazuje kako se določbe te direktive ujemajo z določbami sprejetih nacionalnih predpisov.

Člen 27

Odstopanje

Države članice lahko do 29. junija 2011 dovolijo dajanje na trg in v obratovanje prenosnih pritrdljivih in drugih udarnih strojev, ki so skladni z nacionalnimi predpisi, veljavnimi ob sprejetju te direktive.

Člen 28

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 29

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourg, 17. maja 2006

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BORRELL FONTELLES

Za Svet

Predsednik

H. WINKLER

PRILOGA I

Bistvene varnostne in zdravstvene zahteve, povezane z načrtovanjem in izdelavo strojev**SPLOŠNA NAČELA**

1. Proizvajalec strojev ali njegov pooblaščen zastopnik mora zagotoviti izvedbo ocene tveganja zaradi določitve zdravstvenih in varnostnih zahtev, ki se uporabljajo za stroje; stroji morajo biti nato načrtovani in izdelani ob upoštevanju rezultatov ocene tveganja.

S ponavljajočim postopkom ocenjevanja tveganja in zgoraj navedenega zmanjšanja tveganja proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik:
 - določi omejitve strojev, vključno s predvideno uporabo in njihovo razumno predvidljivo napačno uporabo,
 - ugotovi nevarnosti, ki jih lahko povzročijo stroji, in z njimi povezane nevarne situacije,
 - oceni tveganje, pri čemer upošteva, kako hude bi bile morebitne poškodbe ali okvare zdravja in kolikšna je njihova verjetnost,
 - ovrednoti tveganje, da bi ugotovil, ali je treba zmanjšati tveganje skladno s cilji te direktive,
 - odpravi nevarnosti ali zmanjša tveganje, povezano s temi nevarnostmi, z uporabo varovalnih ukrepov v vrstnem redu prioritete iz oddelka 1.1.2(b).
2. Obveznosti, ki jih določajo bistvene zdravstvene in varnostne zahteve, se uporabljajo le tedaj, ko obstaja ustrezna nevarnost pri uporabi zadevnih strojev v razmerah, ki jih je predvidel proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik, ali v predvidljivih nenormalnih situacijah. Vsekakor se uporabljajo načela povezovanja varnosti iz oddelka 1.1.2 in obveznosti glede označevanja strojev in navodila iz oddelkov 1.7.3 in 1.7.4.
3. Bistvene zdravstvene in varnostne zahteve, določene v tej prilogi, so obvezne; vendar se ob upoštevanju stanja tehnike mogoče ne bo dalo doseči ciljev, ki jih določajo. V tem primeru morajo biti stroji, kolikor je mogoče, načrtovani in izdelani z namenom približevanja tem ciljem.
4. Ta priloga je razdeljena na več delov. Prvi del je splošen in se uporablja za vse vrste strojev. Ostali deli obravnavajo nekatere vrste bolj določenih nevarnosti. Vendar je bistveno pregledati celotno prilogo, da bi bili prepričani o izpolnjevanju vseh ustreznih bistvenih zahtev. Pri načrtovanju strojev se upoštevajo zahteve iz splošnega dela in iz enega ali več ostalih delov, glede na rezultate ocene tveganja, ki se opravi skladno s točko 1 teh splošnih načel.

1. BISTVENE VARNOSTNE IN ZDRAVSTVENE ZAHTEVE**1.1 SPLOŠNE OPOMBE****1.1.1 Opredelitev pojmov**

V tej prilogi:

- (a) „nevarnost“ pomeni potencialni vir poškodb ali okvar zdravja;
- (b) „nevarno območje“ pomeni vsako območje v stroju in/ali okrog njega, v katerem je oseba izpostavljena tveganju za njeno zdravje ali varnost;
- (c) „izpostavljena oseba“ pomeni vsako osebo, ki je popolnoma ali delno v nevarnem območju;
- (d) „upravljaivec“ pomeni osebo ali osebe, ki montirajo, upravljajo, nastavljajo, vzdržujejo, čistijo, popravljajo ali premikajo stroje;
- (e) „tveganje“ pomeni kombinacijo verjetnosti in stopnje poškodbe ali okvare zdravja, ki lahko nastane zaradi nevarne situacije;
- (f) „varovalo“ pomeni del stroja, ki se uporablja posebej za zaščito s fizično pregrado;
- (g) „varovalna naprava“ pomeni napravo (ki ni varovalo), ki zmanjšuje tveganje, bodisi samostojno bodisi v povezavi z varovalom;
- (h) „predvidena uporaba“ pomeni uporabo strojev skladno z informacijami, ki so na voljo v navodilih za uporabo;
- (i) „razumno predvidljiva napačna uporaba“ pomeni uporabo stroja na način, ki ni predviden v navodilih za uporabo, lahko pa izvira iz predvidljivega človeškega vedenja.

1.1.2 Načela vključevanja varnosti

- (a) Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da ustrezajo svojemu namenu in jih je mogoče upravljati, nastavljati in vzdrževati brez izpostavljanja oseb tveganju, kadar se te dejavnosti izvajajo v predvidenih razmerah, vendar tudi ob upoštevanju vsake njihove razumno predvidljive napačne uporabe.

Cilj sprejetih ukrepov mora biti odprava vseh tveganj v vsej predvidljivi življenjski dobi strojev, vključno s fazami prevoza, sestavljanja, razstavljanja, onesposobitve in razreza.

- (b) Pri izbiri najprimernejših načinov mora proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik v navedenem zaporedju uporabljati naslednja načela:

- odprava ali čim večje zmanjšanje tveganja (varno načrtovanje in izdelava strojev),
- sprejetje potrebnih varovalnih ukrepov v zvezi s tveganji, ki jih ni mogoče odpraviti,
- obveščanje uporabnikov o preostalih tveganjih zaradi pomanjkljivosti sprejetih varovalnih ukrepov, navedba zahtev po posebnem usposabljanju in opredelitev potreb po zagotavljanju osebne varovalne opreme.

- (c) Pri načrtovanju in izdelavi strojev ter pri izdelavi osnutkov navodil mora proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik poleg predvidene uporabe stroja predvideti tudi vsako njegovo razumno predvidljivo napačno uporabo.

Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da je preprečena nenormalna uporaba, če bi taka uporaba povzročila tveganje. Kadar je to primerno, morajo navodila opozoriti uporabnika na nedopustne načine uporabe strojev – ki so se izkazali za možne na podlagi izkušenj.

- (d) Stroji morajo biti načrtovani in izdelani ob upoštevanju omejitev upravljavca zaradi potrebne ali predvidljive uporabe osebne varovalne opreme.

- (e) Stroji morajo biti dobavljeni z vso posebno opremo in dodatki, ki so bistveni za njihovo varno nastavljanje, vzdrževanje in uporabo.

1.1.3 Materiali in proizvodi

Materiali, uporabljeni za izdelavo strojev, ali proizvodi, uporabljeni ali ustvarjeni med njihovo uporabo, ne smejo ogroziti varnosti ali zdravja oseb. Zlasti pri uporabi tekočin morajo biti stroji načrtovani in izdelani tako, da se prepreči tveganje zaradi polnjenja, uporabe, ponovne uporabe ali praznjenja.

1.1.4 Osvetlitev

Stroji morajo biti dobavljeni z vgrajeno osvetlitvijo, primerno za predvidene postopke, kadar bi njeno pomanjkanje verjetno povzročilo tveganje, kljub normalni osvetlitvi prostora.

Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da ni zasenčenih območij, ki bi lahko povzročila neprijetnosti, ne dražече bleščanja in ne nevarnih stroboskopskih učinkov na gibljivih delih zaradi osvetlitve.

Notranji deli, ki jih je treba pogosto pregledovati in nastavljati in območja vzdrževanja morajo biti primerno osvetljena.

1.1.5 Načrtovanje strojev, ki olajšuje njihovo upravljanje

Stroji, ali vsaka njihova komponenta, morajo:

- zagotavljati varno ravnanje in prevoz,
- biti pakirani ali načrtovani tako, da jih je mogoče uskladiščiti varno in brez poškodb.

Med prevozom strojev in/ali njihovih komponent ne sme biti možnosti za nenadne premike ali nevarnosti zaradi nestabilnosti, dokler se s stroji in/ali njihovimi komponentami ravna skladno z navodili.

Kadar teža, velikost ali oblika strojev ali njihovih različnih komponent onemogoča njihovo ročno premikanje, morajo biti stroji oziroma vsaka njihova komponenta:

- opremljeni s priključki za dvžno napravo, ali
- načrtovani tako, da jih je mogoče opremiti s takšnimi priključki, ali
- oblikovani tako, da je mogoče nanje zlahka priključiti standardno dvžno napravo.

Kadar je treba stroj ali enega izmed njegovih sestavnih delov premikati ročno, mora biti:

- lahko gibljiv, ali
- opremljen za varno dviganje in premikanje.

Za ravnanje z orodji in/ali strojnimi deli, ki bi lahko bili nevarni, tudi če je njihova teža majhna, je treba vzpostaviti posebno ureditev.

1.1.6 **Ergonomija**

V predvidenih razmerah uporabe morajo biti neudobje, utrujenost ter fizična in psihološka obremenitev upravljavca kar najbolj zmanjšani z upoštevanjem ergonomskih načel, kakor so:

- upoštevanje razlik med upravljavci glede telesnih mer, moči in vzdržljivosti,
- zagotavljanje zadostnega prostora za gibanje delov upravljavčevega telesa,
- izogibanje delovnemu tempu, ki ga narekuje stroj,
- izogibanje nadzoru, ki zahteva dolgotrajno zbranost,
- prilagajanje vmesnika med človekom in strojem predvidljivim lastnostim upravljavcev.

1.1.7 **Upravljalna mesta**

Upravljalno mesto mora biti načrtovano in izdelano tako, da se preprečijo vsa tveganja zaradi izpušnih plinov in/ali pomanjkanja kisika.

Če so stroji predvideni za uporabo v nevarnem okolju, ki predstavlja tveganje za zdravje in varnost upravljavca ali če ustvarjajo nevarno okolje sami stroji, morajo biti zagotovljena ustrezna sredstva za zagotavljanje dobrih delovnih razmer in zaščite upravljavca pred vsemi predvidljivimi nevarnostmi.

Kadar je to primerno, mora biti upravljalno mesto opremljeno z ustrezno kabino, načrtovano, izdelano in/ali opremljeno tako, da ustreza zgornjim zahtevam. Izhod mora omogočati hiter umik. Poleg tega mora biti, kadar je to primerno, zagotovljen zasilni izhod v smeri, ki se razlikuje od običajnega izhoda.

1.1.8 **Sedenje**

Kadar je to ustrezno in to dopuščajo delovne razmere, morajo biti delovna mesta, ki so sestavni del stroja, načrtovana tako, da omogočajo namestitvev sedežev.

Če je predvideno, da upravljaivec med delovanjem sedi in je upravljalno mesto sestavni del stroja, mora biti sedež dobavljen s strojem.

Sedež mora upravljavcu omogočati ohranjanje stabilnega položaja. Poleg tega morata biti sedež in njegova oddaljenost od krmilnih naprav prilagodljiva upravljavcu.

Če so stroji izpostavljeni tresljajem, mora biti sedež načrtovan in izdelan tako, da blaži tresljaje, ki se prenašajo na upravljavca, na najnižjo razumno dosegljivo raven. Nosilci sedeža morajo prenesti vse obremenitve, ki so jim lahko izpostavljeni. Kadar pod nogami upravljavca ni tal, morajo biti zagotovljeni podnožniki, prekriti z materialom, odpornim proti drsenju.

1.2 **KRMILNI SISTEMI**

1.2.1 **Varnost in zanesljivost krmilnih sistemov**

Krmilni sistemi morajo biti načrtovani in izdelani tako, da preprečujejo nastanek nevarnih situacij. Predvsem morajo biti načrtovani in izdelani tako, da:

- vzdržijo predvidene delovne obremenitve in zunanje vplive,
- napake v strojni ali programski opremi krmilnega sistema ne povzročajo nevarnih situacij,
- napake v logiki krmilnega sistema ne povzročajo nevarnih situacij,
- razumno predvidljive človeške napake med obratovanjem ne povzročajo nevarnih situacij.

Posebno pozornost je treba posvetiti naslednjim točkam:

- stroji se ne smejo nepričakovano zagnati,
- parametri strojev se ne smejo nenadzorovano spreminjati, kadar lahko takšne spremembe povzročijo nevarne situacije,
- ustavitev strojev ne sme biti preprečena, potem ko je bil dan ukaz za ustavitev,
- gibljivi deli strojev ali deli, vpeti v stroj, ne smejo odpasti ali odleteti,
- samodejna ali ročna ustavitev kakršnih koli gibljivih delov mora biti neovirana,
- varovalne naprave morajo ostati popolnoma učinkovite ali sprožiti ukaz za ustavitev,
- deli krmilnega sistema, ki so povezani z varnostjo, se morajo skladno ujemati s celotnim sestavom strojev in/ali delno dokončanih strojev.

Pri brezžičnem krmiljenju se mora sprožiti samodejna ustavitev, kadar ni sprejema pravih krmilnih signalov, vključno z izgubo povezave.

1.2.2 **Krmilne naprave**

Krmilne naprave morajo biti:

- jasno vidne in razpoznavne s primerno uporabo piktogramov,
- nameščene tako, da jih je mogoče varno upravljati brez obotavljanja ali izgube časa in brez dvoumnosti,
- načrtovane tako, da je gib krmilne naprave skladen s svojim učinkom,
- nameščene zunaj nevarnih območij, razen kadar je to potrebno za nekatere krmilne naprave, kakor so naprave za izklop v sili ali viseči krmilniki,
- nameščene tako, da njihovo delovanje ne more povzročiti dodatnega tveganja,
- načrtovane ali zaščitene tako, da je mogoče želeni učinek, ki vključuje nevarnost, doseči le z namernim dejanjem,
- izdelane tako, da prenesejo predvidljive sile; posebna pozornost mora biti namenjena napravam za ustavitev v sili, ki so lahko izpostavljene znatnim silam.

Kadar je krmilna naprava načrtovana in izdelana za izvajanje več različnih funkcij oziroma kadar ne obstaja ujemanje ena proti ena, mora biti funkcija, ki bo izvedena, jasno označena in jo je treba, kadar je potrebno, potrditi.

Krmilne naprave morajo biti urejene tako, da so njihov načrt, gibanje in odpornost proti delovanju združljivi s funkcijo, ki bo izvedena, ob upoštevanju ergonomskih načel.

Stroji morajo biti opremljeni s kazalniki, ki so potrebni za varno obratovanje. Upravljaivec jih mora biti sposoben odčitati z upravljalnega položaja.

Upravljavcu mora biti omogočeno, da se lahko z vsakega upravljalnega položaja prepriča, da v nevarnih območjih ni nobenega, ali pa mora biti krmilni sistem zasnovan in izdelan tako, da je zagon onemogočen, dokler je kdor koli v nevarnem območju.

Če nobena izmed teh možnosti ni izvedljiva, mora biti pred zagonom stroja oddan zvočni in/ali vidni opozorilni signal. Izpostavljene osebe morajo imeti dovolj časa, da zapustijo nevarno območje ali preprečijo zagon stroja.

Če je potrebno, morajo biti na voljo sredstva, ki zagotavljajo, da je stroj mogoče krmiliti le z upravljalnih položajev v enem ali več predhodno določenih območjih ali položajih.

Kadar je upravljalnih položajev več, mora biti krmilni sistem načrtovan tako, da uporaba enega izmed njih prepreči uporabo ostalih, razen pri ukazih za ustavitev in izklop v sili.

Kadar imajo stroji dva ali več upravljalnih mest, mora biti vsak položaj opremljen z vsemi potrebnimi krmilnimi napravami, ne da bi se upravljalci med seboj ovirali ali spravljali v nevarnost.

1.2.3 Zagon

Zagon strojev sme biti mogoč le z namerno sprožitvijo krmilne naprave, predvidene v ta namen.

Enaka zahteva se uporablja:

- pri ponovnem zagonu stroja po ustavitvi, ne glede na vzrok,
- pri izvajanju pomembne spremembe razmer obratovanja.

Vendar pa se ponovni zagon strojev ali sprememba razmer obratovanja lahko opravi s prostovoljno sprožitvijo naprave, ki ni krmilna naprava, predvidena v ta namen, če to ne povzroči nevarnosti.

Pri strojih, ki obratujejo v samodejnem načinu, so zagon strojev, ponovni zagon po ustavitvi ali sprememba razmer obratovanja možni brez posredovanja, če to ne povzroči nevarnosti.

Kadar imajo stroji več krmilnih naprav za zagon in lahko zato upravljavci eden drugega spravijo v nevarnost, morajo biti za odpravo takšnega tveganja nameščene dodatne naprave. Če se zaradi varnosti zahteva izvedba zagona in/ali ustavitve v posebnem zaporedju, morajo biti nameščene naprave, ki zagotavljajo izvajanje teh operacij v pravilnem zaporedju.

1.2.4 Ustavitev

1.2.4.1 Normalna ustavitev

Stroji morajo biti opremljeni s krmilno napravo, s katero jih je mogoče varno popolnoma ustaviti.

Vsako delovno mesto mora biti opremljeno s krmilno napravo za ustavitev nekaterih ali vseh funkcij stroja, v odvisnosti od obstoječih nevarnosti, tako da postane stroj varen.

Funkcija ustavitve stroja mora imeti prednost pred zagonskimi funkcijami.

Ko so stroj ali njegove nevarne funkcije ustavljene, mora biti dovod energije k zadevnim sprožilom prekinjen.

1.2.4.2 Obratovalna ustavitev

Kadar je iz obratovalnih razlogov funkcija ustavitve taka, da ne prekine dovoda energije k sprožilom, mora biti stanje ustavitve nadzorovano in vzdrževano.

1.2.4.3 Ustavitev v sili

Stroji morajo biti opremljeni z eno ali več napravami za ustavitev v sili, kar omogoča odvrčanje dejanske ali grozeče nevarnosti.

Uporabljajo se naslednje izjeme:

- stroji, pri katerih naprava za ustavitev v sili ne bi zmanjšala tveganja, bodisi zato, ker ne bi skrajšala časa za ustavitev, ali pa zato, ker ne bi omogočila izvedbe posebnih ukrepov, ki so potrebni za obvladovanje tveganja,
- prenosni ročni in/ali ročno vodeni stroji.

Naprava mora:

- imeti jasno razpoznavne, razločno vidne in hitro dostopne krmilne naprave,
- kar se da hitro ustaviti nevaren proces, ne da bi ustvarila dodatno tveganje,
- kadar je potrebno, sprožiti ali dopustiti sprožitev določenih zaščitnih gibov.

Ko naprava za ustavitev v sili preneha aktivno delovati zaradi ukaza za ustavitev, mora naprava za ustavitev v sili ohraniti ta ukaz, dokler ni izrecno razveljavljen; sprožitev naprave ne sme biti mogoča brez ukaza za ustavitev; izklop naprave sme biti mogoč le z ustreznim dejanjem in po izklopu ta ne sme ponovno zagnati stroja, temveč samo dopustiti ponovni zagon.

Funkcija ustavitve v sili mora biti stalno na voljo in delovati, ne glede na način obratovanja.

Naprave za ustavitev v sili morajo biti rezerva, ne pa nadomestilo za druge zaščitne ukrepe.

1.2.4.4 **Sestavljanje strojev**

Stroji ali strojni deli, ki so načrtovani za skupno obratovanje, morajo biti načrtovani in izdelani tako, da lahko krmilne naprave za ustavitev, vključno z napravami za ustavitev v sili, poleg samih strojev ustavijo tudi vso povezano opremo, če je lahko njeno nadaljnje obratovanje nevarno.

1.2.5 **Izbira načina krmiljenja ali obratovanja**

Izbrani način krmiljenja ali obratovanja mora razveljaviti vse druge načine krmiljenja ali obratovanja z izjemo ustavitve v sili.

Če je bil stroj načrtovan in izdelan tako, da ga je mogoče uporabljati v več načinih krmiljenja ali obratovanja, ki zahtevajo različne varovalne ukrepe in/ali delovne postopke, mora biti opremljen s stikalom za izbiro načina, ki se lahko zaskoči v vsakem položaju. Vsak položaj izbirnega stikala mora biti jasno razpoznaven in mora ustrezati enemu samemu načinu obratovanja ali krmiljenja.

Izbirno stikalo se lahko nadomesti z drugim načinom izbire, ki omejuje uporabo določenih funkcij stroja določenim vrstam upravljavcev.

Če mora biti pri določenih postopkih omogočeno obratovanje stroja z umaknjenim ali odstranjenim varovalom in/ali izklopljeno varovalno napravo, mora stikalo za izbiro načina krmiljenja ali obratovanja obenem:

- onemogočiti vse druge načine krmiljenja ali obratovanja,
- dopuščati upravljanje z nevarnimi funkcijami le s krmilnimi napravami, ki zahtevajo trajno aktiviranje,
- dopuščati delovanje nevarnih funkcij le ob zmanjšanem tveganju in hkrati preprečevati nevarnosti iz povezanih zaporedij,
- preprečevati vsako delovanje nevarnih funkcij z namernim ali nenamernim delovanjem na tipala stroja.

Če ti štirje pogoji ne morejo biti izpolnjeni hkrati, mora stikalo za izbiro načina krmiljenja ali obratovanja sprožiti druge varovalne ukrepe, načrtovane in izdelane z namenom zagotovitve varnega območja za delo.

Poleg tega mora biti upravljavcu omogočeno krmiljenje delovanja delov, na katerih dela, z nastavitvene točke.

1.2.6 **Izpad oskrbe z energijo**

Prekinitvev, ponovna vzpostavitev po prekinitvi ali kakršno koli nihanje oskrbe stroja z energijo ne sme povzročati nevarnosti.

Posebno pozornost je treba posvetiti naslednjemu:

- stroj se ne sme nepričakovano zagnati,
- parametri strojev se ne smejo nenadzorovano spreminjati, če lahko takšne spremembe povzročijo nevarnost,
- po ukazu za ustavitev se ustavitev strojev ne sme preprečiti,

- gibajoči se deli strojev ali deli, vpeti v stroj, ne smejo pasti ali odleteti,
- samodejna ali ročna ustavitev kakršnih koli gibajočih se delov mora biti neovirana,
- varovalne naprave morajo ostati popolnoma učinkovite, sicer morajo sprožiti ukaz za ustavitev.

1.3 VAROVANJE PRED MEHANSKIMI NEVARNOSTMI

1.3.1 *Tveganje izgube stabilnosti*

Stroj mora biti s svojimi komponentami in priborom dovolj stabilen, da se med prevozom, sestavljanjem, razstavljanjem in vsakim drugim dejanjem, ki zadeva stroje, ne prevrne, pade ali nenadzorovano premakne.

Če oblika samih strojev ali njihove predvidena namestitve ne zagotavlja dovolj stabilnosti, morajo biti vgrajena in navedena v navodilih primerna sredstva za pritrjevanje.

1.3.2 *Tveganje loma med obratovanjem*

Različni deli stroja in njihove povezave morajo prenesti obremenitve, ki so jim izpostavljeni med uporabo.

Trajnost uporabljenih materialov mora ustrezati naravi delovnega okolja, ki ga je predvidel proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik, zlasti kar zadeva pojave utrujenosti, staranja, korozije in obrabe.

V navodilih je treba navesti vrsto in pogostost potrebnih pregledov in vzdrževanje iz varnostnih razlogov. Kadar je to ustrezno, morajo biti navedeni deli, ki so izpostavljeni obrabi, in merila za zamenjavo.

Kadar kljub sprejetim ukrepom ostaja tveganje zloma ali razpada, morajo biti zadevni deli vgrajeni, nameščeni in/ali zavarovani tako, da bodo vsi delci prestreženi, kar preprečuje nevarne situacije.

Toge in gibljive cevi, po katerih se pretakajo tekočine, zlasti tiste, ki so izpostavljene visokim tlakom, morajo prenesti predvidene notranje in zunanje obremenitve in morajo biti čvrsto pritrjene in/ali zaščitene, s čimer je zagotovljeno, da ni tveganja zaradi pretrganja.

Kadar se obdelovani material podaja k orodju samodejno, morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji za odpravo tveganja za osebe:

- ko pride obdelovanec v stik z orodjem, mora slednje že doseči normalne obratovalne razmere,
- pri zagonu in/ali ustavitvi orodja (namerno ali nenamerno) morata biti podajalno gibanje in gibanje orodja usklajena.

1.3.3 *Tveganje zaradi padajočih ali izvrženih predmetov*

Sprejeti morajo biti previdnostni ukrepi za preprečevanje tveganja zaradi padajočih ali izvrženih predmetov.

1.3.4 *Tveganje zaradi površin, robov in kotov*

Dostopni deli strojev ne smejo imeti ostrih robov, ostrih kotov in grobih površin, ki bi lahko povzročili poškodbe, če to dopušča njihov namen.

1.3.5 *Tveganje, povezano s kombiniranimi stroji*

Kadar so stroji namenjeni za izvajanje več različnih operacij z ročnim odstranjevanjem obdelovancev po vsaki operaciji (kombinirani stroji), morajo biti načrtovani in izdelani tako, da se lahko vsak element uporablja posebej, ne da bi ostali elementi predstavljali tveganje za izpostavljene osebe.

V ta namen je treba omogočiti ločen zagon in ustavitev vseh elementov, ki niso zaščiteni.

1.3.6 *Tveganje, povezano s spremembami razmer obratovanja*

Kadar stroji izvajajo operacije v različnih razmerah obratovanja, morajo biti načrtovani in izdelani tako, da je mogoče varno in zanesljivo izbirati in prilagajati te razmere.

1.3.7 ***Tveganje, povezano z gibajočimi se deli***

Gibajoči se deli strojev morajo biti načrtovani in izdelani tako, da so preprečena tveganja dotikov, ki bi lahko povzročili nezgode, ali, če tveganje ni odpravljeno, opremljeni z varovali ali varovalnimi napravami.

Sprejeti morajo biti vsi potrebni ukrepi za preprečevanje naključnega blokiranja gibajočih se delov, ki so udeleženi pri delu. Ko se kljub previdnostnim ukrepom lahko zgodi blokiranje, morajo biti zagotovljene, kadar je ustrezno, posebne varovalne naprave in orodja, ki omogočajo varno deblokiranje opreme.

Te posebne varovalne naprave in načini njihove uporabe so opisani v navodilih in, po možnosti, označeni na stroju.

1.3.8 ***Izbira zaščite pred tveganjem zaradi gibajočih se delov***

Varovala ali varovalne naprave, načrtovane za zaščito pred tveganjem zaradi gibajočih se delov, morajo biti izbrani na podlagi vrste tveganja. V pomoč pri odločitvi se morajo uporabljati naslednje usmeritve.

1.3.8.1 ***Gibajoči se deli prenosa***

Varovala, načrtovana za zaščito oseb pred nevarnostmi, ki jih povzročajo gibajoči se deli prenosa, morajo biti:

- bodisi nepomična varovala iz oddelka 1.4.2.1, ali
- pomična zaporna varovala iz oddelka 1.4.2.2.

Pomična zaporna varovala je treba uporabljati, kadar je predviden pogost dostop.

1.3.8.2 ***Gibajoči se deli, vključeni v proces***

Varovala ali varovalne naprave, načrtovane za zaščito oseb pred nevarnostmi, ki jih povzročajo gibajoči se deli, vključeni v proces, morajo biti:

- bodisi nepomična varovala iz oddelka 1.4.2.1, ali
- pomična zaporna varovala iz oddelka 1.4.2.2, ali
- varovalne naprave iz oddelka 1.4.3, ali
- kombinacija zgoraj naštetega.

Če pa ni mogoče doseči, da bi bili nekateri gibajoči se deli, neposredno vključeni v proces, med potekom operacije popolnoma nedostopni, ker operacije zahtevajo posredovanje upravljavca, morajo biti takšni deli opremljeni z:

- nepomičnimi varovali ali pomičnimi zapornimi varovali, ki preprečujejo dostop do območij delov, ki se pri delu ne uporabljajo, in
- nastavljivimi varovali iz oddelka 1.4.2.3, ki omejujejo dostop do teh območij gibajočih se delov, kadar je ta potreben.

1.3.9 ***Tveganja zaradi nenadzorovanega gibanja***

Kadar je bil del stroja ustavljen, je treba preprečiti vsak premik iz položaja ustavitve, ki ga ni sprožila krmilna naprava, ali pa mora biti takšen, da ne predstavlja nevarnosti.

1.4 **ZAHTEVANE ZNAČILNOSTI VAROVAL IN VAROVALNIH NAPRAV**

1.4.1 ***Splošne zahteve***

Varovala in varovalne naprave:

- morajo biti čvrste zgradbe,
- morajo biti trdno pritrjene,
- ne smejo povzročati dodatnih nevarnosti,

- ne smejo biti takšne, da jih je enostavno obiti ali narediti neučinkovite,
- morajo biti nameščene na primerni razdalji od nevarnega območja,
- morajo minimalno ovirati pregled nad proizvodnim procesom,
- morajo omogočati izvedbo bistvenih del pri namestitvi in/ali zamenjavi orodij in vzdrževalnih del, tako, da omejujejo dostop samo na območje, na katerem je treba opraviti delo, po možnosti brez odstranjevanja varovala ali onemogočanja varovalne naprave.

Poleg tega morajo varovala, kadar je to mogoče, varovati pred izmetom ali odpadanjem materialov ali predmetov in pred emisijami, ki jih povzroča stroj.

1.4.2 **Posebne zahteve za varovala**

1.4.2.1 **Nepomična varovala**

Nepomična varovala morajo biti pritrjena s sistemi, ki jih je mogoče odpreti ali odstraniti samo z orodjem.

Kadar so varovala odstranjena, morajo sistemi za njihovo pritrjevanje ostati pritrjeni na varovala ali na stroj.

Kadar je možno, varovala ne smejo ostati nameščena brez svojih pritrdil.

1.4.2.2 **Pomična zaporna varovala**

Pomična zaporna varovala morajo:

- če je to mogoče, ostati pritrjena na stroj, kadar so odprta,
- biti načrtovana in izdelana tako, da jih je mogoče nastaviti le z namernim dejanjem.

Pomična zaporna varovala morajo biti povezana z zaporno napravo, ki:

- preprečuje zagon nevarnih funkcij stroja, dokler varovala niso zaprta, in
- sproži ukaz za ustavitev, kadar niso več zaprta.

Kadar lahko upravljavec doseže nevarno območje, preden je tveganje zaradi nevarnih funkcij stroja prenehalo, morajo biti pomična varovala poleg zaporne naprave povezana še z napravo za zaklepanje varovala, ki:

- preprečuje zagon nevarnih funkcij stroja, dokler varovalo ni zaprto in zaklenjeno, ter
- zadržuje varovalo zaprto in zaklenjeno, dokler ni nevarnost poškodb zaradi nevarnih funkcij stroja prenehalo.

Pomična zaporna varovala morajo biti načrtovana tako, da odsotnost ali okvara ene izmed njihovih komponent prepreči zagon nevarnih funkcij stroja ali pa jih ustavi.

1.4.2.3 **Nastavljiva varovala, ki omejujejo dostop**

Nastavljiva varovala, ki omejujejo dostop do tistih območij gibajočih se delov, do katerih je nujno potreben dostop zaradi opravljanja del, morajo biti:

- ročno ali samodejno nastavljiva glede na vrsto dela,
- enostavno nastavljiva brez uporabe orodja.

1.4.3 **Posebne zahteve za varovalne naprave**

Varovalne naprave morajo biti načrtovane in vgrajene v krmilni sistem, tako da:

- ni možen zagon gibajočih se delov, dokler so v dosegu upravljavca,

- osebe ne morejo doseči gibajočih se delov, medtem ko se gibljejo,
- odsotnost ali okvara ene izmed njihovih komponent prepreči zagon gibajočih se delov ali jih ustavi.

Varovalne naprave morajo biti nastavljive le z namernim dejanjem.

1.5 TVEGANJE ZARADI DRUGIH NEVARNOSTI

1.5.1 *Električno napajanje*

Kadar ima stroj električno napajanje, mora biti načrtovan, izdelan in opremljen tako, da so vse nevarnosti električnega značaja preprečene ali pa jih je mogoče preprečiti.

Za stroje se uporabljajo varnostni cilji, določeni v Direktivi 73/23/EGS. Vendar so obveznosti glede ugotavljanja skladnosti in dajanja strojev na trg in/ali v obratovanje v zvezi z električno nevarnostjo urejene izključno s to direktivo.

1.5.2 *Statična elektrika*

Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da je preprečeno ali omejeno kopičenje potencialno nevarnih elektrostatičnih nabojev in/ali opremljeni s sistemom za praznjenje.

1.5.3 *Napajanje z energijo, ki ni električna energija*

Kadar se stroj napaja z virom energije, ki ni električna energija, mora biti načrtovan, izdelan in opremljen tako, da se izogne vsem potencialnim tveganjem, ki so povezana s temi viri energije.

1.5.4 *Napake pri vgrajevanju*

Napake, ki bi se verjetno pojavljale pri vgrajevanju ali ponovnem vgrajevanju določenih delov in bi lahko bile vir tveganja, morajo biti onemogočene z načrtovanjem in izdelavo takšnih delov ali, če to ne uspe, z informiranjem o samih delih in/ali njihovih ohišjih. Enake informacije morajo biti podane o gibajočih se delih in njihovih ohišjih, kadar mora biti znana smer gibanja, da bi se izognili tveganju.

Kadar je potrebno, morajo navodila vsebovati dodatne informacije o tem tveganju.

Kadar je vir tveganja lahko napačna povezava, morajo biti nepravilne povezave preprečene z zasnovo ali, če to ne uspe, z informiranjem o elementih, ki se povezujejo, in, kadar je ustrezno, o načinu povezave.

1.5.5 *Ekstremne temperature*

Sprejeti je treba ukrepe za odpravo vsakega tveganja poškodb, zaradi dotika ali bližine delov strojev ali materialov z visoko ali nizko temperaturo.

Treba je sprejeti tudi vse potrebno, da bi se izognili tveganju zaradi izmeta vročega ali zelo hladnega materiala, ali za zaščito pred njim.

1.5.6 *Požar*

Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da je odpravljeno vsako tveganje, da pride do požara ali pregrevanja, ki jih povzroča sam stroj ali pa plini, tekočine, pare ali druge snovi, ki jih proizvaja ali uporablja stroj.

1.5.7 *Eksplozija*

Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da je odpravljeno vsako tveganje, da pride do eksplozije, ki jo povzroči sam stroj ali pa plini, tekočine, pare ali druge snovi, ki jih proizvaja ali uporablja stroj.

Kar zadeva tveganje, da pride do eksplozije zaradi uporabe stroja v potencialno eksplozivni atmosferi, morajo biti stroji skladni z določbami veljavnih posebnih direktiv.

1.5.8 Hrup

Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da je tveganje zaradi emisije hrupa v zraku zmanjšano na najnižjo možno raven ob upoštevanju tehničnega napredka in razpoložljivosti sredstev za zmanjševanje hrupa, zlasti pri izvoru.

Raven emisij hrupa se lahko ocenjuje s sklicevanjem na primerljive podatke o emisijah za podobne stroje.

1.5.9 Tresljaji

Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da so tveganja zaradi tresljajev, ki jih proizvajajo stroji, zmanjšana na najnižjo možno raven ob upoštevanju tehničnega napredka in razpoložljivosti sredstev za zmanjševanje tresljajev, zlasti pri izvoru.

Raven tresljajev se lahko ocenjuje s sklicevanjem na primerljive podatke o emisijah za podobne stroje.

1.5.10 Sevanje

Nezaželene emisije sevanj iz strojev morajo biti odpravljene ali znižane na ravni, ki nimajo škodljivih vplivov na osebe.

Vse funkcionalne emisije ionizirajočega sevanja morajo biti omejene na najnižjo raven, ki zadošča za pravilno delovanje strojev med nastavljanjem, obratovanjem in čiščenjem. Kadar obstaja tveganje, morajo biti sprejeti potrebni zaščitni ukrepi.

Vse funkcionalne emisije neionizirajočega sevanja med nastavljanjem, obratovanjem in čiščenjem morajo biti omejene na ravni, ki nimajo škodljivih vplivov na osebe.

1.5.11 Zunanja sevanja

Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da zunanja sevanja ne ovirajo njihovega delovanja.

1.5.12 Laserska sevanja

Pri uporabi laserske opreme mora biti upoštevano naslednje:

- laserska oprema strojev mora biti načrtovana in izdelana tako, da so preprečena vsa naključna sevanja,
- laserska oprema strojev mora biti zaščitena tako, da direktno sevanje, sevanje povzročeno z odbojem ali razpršitvijo in sekundarno sevanje ne škodujejo zdravju,
- optična oprema za opazovanje ali nastavitev laserske opreme strojev mora biti takšna, da lasersko sevanje ne povzroča tveganja za zdravje.

1.5.13 Emisije nevarnih materialov in snovi

Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da se je mogoče izogniti tveganju zaradi vdihovanja, zaužitja, stika s kožo, očmi in sluznico ter prodiranja skozi kožo nevarnih materialov in snovi, ki jih proizvajajo.

Kadar nevarnosti ni mogoče odpraviti, morajo biti stroji opremljeni tako, da je mogoče nevarne materiale in snovi zadržati, odstraniti, oboriti z razprševanjem vode, filtrirati ali obdelati na drug, enako učinkovit način.

Kadar proces med normalnim obratovanjem stroja ni popolnoma zaprt, morajo biti naprave za zadrževanje in/ali odstranjevanje nameščene tako, da je njihov učinek največji.

1.5.14 Tveganje ujetja v stroj

Stroji morajo biti načrtovani, izdelani ali opremljeni s sredstvi, ki preprečujejo zaprtje osebe v stroj ali, če je to nemogoče, omogoča klic na pomoč.

1.5.15 Tveganje zdrsa, spotika ali padca

Deli strojev, na katerih se morajo gibati ali zadrževati osebe, morajo biti načrtovani in izdelani tako, da je preprečen zdrs, spotik ali padec oseb na teh delih ali z njih.

Kadar je potrebno, morajo biti ti deli opremljeni z ročaji, ki so pritrjeni glede na uporabnike in ki jim omogočajo ohranjanje ravnotežja.

1.5.16 Strela

Stroji, za katere je med uporabo potrebna zaščita pred učinki strele, morajo biti opremljeni s sistemom za odvajanje posledičnega električnega naboja v zemljo.

1.6 VZDRŽEVANJE**1.6.1 Vzdrževanje strojev**

Mesta za nastavljanje in vzdrževanje morajo ležati zunaj nevarnih območij. Izvedba nastavljanja, vzdrževanja, popravil, čiščenja in servisiranja mora biti omogočena, ko stroj ne obratuje.

Če iz tehničnih razlogov ne more biti izpolnjen en ali več zgornjih pogojev, morajo biti sprejeti ukrepi za zagotavljanje varnega izvajanja teh postopkov (glej oddelek 1.2.5).

Pri avtomatiziranih strojih in, kadar je potrebno, drugih strojih mora biti zagotovljena priključna naprava za namestitev diagnostične opreme za iskanje napak.

Komponente avtomatskih strojev, ki jih je treba pogosto menjavati, morajo zagotavljati enostavno in varno odstranitev in zamenjavo. Dostop do komponent mora omogočiti izvajanje teh nalog s potrebnimi tehničnimi sredstvi v skladu z navedenim delovnim postopkom.

1.6.2 Dostop do upravljalnih mest in servisnih mest

Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da je omogočen varen dostop do vseh območij, kjer so potrebni posegi med obratovanjem, nastavljanjem in vzdrževanjem strojev.

1.6.3 Izolacija virov energije

Stroji morajo biti opremljeni s sredstvi za izolacijo od vseh virov energije. Takšni izolatorji morajo biti jasno razpoznavni. Zagotovljeno mora biti njihovo zaklepanje, če bi ponovni priklop lahko ogrozil osebe. Zaklepanje izolatorjev mora biti zagotovljeno tudi, kadar upravljavec ne more preveriti, ali je dovod energije še vedno prekinjen, z vseh mest, do katerih ima dostop.

Če je stroj mogoče vklopiti v električno vtičnico, zadošča izvleči vtič, če lahko upravljavec z vseh mest, do katerih ima dostop, preveri, ali je vtič izvlečen iz vtičnice.

Ko je energija odklopljena, mora biti brez tveganja za osebe omogočena normalna razpršitev vse energije, ki je ostala ali je shranjena v tokokrogih stroja.

Kot izjema od zahtev, predpisanih v predhodnih odstavkih, lahko določeni tokokrogi ostanejo priključeni na svoje vire energije, na primer zaradi držanja delov, varovanja informacij, osvetlitve notranjosti itd. V tem primeru so potrebni posebni ukrepi za zagotavljanje varnosti upravljavca.

1.6.4 Posredovanje upravljavca

Stroji morajo biti načrtovani, izdelani in opremljeni tako, da je potreba po posredovanju upravljavca omejena. Če se posredovanju upravljavca ni mogoče izogniti, mora biti izvedljivo enostavno in varno.

1.6.5 Čiščenje notranjih delov

Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da je možno čiščenje notranjih delov, ki so vsebovali nevarne snovi ali pripravke, brez vstopa vanje; vsako potrebno deblokiranje mora biti omogočeno tudi od zunaj. Če se je nemogoče izogniti vstopanju v stroj, mora biti le-ta načrtovan in izdelan tako, da je omogočeno varno čiščenje.

1.7 INFORMACIJE**1.7.1 Informacije in opozorila na strojih**

Informacije in opozorila na strojih morajo biti prednostno zagotovljena v obliki lahko razumljivih simbolov ali piktogramov. Vse pisne ali ustne informacije in opozorila morajo biti izražena v uradnem(-ih) jeziku(-ih) Skupnosti, ki jih lahko v skladu s Pogodbo določi država članica, v kateri bodo stroji dani na trg in/ali v obratovanje, na zahtevo pa jih lahko spremljajo različice v katerih koli drugih uradnih jezikih Skupnosti, ki jih razumejo upravljavci.

1.7.1.1 Informacije in informacijske naprave

Informacije, potrebne za krmiljenje stroja, morajo biti zagotovljene v nedvoumni in lahko razumljivi obliki. Ne smejo biti preobsežne, tako da bi preobremenjevale upravljavca.

Optični prikazovalniki ali druga interaktivna sredstva za komunikacijo med upravljavcem in strojem morajo biti lahko razumljivi in enostavni za uporabo.

1.7.1.2 Opozorilne naprave

Kadar bi napaka v delovanju nenadzorovanih strojev lahko ogrožala zdravje in varnost oseb, morajo biti stroji opremljeni tako, da oddajajo primerne zvočne ali svetlobne signale kot opozorilo.

Kadar so stroji opremljeni z opozorilnimi napravami, morajo biti le-te nedvoumne in lahko zaznavne. Upravljavec mora vedno imeti na voljo pripomočke da preveri delovanje takšnih opozorilnih naprav.

Upoštewane morajo biti zahteve posebnih direktiv glede barv in varnostnih signalov.

1.7.2 Opozorilo o preostalih tveganjih

Kadar kljub ukrepom varne zasnovе, zaščite in sprejetim dopolnilnim varovalnim ukrepom, tveganje ostaja, morajo biti zagotovljena potrebna opozorila, vključno z opozorilnimi napravami.

1.7.3 Označevanje strojev

Vsi stroji morajo biti vidno, čitljivo in neizbrisljivo označeni vsaj z naslednjimi podatki:

- naziv podjetja in popolni naslov proizvajalca in, kadar je to ustrezno, njegovega pooblaščenega zastopnika,
- oznaka stroja,
- oznaka CE (glej Prilogo III),
- oznaka serije ali tipa,
- serijska številka, če obstaja,
- leto izdelave, to je leto končanja proizvodnega procesa.

Ob označevanju z oznako CE je prepovedano zapisati zgodnejši ali poznejši datum.

Poleg tega morajo biti stroji, ki so bili načrtovani in izdelani za uporabo v potencialno eksplozivni atmosferi, ustrezno označeni.

Na strojih morajo biti zapisane tudi vse informacije, ki so pomembne za njihov tip in bistvene za varno uporabo. Za takšne informacije veljajo zahteve iz oddelka 1.7.1.

Kadar je treba z delom stroja med uporabo ravnati z dvigalno opremo, mora biti njegova masa označena čitljivo, neizbrisljivo in nedvoumno.

1.7.4 Navodila

Vse stroje morajo spremljati navodila v uradnem(-ih) jeziku(-ih) Skupnosti tiste države članice, v kateri so stroji dani na trg in/ali v obratovanje.

Navodila, ki spremljajo stroje, morajo biti bodisi „izvirna navodila“ ali „prevod izvirnih navodil“, pri čemer morajo biti prevodu priložena izvirna navodila.

Izjemoma so lahko navodila za vzdrževanje, namenjena specializiranemu osebju, ki ga je pooblastil proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik, dobavljena samo v enem jeziku Skupnosti, ki ga specializirano osebje razume.

Osnutek navodil mora biti izdelan skladno s spodaj določenimi načeli.

1.7.4.1 Splošna načela za izdelavo osnutka navodil

- (a) Osnutek navodil mora biti izdelan v enem ali več uradnih jezikih Skupnosti. Besedilo „izvirna navodila“ se navede na jezikovni(-h) različici(-ah), ki jo(jih) je potrdil proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik.
- (b) Kadar v uradnem(-ih) jeziku(-ih) države, v kateri se bo stroj uporabljal, ne obstajajo „izvirna navodila“, mora proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik ali oseba, ki uvaja stroje na zadevno jezikovno območje, zagotoviti prevod v ta/te jezik(-e). Prevodi morajo biti označeni z napisom „prevod izvirnih navodil“.
- (c) Vsebina navodil mora poleg predvidene uporabe stroja upoštevati tudi vsako njegovo razumno predvidljivo napačno uporabo.
- (d) Pri strojih, ki so predvideni za uporabo s strani nestrokovnih upravljavcev, mora biti pri izrazoslovju in zasnovi navodil upoštevana raven splošne izobrazbe in bistroumnosti, ki ju je mogoče razumno pričakovati od takšnih izvajalcev.

1.7.4.2 Vsebina navodil

Vsaka navodila za uporabo morajo, kadar je ustrezno, vsebovati vsaj naslednje informacije:

- (a) naziv podjetja in popolni naslov proizvajalca in njegovega pooblaščenega zastopnika;
- (b) oznako stroja, kakor je navedena na samem stroju, razen serijske številke (glej oddelek 1.7.3);
- (c) ES-izjavo o skladnosti ali dokument, ki določa vsebino ES-izjave o skladnosti, kjer so navedeni podatki o stroju, ki ne vsebujejo nujno serijske številke in podpisa;
- (d) splošen opis stroja;
- (e) risbe, diagrame, opise in razlage, ki so potrebni pri uporabi, vzdrževanju in popravilih stroja in pri preskušanju njegovega pravilnega delovanja;
- (f) opis delovnega(-ih) mest(-a), ki ga/jih bodo verjetno zasedali upravljavci;
- (g) opis predvidene uporabe stroja;
- (h) opozorila v zvezi z nedopustnimi načini uporabe stroja, ki so se izkazali za možne na podlagi izkušenj;
- (i) navodila za sestavljanje, namestitve in priključitev, vključno z risbami, diagrami in pritrdilnimi sredstvi ter določitev podstavka ali napeljave, na katero mora biti stroj nameščen;
- (j) navodila glede namestitve in sestavljanja zaradi zmanjšanja hrupa ali tresljajev;
- (k) navodila za obratovanje in dajanje v uporabo strojev in, če je potrebno, navodila za usposabljanje upravljavcev;
- (l) informacije o preostalih tveganjih, ki ostajajo kljub ukrepom varne zasnove, zaščite in sprejetim dopolnilnim varovalnim ukrepom;
- (m) navodila o varovalnih ukrepih, ki jih mora sprejeti uporabnik, vključno, če je potrebno, z zagotavljanjem osebne varovalne opreme;
- (n) bistvene lastnosti orodij, ki jih je mogoče namestiti na stroj;
- (o) pogoje, ko stroj izpolnjuje zahtevo po stabilnosti med uporabo, prevozom, sestavljanjem, razstavljanjem, izločitvijo iz uporabe, med preskušanjem ali med predvidljivimi okvarami;
- (p) navodila za zagotovitev varnega izvajanja prevoza, premikanja in skladiščenja z navedbo mase stroja in njegovih različnih delov, kadar se le-ti redno prevažajo ločeno;
- (q) postopek ravnanja v primeru nesreče ali okvare; če je verjetno blokiranje, postopek ravnanja, ki omogoča varno deblokiranje opreme;

- (r) opis postopkov nastavljanja in vzdrževanja, ki jih mora izvajati uporabnik, ter preventivnih vzdrževalnih ukrepov, ki jih je treba upoštevati;
- (s) navodila za varno izvedbo nastavljanja in vzdrževanja, vključno z varovalnimi ukrepi, ki jih je treba izvajati med temi postopki;
- (t) opise rezervnih delov, ki jih je treba uporabljati, kadar vplivajo na zdravje in varnost upravljavcev;
- (u) naslednje podatke o emisijah hrupa v zrak:
 - A-vrednoteno raven emisije zvočnega tlaka na delovnih mestih, na katerih presega 70 dB(A); kjer ta raven ne presega 70 dB(A), mora biti to navedeno,
 - konično trenutno C-vrednoteno vrednost zvočnega tlaka na delovnih mestih, na katerih presega 63 Pa (130 dB pri 20 µPa),
 - A-vrednoteno raven zvočne moči, ki jo oddaja stroj, kadar A-vrednotena raven emisije zvočnega tlaka na delovnih mestih presega 80 dB(A).

Te vrednosti morajo biti bodisi dejansko izmerjene za zadevni stroj ali pa ugotovljene na podlagi meritev, opravljenih pri tehnično primerljivih strojih, tipičnih za stroje, ki bodo izdelani.

Pri zelo velikih strojih so lahko namesto A-vrednotene ravni zvočne moči navedene A-vrednotene ravni emisije zvočnega tlaka na določenih mestih okoli stroja.

Kadar se ne uporabljajo harmonizirani standardi, morajo biti ravni zvoka izmerjene po metodi, ki je najprimernejša za stroj. Pri vsaki navedbi vrednosti emisij zvoka morajo biti opisane negotovosti okoli teh vrednostih. Opisane morajo biti obratovalne razmere stroja med meritvijo in uporabljene merilne metode.

Kadar so delovno(a) mesto(a) neopredeljeno(a) ali ne more(jo) biti opredeljeno(a), morajo biti A-vrednotene ravni zvočnega tlaka izmerjene na razdalji enega metra od površine stroja in na višini 1,6 metra nad tlemi ali nad dostopno ploščadjo. Položaj in vrednost največjega zvočnega tlaka morata biti navedena.

Kadar posebne direktive predpisujejo druge zahteve za meritve ravni zvočnega tlaka ali ravni zvočne moči, se morajo uporabljati te direktive, ustrezne določbe te točke pa se ne uporabljajo.

- (v) kadar je verjetno, da bodo stroji oddajali neionizirajoče sevanje, ki bi lahko škodovalo osebam, zlasti osebam z aktivnimi ali neaktivnimi vsajenimi medicinskimi pripomočki, informacije za upravljavca in izpostavljene osebe v zvezi z oddajanim sevanjem.

1.7.4.3 Prodajna literatura

Prodajna literatura, ki opisuje stroje, ne sme biti v nasprotju z navodili, kar zadeva zdravstvene in varnostne vidike. Prodajna literatura, ki opisuje karakteristike zmogljivosti strojev, mora vsebovati enake informacije o emisijah kot navodila.

2. DODATNE BISTVENE ZDRAVSTVENE IN VARNOSTNE ZAHTEVE PRI DOLOČENIH VRSTAH STROJEV

Stroji za predelavo živil, stroji za kozmetične ali farmacevtske proizvode, ročni in/ali ročno vodeni stroji, prenosni pritrdjevalni in drugi udarni stroji in stroji za obdelavo lesa in materialov s podobnimi fizikalnimi lastnostmi, morajo izpolnjevati vse bistvene varnostne in zdravstvene zahteve, opisane v tem poglavju (glej splošna načela, točka 4).

2.1 STROJI ZA PREDELAVO ŽIVIL IN STROJI ZA KOZMETIČNE ALI FARMACEVTSKE PROIZVODE

2.1.1 Splošno

Stroji, namenjeni za uporabo v povezavi z živili ali kozmetičnimi ali farmacevtskimi proizvodi, morajo biti načrtovani in izdelani tako, da so izločena vsa tveganja infekcije, bolezni ali okužbe.

Upošteevane morajo biti naslednje zahteve:

- (a) materiali, ki so v stiku ali so namenjeni da bodo prihajali v stik z živili ali kozmetičnimi ali farmacevtskimi proizvodi, morajo ustrezati pogojem, določenim v ustreznih direktivah. Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da je mogoče te materiale očistiti pred vsako uporabo. Kadar to ni mogoče, morajo biti uporabljeni odstranljivi deli;
- (b) vse površine, ki so v stiku z živili ali kozmetičnimi ali farmacevtskimi izdelki, razen površin odstranljivih delov, morajo:
 - biti gladke in ne smejo imeti grebenov ali rež, kjer bi se lahko nabirale organske snovi; enako velja za njihova stičišča,
 - biti načrtovane in izdelane tako, da sklopi vsebujejo kar najmanj izboklin, robov in vdolbin,
 - biti enostavne za čiščenje in razkuževanje, kjer je to potrebno, po odstranitvi enostavno snemljivih delov; notranje površine morajo imeti krivine z zadostnim polmerom, da je omogočeno temeljito čiščenje;
- (c) omogočiti je treba, da se lahko tekočine, plini in aerosoli, ki izvirajo iz živil, kozmetičnih ali farmacevtskih proizvodov, kot tudi tekočine za čiščenje, razkuževanje in izpiranje, popolnoma izpraznijo iz stroja (po možnosti v položaju „čiščenje“);
- (d) stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da je preprečen vstop snovi ali živih bitij, zlasti žuželk, ali kopičenje organskih snovi v območjih, ki jih ni mogoče čistiti;
- (e) stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da pomožne snovi, ki so nevarne zdravju, vključno z uporabljenimi mazivi, ne morejo priti v stik z živili ali kozmetičnimi ali farmacevtskimi proizvodi. Kadar je potrebno, morajo biti stroji načrtovani in izdelani tako, da je mogoče preverjati stalno skladnost s to zahtevo.

2.1.2 Navodila

Navodila za stroje za predelavo živil in stroje, namenjene za uporabo s kozmetičnimi ali farmacevtskimi proizvodi, morajo navajati priporočena sredstva in načine za čiščenje, razkuževanje in izpiranje, ne le za enostavno dostopna območja, temveč tudi za območja, do katerih je dostop nemogoč ali nepriporočljiv.

2.2 PRENOSNI ROČNI IN/ALI ROČNO VODENI STROJI

2.2.1 Splošno

Prenosni ročni in/ali ročno vodeni stroji:

- morajo imeti, odvisno od tipa stroja, dovolj veliko podporno ploskev in zadostno število primerno velikih ročajev ter podpor, ki so razmeščene tako, da je zagotovljena njihova stabilnost v predvidenih razmerah obratovanja,
- če ročajev ni mogoče popolnoma varno izpustiti, morajo biti opremljeni s krmilnimi napravami za ročni zagon in ustavitve, razmeščenimi tako, da lahko upravljavec upravlja z njimi, ne da bi izpustil ročaje, razen kadar je to tehnično nemogoče ali kadar obstaja neodvisna krmilna naprava,
- ne smejo predstavljati tveganja za naključni zagon in/ali nadaljevanje obratovanja, potem ko je upravljavec izpustil ročaje. Če je ta zahteva tehnično neizvedljiva, morajo biti sprejeti enakovredni ukrepi,
- morajo, kadar je potrebno, dopuščati opazovanje nevarnega območja in delovanja orodja pri obdelavi materiala.

Ročaji prenosnih strojev morajo biti načrtovani in izdelani tako, da omogočajo enostaven zagon in ustavitve.

2.2.1.1 Navodila

V navodilih morajo biti navedene naslednje informacije v zvezi s tresljaji, ki jih prenašajo prenosni ročni in ročno vodeni stroji:

- skupna vrednost tresljajev, ki so ji izpostavljene roke, če ta presega $2,5 \text{ m/s}^2$. Kadar ta vrednost ne presega $2,5 \text{ m/s}^2$, mora biti to navedeno,
- merilna negotovost.

Te vrednosti morajo biti bodisi dejansko izmerjene za zadevni stroj ali pa ugotovljene na podlagi meritev, opravljenih pri tehnično primerljivem stroju, značilnem za stroje, ki bodo proizvedeni.

Kadar se ne uporabljajo harmonizirani standardi, morajo biti podatki o tresljajih izmerjeni ob uporabi predpisa o meritvah, ki je najprimernejši za stroj.

Navedene morajo biti razmere obratovanja med meritvijo in uporabljene merilne metode ali pa sklic na uporabljeni harmonizirani standard.

2.2.2 **Prenosni pritrdjevalni in drugi udarni stroji**

2.2.2.1 **Splošno**

Prenosni pritrdjevalni in drugi udarni stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da:

- se energija prenaša na udarjeni element prek vmesnega dela, ki ne zapusti naprave,
- vklopna naprava preprečuje udarec, kadar stroj ni pravilno in z ustreznim pritiskom postavljen na osnovni material,
- je preprečeno nenamerno proženje; kadar je potrebno, mora biti za sprožitev udarca zahtevano ustrezno zaporedje dejanj na vklopni in krmilni napravi,
- je preprečeno nenamerno proženje med rokovanjem ali v primeru udarca,
- je omogočeno enostavno in varno izvajanje postopkov polnjenja in praznjenja.

Kadar je potrebno, mora biti omogočeno opremljanje naprave z varovalom(-i) proti drobcem, proizvajalec stroja pa mora zagotoviti primerno(-na) varovalo(-a).

2.2.2.2 **Navodila**

Navodila morajo dati potrebne informacije o:

- dodatkih in zamenljivi opremi, ki se lahko uporablja s strojem,
- primernih pritrdjevalnih ali drugih elementih za zabijanje, ki se lahko uporabljajo s strojem,
- kadar je to primerno, o ustreznih nabojih, ki naj bi se uporabljali.

2.3 **STROJI ZA OBDELAVO LESA IN MATERIALOV S PODOBNIMI FIZIKALNIMI LASTNOSTMI**

Stroji za obdelavo lesa in materialov s podobnimi fizikalnimi lastnostmi morajo izpolnjevati naslednje zahteve:

- (a) stroji morajo biti načrtovani in izdelani ali opremljeni tako, da je mogoče varno nameščanje in vodenje obdelovancev; kadar se obdelovanec drži z roko na delovni mizi, mora biti slednja med delom dovolj stabilna in ne sme ovirati premikanja obdelovanca;
- (b) kadar je verjetna uporaba stroja v razmerah, ki vključujejo tveganje izmeta obdelovancev ali njihovih delov, mora biti stroj načrtovan, izdelan ali opremljen tako, da je takšen izmet preprečen ali, če to ni mogoče, tako, da izmet ne povzroča tveganja za upravljavca in/ali izpostavljene osebe;
- (c) stroji morajo biti opremljeni s samodejno zavoro, ki dovolj hitro ustavi orodje, če med ustavljanjem nastopi tveganje dotika orodja;
- (d) kadar je orodje vgrajeno v stroj, ki ni popolnoma avtomatiziran, mora biti tak stroj načrtovan in izdelan tako, da je odpravljeno ali zmanjšano tveganje slučajnih poškodb.

3. **DODATNE BISTVENE ZDRAVSTVENE IN VARNOSTNE ZAHTEVE ZA ODPRAVO NEVARNOSTI ZARADI PREMIČNOSTI STROJEV**

Stroji, ki predstavljajo nevarnost zaradi svoje mobilnosti, morajo izpolnjevati vse bistvene varnostne in zdravstvene zahteve, opisane v tem poglavju (glej splošna načela, točka 4).

3.1 SPLOŠNO

3.1.1 ***Opredelitev pojmov***

(a) „Stroji, ki predstavljajo nevarnost zaradi svoje premičnosti“: pomenijo

- stroje, katerih obratovanje zahteva bodisi premičnost med delom ali pa neprekinjeno ali pol-prekinjeno premikanje med nizom stalnih delovnih položajev, ali
- stroje, ki delujejo brez premikanja, vendar pa so lahko opremljeni tako, da jih je mogoče enostavno premikati z enega na drugo mesto.

(b) „voznik“: pomeni upravljavca, odgovornega za premikanje stroja. Voznik se lahko vozi na stroju, lahko ga spremlja peš ali pa ga vodi na daljavo.

3.2 DELOVNA MESTA

3.2.1 ***Voznikovo mesto***

Preglednost z voznikovega mesta mora biti takšna, da lahko voznik popolnoma varno zase in za izpostavljene osebe upravlja stroj in njegova orodja v njihovih predvidljivih razmerah uporabe. Kadar je potrebno, morajo biti zagotovljene primerne naprave za odpravo nevarnosti zaradi neustrezne neposredne preglednosti.

Stroji, na katerih se voznik vozi, morajo biti načrtovani in izdelani tako, da za voznika na njegovih mestih ne obstaja tveganje nenamernega dotika s kolesi in tirnicami.

Voznikovo mesto pri strojih, na katerih se vozi, mora biti načrtovano in izdelano tako, da je mogoče namestiti vozniško kabino, če se s tem ne poveča tveganje in če je na voljo dovolj prostora zanjo. V kabini mora biti prostor za navodila, ki jih potrebuje voznik.

3.2.2 ***Sedenje***

Kadar obstaja tveganje za zmečkanje upravljavca ali drugih oseb, ki se vozijo na stroju, med deli stroja in tlemi, če se stroj prevrača ali prevrne, zlasti pri strojih, ki so opremljeni z varovalno konstrukcijo iz oddelkov 3.4.3 ali 3.4.4, morajo biti njihovi sedeži načrtovani ali opremljeni z zadrževalnim sistemom, ki zadrži osebe na njihovih sedežih, ne da bi omejeval gibe, ki so potrebni za obratovanje, ali premikanje glede na konstrukcijo zaradi vzmetenja sedežev. Takšni zadrževalni sistemi se ne smejo vgraditi, če povečujejo tveganje.

3.2.3 ***Mesta drugih oseb***

Če razmere uporabe poleg voznika predvidevajo priložnostne ali redne prevoze oseb na stroju ali njihovo delo na stroju, morajo biti zagotovljena zanje primerna mesta, ki omogočajo njihov prevoz ali delo na stroju brez tveganja.

Drugi in tretji odstavek oddelka 3.2.1 se uporabljata tudi za mesta, predvidena za osebe, ki niso voznik.

3.3 KRMILNI SISTEMI

Če je potrebno, morajo biti sprejeti ukrepi za preprečevanje nepooblaščen uporabe krmil.

Pri daljinskem vodenju mora biti na vsaki krmilni napravi jasno označeno, kateri stroj krmili.

Sistem za daljinsko vodenje mora biti načrtovan in izdelan tako, da deluje le na:

- zadevni stroj,
- zadevne funkcije.

Daljinsko vodeni stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da se odzivajo le na signale s predvidenih krmilnih naprav.

3.3.1 **Krmilne naprave**

Voznik mora biti sposoben sprožiti vse krmilne naprave, ki so potrebne za upravljanje stroja z voznikovega mesta, razen funkcij, ki jih je mogoče varno sprožiti le z uporabo krmilnih naprav, nameščenih drugod. Med takšne funkcije sodijo zlasti tiste, za katere so odgovorni drugi upravljalci in ne voznik ali za katerih varno krmiljenje mora voznik zapustiti voznikovo mesto.

Kadar ima stroj pedala, morajo biti le-ta načrtovana, izdelana in nameščena tako, da omogočajo vozniku varno upravljanje ob minimalnem tveganju nepravilne uporabe. Njihova površina mora biti odporna proti drsenju in enostavna za čiščenje.

Kadar lahko njihova uporaba povzroči nevarnosti, zlasti nevarne premike, se morajo krmilne naprave, razen tistih s predhodno nastavljenimi položaji, vrniti v nevtralni položaj, takoj ko jih upravljaivec izpusti.

Pri strojih na kolesih mora biti krmilni sistem načrtovan in izdelan tako, da blaži silo nenadnih premikov volana ali krmilne ročice, ki jih povzročajo udarci v krmiljena kolesa.

Vsako krmilje, ki blokira diferencial, mora biti načrtovano in urejeno tako, da omogoča deblokiranje diferenciala, ko se stroj premika.

Šesti odstavek oddelka 1.2.2, ki zadeva zvočne in/ali optične opozorilne signale, se uporablja le pri vzvratni vožnji.

3.3.2 **Zagon/premikanje**

Vsa potovalna premikanja strojev z lastnim pogonom, na katerih se voznik vozi, smejo biti možni le, če je voznik pri krmilu.

Kadar je iz obratovalnih razlogov stroj opremljen z napravami, ki presegajo njegove običajne mere (npr. stabilizatorji, krak žerjava itd.), mora imeti voznik pred premikom stroja na voljo sredstva za enostavno preverjanje, ali so takšne naprave v takem položaju, ki dopušča varno premikanje.

To velja tudi za vse druge dele, ki morajo biti zaradi varnega premikanja v posebnem položaju, če je potrebno, blokirani.

Kadar to ne povzroča drugih tveganj, mora biti premikanje stroja odvisno od varne namestitve predhodno omenjenih delov.

Med zagonom motorja ne sme biti možno nenamerno premikanje stroja.

3.3.3 **Funkcija vožnje**

Brez poseganja v cestnoprometne predpise morajo stroji z lastnim pogonom in njihove prikolice izpolnjevati zahteve po upočasnjevanju, ustavljanju, zaviranju in imobilizaciji na način, ki zagotavlja varnost v vseh dovoljenih razmerah obratovanja, obremenitvah, hitrostih, terenih in nagibih.

Voznik mora imeti možnost upočasniti in ustaviti stroj lastnim pogonom z glavno napravo. Kadar to zahteva varnost, mora obstajati zasilna naprava s popolnoma neodvisno in lahko dostopno krmilno napravo za upočasnevanje in ustavljanje v primeru okvare glavne naprave ali odsotnosti napajanja z energijo, potrebno za njeno sprožitev.

Kadar to zahteva varnost, mora biti vgrajena parkirna naprava, ki imobilizira nepremičen stroj. Ta naprava je lahko združena z eno izmed naprav iz drugega odstavka, če je popolnoma mehanska.

Stroji na daljinsko vodenje morajo biti opremljeni z napravami za samodejno in takojšnjo ustavitev in preprečevanje potencialno nevarnega obratovanja v naslednjih situacijah:

- če voznik izgubi nadzor,
- če sprejme signal za ustavitev,
- če je ugotovljena napaka na delu sistema, ki je povezan z varnostjo,
- če v določenem času ni zaznan potrdilni signal.

Oddelek 1.2.4 se ne uporablja za funkcijo vožnje.

3.3.4 **Premikanje strojev, ki jih upravlja pešec**

Stroji z lastnim pogonom, ki jih upravlja pešec, se smejo gibati le, če voznik trajno deluje na ustrezno krmilno napravo. Zlasti ne sme biti mogoče gibanje med zagonom motorja.

Krmilni sistemi strojev, ki jih upravlja pešec, morajo biti načrtovani tako, da minimizirajo tveganja zaradi nenamerne gibanja stroja proti vozniku, zlasti tveganja:

- zmečkanja,
- poškodb od vrtečih se orodij.

Hitrost premikanja strojev mora biti združljiva s hitrostjo hoje voznika.

Ko je na stroj mogoče namestiti vrtljivo orodje, se to ne sme sprožiti, kadar je vključeno krmilje za vzvratno premikanje, razen kadar je premikanje stroja posledica gibanja orodja. V slednjem primeru mora biti hitrost vzvratnega premikanja takšna, da ne ogroža voznika.

3.3.5 **Odpoved krmilnega tokokroga**

Odpoved napajanja servo-ojačanega krmila, kadar je vgrajeno, z energijo, ne sme preprečiti krmiljenja stroja v času, ki je potreben za njegovo ustavitev.

3.4 VAROVANJE PRED MEHANSKIMI NEVARNOSTMI

3.4.1 **Nenadzorovani premiki**

Stroji morajo biti načrtovani, izdelani in kadar je ustrezno, postavljeni na pomični podstavek tako, da je zagotovljeno, da pri premikanju nenadzorovano nihanje njihovega težišča ne vpliva na njihovo stabilnost ali povzroča pretirane napetosti v njihovi konstrukciji.

3.4.2 **Gibajoči se deli prenosa**

Kakor izvema od oddelka 1.3.8.1 pri motorjih niso potrebne zaporne naprave za pomična varovala, ki preprečujejo dostop do gibajočih se delov v prostoru motorja, če se ta odpirajo bodisi z orodjem ali ključem ali pa s krmiljem, ki je nameščeno na voznikovem mestu, če je slednje v popolnoma zaprti kabini s ključavnico, ki preprečuje nepooblaščen dostop.

3.4.3 **Prevračanje in prevrnitev**

Kadar obstaja pri strojih z lastnim pogonom, na katerih se vozi(-jo) voznik, upravljaivec(-ci) ali druga(-e) oseba(-e), nevarnost prevračanja ali prevrnitve, morajo biti stroji opremljeni s primerno varovalno konstrukcijo, razen če se s tem poveča tveganje.

Ta konstrukcija mora biti takšna, da pri prevračanju ali prevrnitvi osebi(-am) na stroju omogoča zadosten volumen mejne deformacije.

Zaradi potrditve skladnosti konstrukcije z zahtevo, predpisano v drugem odstavku, mora proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik za vsak zadevni tip konstrukcije opraviti primerne preskuse ali naročiti njihovo izvedbo.

3.4.4 **Padajoči predmeti**

Kadar obstaja pri strojih z lastnim pogonom, na katerih se vozi(-jo) voznik, upravljaivec(-ci) ali druga(-e) oseba(-e), tveganje zaradi padajočih predmetov ali materiala, morajo biti stroji načrtovani in izdelani ob upoštevanju tega tveganja in opremljeni s primerno varovalno konstrukcijo, če to dopušča njihova velikost.

Ta konstrukcija mora biti takšna, da pri padcu predmetov ali materiala zagotavlja osebi(-am) na stroju zadosten volumen mejne deformacije.

Zaradi potrditve skladnosti konstrukcije z zahtevo, določeno v drugem odstavku, mora proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik za vsak zadevni tip konstrukcije opraviti primerne preskuse ali naročiti njihovo izvedbo.

3.4.5 **Sredstva za dostop**

Ročaji in stopnice morajo biti načrtovani, izdelani in razmeščeni tako, da jih upravljalci uporabljajo nagonsko in ne uporabljajo krmilnih naprav za pomoč pri dostopu.

3.4.6 **Vlečne naprave**

Vsi stroji, ki se uporabljajo za vleko ali so vlečeni, morajo biti opremljeni z vlečnimi ali sklopnimi napravami, ki so načrtovane, izdelane in razmeščene tako, da zagotavljajo lahek in varen priklop in odklop ter preprečujejo naključen odklop med uporabo.

Če to zahteva obremenitev vlečnega droga, morajo biti takšni stroji opremljeni s podporo z nosilno ploskvijo, ki je prilagojena bremenu in terenu.

3.4.7 **Prenos moči med strojem z lastnim pogonom (ali vlačilcem) in gnanim strojem**

Odstranljive naprave za mehanski prenos, ki povezujejo stroj z lastnim pogonom (ali vlačilec) s prvim fiksnim priključkom gnanega stroja, morajo biti načrtovane in izdelane tako, da so vsi deli, ki se med obratovanjem gibljejo, zaščiteni na svoji celotni dolžini.

Na strani stroja z lastnim pogonom (ali vlačilca) mora biti odjem moči, na katerega je priključena odstranljiva naprava za mehanski prenos, zaščiten bodisi z varovalom, pritrjenim na stroj z lastnim pogonom (ali vlačilec), ali pa z drugo napravo, ki omogoča enakovredno zaščito.

Zaradi dostopa do odstranljive naprave za prenos mora biti omogočeno odpiranje tega varovala. Ko je varovalo nameščeno, mora biti dovolj prostora, da pogonska gred ne poškoduje varovala, ko se stroj (ali vlačilec) premika.

Na strani gnanega stroja mora biti vstopna gred obdana z zaščitnim ohišjem, ki je pritrjeno na stroj.

Kardanske gredi so lahko opremljene z omejevalniki navora ali sklopkami samo na strani priključitve h gnanemu stroju. Odstranljiva naprava za mehanski prenos mora biti ustrezno označena.

Vsi gnani stroji, za obratovanje katerih je potrebna odstranljiva naprava za mehanski prenos, ki jih povezuje s strojem z lastnim pogonom (ali vlačilcem), morajo imeti takšen sistem za priključevanje odstranljive naprave za mehanski prenos, da se odstranljiva naprava za mehanski prenos in njeno varovalo ne poškodujeta pri stiku z zemljo ali z deli stroja, kadar je stroj odklopljen.

Zunanji deli varovala morajo biti načrtovani, izdelani in nameščeni tako, da se ne morejo vrteti z odstranljivo napravo za mehanski prenos. Varovalo mora pokrivati prenosno gred do koncev notranjih zglobov vilic v primeru preprostih kardanskih zglobov in vsaj do sredine zunanjega zgloba ali zglobov v primeru širokotnih kardanskih zglobov.

Če so sredstva za dostop do delovnih mest nameščena v bližini naprave za mehanski prenos, morajo biti načrtovana in izdelana tako, da varoval gredi ni mogoče uporabiti namesto stopnic, razen če so načrtovana in izdelana v ta namen.

3.5 VAROVANJE PRED DRUGIMI NEVARNOSTMI

3.5.1 **Akumulatorji**

Ohišje akumulatorja mora biti načrtovano in izdelano tako, da preprečuje izlitje elektrolita na upravljavca pri prevračanju ali prevrnitvi in onemogoča nabiranje hlapov v prostorih, kjer se zadržujejo upravljavci.

Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da je akumulator mogoče odklopiti s pomočjo lahko dostopne naprave, ki je predvidena za ta namen.

3.5.2 **Požar**

Odvisno od nevarnosti, ki jih je predvidel proizvajalec, morajo stroji, kadar to dopušča njihova velikost:

- bodisi omogočati namestitev lahko dostopnih gasilnih aparatov, ali
- biti opremljeni z vgrajenimi gasilnimi sistemi.

3.5.3 **Emisije nevarnih snovi**

Drugi in tretji odstavek oddelka 1.5.13 se ne uporabljata, kadar je glavna funkcija stroja pršenje proizvodov. Vendar mora biti upravljavalec zaščiten pred tveganjem izpostavljenosti takšnim nevarnim emisijam.

3.6 INFORMACIJE IN OZNAČEVANJE

3.6.1 *Znaki, signali in opozorila*

Zaradi zagotavljanja zdravja in varnosti oseb morajo imeti vsi stroji, kadar koli je to potrebno, znake in/ali tablice z navodili za uporabo, nastavljanje in vzdrževanje. Izbrani, načrtovani in izdelani morajo biti tako, da so jasno vidni in neizbrisljivi.

Brez poseganja v določbe cestnoprometnih predpisov morajo imeti stroji, na katerih se voznik vozi, naslednjo opremo:

- zvočni opozorilni signal za opozarjanje oseb,
- sistem svetlobnih signalov, ki ustreza predvidenim razmeram uporabe; slednja zahteva se ne uporablja za stroje, ki so izključno namenjeni za delo pod zemljo in so brez električne energije,
- kadar je potrebno, mora med priklopnikom in strojem obstajati primerna povezava za delovanje signalov.

Daljinsko vodeni stroji, pri katerih so v normalnih razmerah uporabe osebe izpostavljene tveganju udarcev ali zmečkanja, morajo biti opremljeni s primernimi sredstvi za signaliziranje njihovega premikanja ali s sredstvi za varovanje oseb pred takšnim tveganjem. Enako velja za stroje, katerih uporaba vključuje nenehno ponavljanje premikov naprej in nazaj v eni osi, pri čemer voznik nima neposrednega pregleda nad zadnjo stranjo stroja.

Stroji morajo biti izdelani tako, da ni mogoče nehoti izklopiti opozorilnih in signalnih naprav. Kadar je to bistvenega pomena za varnost, morajo biti takšne naprave opremljene s sredstvi za preverjanje brezhibnosti, njihova okvara pa mora biti upravljavcu očitna.

Kadar je premikanje stroja ali njegovih orodij posebej nevarno, mora biti stroj opremljen z znaki, ki opozarjajo pred približevanjem stroju med obratovanjem; znaki morajo biti čitljivi z zadostne razdalje, da je zagotovljena varnost oseb, ki morajo biti v bližini.

3.6.2 *Označevanje*

Na strojih mora biti čitljivo in neizbrisljivo označeno naslednje:

- nazivna moč, izražena v kilovatih (kW),
 - masa v kilogramih (kg) za najbolj običajno izvedbo,
- in, kadar je ustrezno:
- največja vlečna sila na vlečnem kavlju v newtonih (N),
 - največjo navpično obremenitev na vlečnem kavlju v newtonih (N).

3.6.3 *Navodila*

3.6.3.1 *Tresljaji*

V navodilih morajo biti navedene naslednje informacije v zvezi s tresljaji, ki jih stroj prenaša na roke ali na celotno telo:

- skupna vrednost tresljajev, ki so ji izpostavljene roke, če presega $2,5 \text{ m/s}^2$. Kadar ta vrednost ne presega $2,5 \text{ m/s}^2$, mora biti to navedeno,
- največja povprečna vrednost korena vsote uteženih kvadratov pospeškov, ki jim je izpostavljeno celotno telo, če presega $0,5 \text{ m/s}^2$. Kadar ta vrednost ne presega $0,5 \text{ m/s}^2$, mora biti to navedeno,
- merilna negotovost.

Te vrednosti morajo biti bodisi dejansko izmerjene za zadevni stroj ali pa ugotovljene na podlagi meritev, opravljenih pri tehnično primerljivem stroju, značilnem za stroje, ki bodo izdelani.

Kadar se ne uporabljajo harmonizirani standardi, morajo biti tresljaji izmerjeni po predpisu za meritve, ki je najprimernejši za zadevni stroj.

Opisane morajo biti obratovalne razmere stroja med meritvijo in kateri predpis za meritve je bil uporabljen.

3.6.3.2 Večnamenska uporaba

Navodila za stroje, ki omogočajo večnamensko uporabo glede na uporabljeno opremo, in navodila za zamenljivo opremo morajo vsebovati informacije, ki so potrebne za varno sestavljanje in uporabo osnovnih strojev in zamenljive opreme, s katero jih je mogoče opremiti.

4. DODATNE BISTVENE VARNOSTNE IN ZDRAVSTVENE ZAHTEVE ZA ODPRAVO NEVARNOSTI ZARADI POSTOPKOV DVIGANJA

Stroji, ki predstavljajo nevarnost zaradi postopkov dviganja, morajo izpolnjevati vse ustrezne bistvene varnostne in zdravstvene zahteve, opisane v tem poglavju (glej splošna načela, točka 4).

4.1 SPLOŠNO

4.1.1 Opredelitev pojmov

- (a) „Postopek dviganja“ pomeni premik enot bremena, ki jih sestavljajo blago in/ali osebe, ki v danem trenutku potrebujejo spremembo višine.
- (b) „Vodena obremenitev“ pomeni obremenitev, pri kateri celotno premikanje poteka vzdolž togih ali premičnih vodil, katerih položaj je določen s fiksnimi točkami.
- (c) „Obratovalni koeficient“ pomeni aritmetično razmerje med obremenitvijo, za katero proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik jamči, da jo je komponenta sposobna prenesti, in največjo obratovalno obremenitvijo, ki je označena na komponenti.
- (d) „Preskusni koeficient“ pomeni aritmetično razmerje med obremenitvijo, ki je bila uporabljena za izvedbo statičnih in dinamičnih preskusov dviznega stroja ali dviznega pripomočka in največjo obratovalno obremenitvijo, ki je označena na dviznem stroju ali na dviznem pripomočku.
- (e) „Statični preskus“ pomeni preskus, med katerim se dvizni stroj ali dvizni pripomoček najprej pregleda in izpostavi sili, ki ustreza največji obratovalni obremenitvi, pomnoženi s primernim statičnim preskusnim koeficientom in nato, po prenehanju omenjene obremenitve, ponovno pregleda zaradi zagotovitve, da ni prišlo do poškodb.
- (f) „Dinamični preskus“ pomeni preskus, med katerim se dvizni stroj uporablja v vseh možnih položajih pri največji obratovalni obremenitvi, pomnoženi s primernim dinamičnim preskusnim koeficientom, pri čemer se zaradi preveritve njegovega pravilnega delovanja upošteva dinamično vedenje dviznega stroja.
- (g) „Nosilec“ pomeni del opreme, na ali v katerem so pri dviganju osebe in/ali blago.

4.1.2 Zaščita pred mehanskimi nevarnostmi

4.1.2.1 Tveganje zaradi pomanjkljive stabilnosti

Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da se stabilnost, zahtevana v oddelku 1.3.1, ohranja med obratovanjem in v mirovanju, vključno z vsemi fazami prevoza, sestavljanja in razstavljanja, ob predvidljivih okvarah komponent in tudi med preskusi, ki se izvajajo skladno s priročnikom z navodili. Zato mora proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik uporabljati primerne metode preverjanja.

4.1.2.2 Stroji, ki se premikajo po tirnih vodilih in tirnicah.

Stroji morajo biti opremljeni z napravami, ki z delovanjem na tirna vodila ali tirnice preprečujejo iztiranje.

Če kljub takšnim napravam tveganje iztiranja ali okvare tirnice ali tekalne komponente ostane, morajo biti zagotovljene naprave, ki preprečujejo padec opreme, komponente ali tovora oziroma prevrnitev stroja.

4.1.2.3 Mehanska trdnost

Stroji, dvizni pripomočki in njihove komponente morajo biti sposobni prenesti obremenitve, ki so jim izpostavljeni med uporabo in, kadar je ustrezno, izven nje, pri danih razmerah namestitve in obratovanja ter v vseh ustreznih izvedbah, ob dolžnem upoštevanju, kadar je to ustrezno, učinkov atmosferskih dejavnikov in sil, ki jih povzročajo osebe. Ta zahteva mora biti izpolnjena tudi med prevozom, sestavljanjem in razstavljanjem.

Stroji in dvizni pripomočki morajo biti načrtovani in izdelani tako, da so preprečene okvare zaradi utrujenosti in obrabe, ob upoštevanju njihove predvidene uporabe.

Uporabljeni materiali morajo biti izbrani na podlagi predvidenih delovnih okolij zlasti glede na korozijo, obrabo, udarce, ekstremne temperature, utrujenost, krhkost in staranje.

Stroji in dvizni pripomočki morajo biti načrtovani in izdelani tako, da na statičnih preskusih prenesejo preobremenitve brez trajnih deformacij ali očitnih poškodb. Izračuni trdnosti morajo upoštevati vrednost statičnega preskusnega koeficienta, izbranega tako, da zagotavlja ustrezno raven varnosti. Ta koeficient ima praviloma naslednje vrednosti:

- (a) pri ročno krmiljenih strojih in dviznih pripomočkih: 1,5;
- (b) pri drugih strojih: 1,25.

Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da brez okvare prestanejo dinamične preskuse, ki se opravijo pri največji obratovalni obremenitvi, pomnoženi z dinamičnim preskusnim koeficientom. Ta dinamični preskusni koeficient se izbere tako, da zagotavlja zadostno raven varnosti: koeficient je praviloma enak 1,1. Praviloma se preskusi izvajajo pri nazivnih predvidenih hitrostih. Če krmilno vezje stroja omogoča več hkratnih gibov, morajo biti preskusi opravljeni v najmanj ugodnih razmerah, praviloma pri kombinaciji zadevnih gibov.

4.1.2.4 Škripci, bobni, kolesa, vrvi in verige

Premeri škripcev, bobnov in koles morajo biti sorazmerni velikosti vrvi ali verig, s katerimi so lahko opremljeni.

Bobni in kolesa morajo biti načrtovani, izdelani in nameščeni tako, da se lahko vrvi ali verige, s katerimi so opremljeni, navijajo, ne da bi se snele.

Vrvi, ki se uporabljajo neposredno za dviganje ali držanje bremena, smejo biti prepletene samo na koncih. Vendar pa je prepletanje dovoljeno v napeljavah, ki so v zasnovi namenjeni rednemu prilagajanju potrebam.

Obratovalni koeficient celih vrvi in njihovih koncev mora biti izbran tako, da je zagotovljena zadostna raven varnosti; praviloma je ta koeficient enak 5.

Obratovalni koeficient verig za dviganje mora biti izbran tako, da je zagotovljena zadostna raven varnosti; praviloma je ta koeficient enak 4.

Zaradi potrditve, da je bil dosežen ustrezen obratovalni koeficient, mora proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik za vsak tip verige in vrvi, ki se uporablja neposredno za dviganje bremen in za konce vrvi opraviti primerne preskuse ali poskrbeti za njihovo izvedbo.

4.1.2.5 Dvizni pripomočki in njihove komponente

Dvizni pripomočki in njihove komponente morajo biti dimenzionirani z upoštevanjem procesov utrujanja in staranja za število obratovalnih ciklov, ki je skladno z njihovo pričakovano življenjsko dobo, navedeno v obratovalnih razmerah za dano uporabo.

Razen tega:

- (a) obratovalni koeficient kombinacij žičnih vrvi/koncev vrvi mora biti izbran tako, da je zagotovljena zadostna raven varnosti; praviloma je ta koeficient enak 5. Vrvi ne smejo vsebovati prepletov ali zank, razen na koncih;
- (b) kadar se uporabljajo verige z varjenimi členi, morajo biti izvedene s kratkimi členi. Obratovalni koeficient verig mora biti izbran tako, da je zagotovljena zadostna raven varnosti; praviloma je ta koeficient enak 4;

- (c) obratovalni koeficient tekstilnih vrvi ali obes je odvisen od materiala, načina izdelave, velikosti in uporabe. Ta koeficient mora biti izbran tako, da je zagotovljena zadostna raven varnosti; praviloma je ta koeficient enak 7, če je izkazana zelo dobra kakovost uporabljenih materialov in če način izdelave ustreza predvideni uporabi. Sicer je praviloma izbran višji koeficient, z namenom zagotoviti enako raven varnosti. Tekstilne vrvi in obese imajo lahko vozle, povezave ali preplete le na koncih obese, razen pri neskončni obesi;
- (d) pri vseh kovinskih komponentah, ki tvorijo obeso ali se uporabljajo skupaj z njo, mora biti obratovalni koeficient izbran tako, da je zagotovljena zadostna raven varnosti; praviloma je ta koeficient enak 4;
- (e) največja obratovalna obremenitev več krake obese je določena na podlagi obratovalnega koeficienta najšibkejšega kraka, števila krakov in faktorja zmanjšanja, ki je odvisen od izvedbe obese;
- (f) zaradi potrditve, da je bil dosežen zadosten obratovalni koeficient, mora proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik za vsak tip komponente iz točk (a), (b), (c) in (d) opraviti primerne preskuse ali poskrbeti za njihovo izvedbo.

4.1.2.6 Krmiljenje premikov

Naprave za krmiljenje premikov morajo delovati tako, da so stroji, na katerih so nameščene, varni.

- (a) Stroji morajo biti načrtovani in izdelani ali opremljeni z napravami tako, da ostane razpon premikanja njihovih komponent v predpisanih mejah. Delovanje takšnih naprav mora biti, kadar je primerno, napovedano z opozorilom.
- (b) Kadar je mogoče na istem kraju hkrati manevrirati z več nepomičnimi ali tirnimi stroji in obstaja tveganje trkov, morajo biti takšni stroji načrtovani in izdelani tako, da jih je mogoče opremiti s sistemi za izogibanje tem tveganjem.
- (c) Stroji morajo biti načrtovani in izdelani tako, da bremena ne morejo nepričakovano nevarno zdrseti ali prosto pasti, celo pri delnem ali popolnem izpadu napajanja z energijo ali kadar upravljaivec preneha upravljati stroj.
- (d) V normalnih obratovalnih razmerah ne sme biti možno spuščanje tovora zgolj s torno zavoro, razen pri strojih, katerih funkcija zahteva tak način delovanja.
- (e) Držalne naprave morajo biti načrtovane in izdelane tako, da je onemogočen nenameren izpust bremen.

4.1.2.7 Premiki bremen med rokovanjem

Upravljalno mesto stroja mora biti locirano tako, da zagotavlja kar najširši pregled poti gibajočih se delov, da bi se izognili morebitnim trkom z osebami, opremo ali drugimi stroji, ki bi lahko manevrirali hkrati in bi lahko predstavljali nevarnost.

Stroji z vodenimi bremenami morajo biti načrtovani in izdelani tako, da so preprečene poškodbe oseb zaradi premikanja bremena, nosilca ali morebitnih protiuteži.

4.1.2.8 Stroji, ki delujejo med stalnimi etažami

4.1.2.8.1 Premikanja nosilca

Premikanje nosilca pri strojih, ki delujejo med stalnimi etažami, mora biti togo vodeno proti in na kraju etaže. Škarjasti sistemi se prav tako štejejo kot togo vodenje.

4.1.2.8.2 Dostop do nosilca

Kadar je nosilec dostopen osebam, morata zasnova in izdelava strojev zagotavljati, da nosilec med dostopom ostane negiben, zlasti med natovarjanjem ali iztovarjanjem.

Načrt in izdelava strojev morata zagotavljati, da razlika v višini med nosilcem in krajem etaže ne predstavlja tveganja za nenadzorovan zdrs.

4.1.2.8.3 Tveganje zaradi stika s premikajočim se nosilcem

Kadar je to potrebno zaradi izpolnjevanja zahteve, izražene v drugem odstavku točke 4.1.2.7, mora biti območje gibanja med normalnim obratovanjem nedostopno.

Kadar obstaja med pregledovanjem ali vzdrževanjem tveganje zmečkanja oseb, ki se nahajajo pod ali nad nosilcem, med nosilcem in nepomičnimi deli, mora biti na voljo dovolj prostora, bodisi v obliki fizičnih izogibalšč ali pa to omogočajo mehanske naprave, ki blokirajo premikanje nosilca.

4.1.2.8.4 Tveganje zaradi padca bremena z nosilca

Kadar obstaja tveganje zaradi padca bremena z nosilca, morajo biti stroji načrtovani in izdelani tako, da je to tveganje preprečeno.

4.1.2.8.5 Etaže

Tveganje zaradi stika oseb s premikajočim se nosilcem ali drugimi gibajočimi se deli na etažah je treba preprečiti.

Kadar obstaja tveganje zaradi padca oseb v območje gibanja nosilca, kadar nosilca ni na etaži, je treba namestiti varovala, ki to tveganje preprečujejo. Takšna varovala se ne smejo odpirati v smeri območja gibanja. Opremljena morajo biti z zaporno napravo, ki jo krmili položaj nosilca in ki preprečuje:

- nevarne premike nosilca, preden so varovala zaprta in zaklenjena,
- nevarno odpiranje varovala, dokler se nosilec ni ustavil na ustrezni etaži.

4.1.3 Ustrežanje namenu

Kadar se dvizni stroji ali dvizni pripomočki dajejo na trg ali prvič dajejo v obratovanje, mora proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik z izvedbo ustreznih ukrepov ali naročanjem njihove izvedbe zagotoviti, da dvizni stroji in dvizni pripomočki – na ročni ali motorni pogon – ki so pripravljeni za uporabo, lahko varno opravljajo določene funkcije.

Statični in dinamični preskusi iz oddelka 4.1.2.3 morajo biti opravljeni pri vseh dviznih strojih, ki so pripravljeni za dajanje v obratovanje.

Kadar stroj ne more biti sestavljen v prostorih proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika, morajo biti ustrezni ukrepi izvedeni na kraju uporabe. Sicer so lahko ukrepi izvedeni bodisi v prostorih proizvajalca ali pa na kraju uporabe.

4.2 ZAHTEVE ZA STROJE, PRI KATERIH VIR ENERGIJE NI ROČNA SILA

4.2.1 Krmiljenje premikov

Za krmiljenje premikov strojev ali njihove opreme se morajo uporabljati krmilne naprave, ki jih je treba med obratovanjem držati. Vendar se pri delnih ali popolnih premikih, pri katerih ni tveganja trkov bremena ali stroja, omenjene naprave lahko nadomestijo s krmilnimi napravami, ki dopuščajo samodejno ustavljanje na pred-nastavljenih položajih, ne da bi upravljaavec držal krmilno napravo, ki jo je treba med obratovanjem držati.

4.2.2 Nadzor obremenitve

Stroji, pri katerih znaša največja obratovalna obremenitev vsaj 1 000 kg ali pri katerih znaša moment prevračanja vsaj 40 000 Nm, morajo biti opremljeni z napravami, ki opozarjajo vznika in preprečujejo nevarna premikanja v primeru:

- preobremenitve, bodisi zaradi preseganja največje obratovalne obremenitve ali največjega obratovalnega momenta, ali
- preseganja momenta prevračanja.

4.2.3 Naprave, vodene z vrvmi

Nosilne vrvi, vlečne vrvi ali transportne vrvi morajo biti napete s protiutežmi ali z napravo, ki omogoča stalen nadzor napetosti.

4.3 INFORMACIJE IN OZNAKE

4.3.1 **Verige, vrvi in oprtnice**

Vsak kos verige za dviganje, vrvi ali oprtnice, ki ni del sestava, mora biti označen z oznako ali, kjer to ni mogoče, s ploščico ali neodstranljivim obročkom, na katerem je zapisan naziv in naslov proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika ter identifikacijski sklic na ustrezno potrdilo.

Zgoraj omenjeno potrdilo mora vsebovati najmanj naslednje informacije:

- (a) naziv in naslov proizvajalca in njegovega morebitnega pooblaščenega zastopnika;
- (b) opis verige ali vrvi, ki obsega:
 - njeno nazivno velikost,
 - njeno zgradbo,
 - material, iz katerega je izdelana, in
 - katero koli posebno metalurško obdelavo materiala;
- (c) uporabljeno preskusno metodo;
- (d) največjo obremenitev, ki ji je lahko veriga ali vrv izpostavljena med obratovanjem. Na podlagi predvidene uporabe je lahko podan razpon vrednosti.

4.3.2 **Dvižni pripomočki**

Pri dvižnih pripomočkih morajo biti navedeni naslednji podatki:

- identifikacija materiala, kadar je ta podatek potreben za varno uporabo,
- največja obratovalna obremenitev.

Pri dvižnih pripomočkih, na katerih je označevanje fizično neizvedljivo, morajo biti podatki iz prvega odstavka prikazani na ploščici ali drugem enakovrednem sredstvu in čvrsto pritrjeni na pripomoček.

Podatki morajo biti čitljivi in nameščeni na mestu, kjer ne morejo izginiti zaradi obrabe ali ogroziti trdnosti pripomočka.

4.3.3 **Dvižni stroji**

Največja obratovalna obremenitev mora biti vidno označena na stroju. Ta oznaka mora biti čitljiva, neizbrisljiva in ne sme biti v kodirani obliki.

Kadar je največja obratovalna obremenitev odvisna od položaja stroja, mora biti vsako upravljalno mesto opremljeno s tablico bremen, ki prikazuje, po možnosti v obliki diagrama ali tabel, dovoljeno obratovalno obremenitev za vsak položaj.

Stroji, ki so namenjeni samo za dviganje blaga in so opremljeni z nosilcem, ki omogoča dostop osebam, morajo biti opremljeni z jasnim in neizbrisljivim opozorilom, ki prepoveduje dviganje oseb. To opozorilo mora biti vidno na vsakem mestu, kamor je mogoč dostop.

4.4 NAVODILA

4.4.1 **Dvižni pripomočki**

Vsak dvižni pripomoček ali vsako komercialno nedeljivo serijo dvižnih pripomočkov morajo spremljati navodila, v katerih so navedeni vsaj naslednji podatki:

- (a) predvidena uporaba;
- (b) omejitve pri uporabi (zlasti za dvižne pripomočke, kot so magnetne ali vakuumske plošče, ki niso popolnoma skladne z oddelkom 4.1.2.6(e));
- (c) navodila za sestavljanje, uporabo in vzdrževanje;
- (d) uporabljeni statični preskusni koeficient.

4.4.2 Dvižni stroji

Dvižni stroji morajo biti opremljeni z navodili, ki vsebujejo informacije o:

- (a) tehničnih značilnostih stroja, zlasti:
 - največja obratovalna obremenitev in, kadar je primerno, kopija tablice bremen ali tabele bremen, opisane v drugem odstavku oddelka 4.3.3,
 - reakcijske sile na podporah ali pritrdilnih točkah in, kadar je ustrezno, značilnosti tirnic,
 - kadar je ustrezno, opredelitev in način namestitve balasta;
- (b) vsebini kontrolne knjige, če slednja ni dobavljena s strojem;
- (c) nasvetih za uporabo, zlasti za nadomestitev pomanjkanja neposrednega pregleda upravljavca nad bremenom;
- (d) kadar je ustrezno, poročilu o preskušanju s podrobnostmi o statičnih in dinamičnih preskusih, ki jih je opravil ali naročil proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik;
- (e) potrebnih navodilih za izvajanje ukrepov iz oddelka 4.1.3 za stroje, ki niso bili sestavljeni v prostorih proizvajalca v obliki, v kateri se bodo uporabljali, preden bodo prvič dani v obratovanje.

5. DODATNE BISTVENE ZDRAVSTVENE IN VARNOSTNE IN ZAHTEVE PRI STROJIH, NAMENJENIH ZA DELO POD ZEMLJO

Stroji, ki so namenjeni za delo pod zemljo, morajo izpolnjevati vse bistvene varnostne in zdravstvene zahteve, opisane v tem poglavju (glej splošna načela, točka 4).

5.1 TVEGANJE ZARADI POMANJKANJA STABILNOSTI

Stropne podpore s pogonom morajo biti načrtovane in izdelane tako, da vzdržujejo dano smer premikanja in ne spodsavajo pred in med obremenitvijo ter po razbremenitvi. Opremljene morajo biti s pritrdilnimi točkami za zgornje plosče posameznih hidravličnih opornikov.

5.2 GIBANJE

Stropna podpora s pogonom mora dopuščati neovirano gibanje oseb.

5.3 KRMILNE NAPRAVE

Krmila za pospeševanje in zaviranje pri gibanju stroja, ki se premika po tirnicah, morajo biti ročna. Vendar se naprave za aktiviranje lahko upravljajo z nogo.

Krmilne naprave stropne podpore s pogonom morajo biti načrtovane in nameščene tako, da so med premikanjem upravljavci zaščiteni z nameščeno podporo. Krmilne naprave morajo biti zaščitene pred nenamerno sprožitvijo.

5.4 USTAVITEV

Stroji z lastnim pogonom, ki se premikajo po tirih, namenjeni za delo pod zemljo, morajo biti opremljeni s takšno napravo za aktiviranje, delujočo na vezje za krmiljene premikanja stroja, ki ustavi stroj, če premikanje ni več pod voznikovim nadzorom.

5.5 POŽAR

Druga alineja oddelka 3.5.2 je obvezna za stroje, ki vsebujejo lahko vnetljive dele.

Zavorni sistem strojev, namenjenih za uporabo pri delih pod zemljo, mora biti načrtovan in izdelan tako, da ne povzroča iskenja ali požarov.

Stroji z motorji z notranjim izgorevanjem, namenjeni za dela pod zemljo, smejo biti opremljeni samo z motorji, ki uporabljajo gorivo z nizkim parnim tlakom in v njih ne prihaja do iskenja električnega izvora.

5.6 IZPUŠNE EMISIJE

Izpušne emisije iz motorjev z notranjim izgorevanjem ne smejo biti usmerjene navzgor.

6. DODATNE BISTVENE VARNOSTNE IN ZDRAVSTVENE ZAHTEVE PRI STROJIH, KI PREDSTAVLJAJO POSEBNE NEVARNOSTI ZARADI DVIGANJA OSEB

Stroji, ki predstavljajo nevarnosti zaradi dviganja oseb, morajo izpolnjevati vse ustrezne bistvene varnostne in zdravstvene zahteve, opisane v tem poglavju (glej splošna načela, točka 4).

6.1 SPLOŠNO

6.1.1 **Mehanska trdnost**

Nosilec, vključno z morebitnimi zaklopnimi vrati, mora biti načrtovan in izdelan tako, da nudi prostornost in trdnost ustrezno največjemu dovoljenemu številu oseb in največji obratovalni obremenitvi.

Obratovalni koeficienti za komponente, določeni v oddelkih 4.1.2.4 in 4.1.2.5, so nezadostni za stroje, namenjene dviganju oseb in morajo biti praviloma podvojeni. Stroji, ki so namenjeni dviganju oseb ali oseb in blaga, morajo biti opremljeni s sistemom za obešanje ali podporo nosilca, ki je načrtovan in izdelan tako, da zagotavlja zadostno celotno raven varnosti in preprečuje tveganje padca nosilca.

Če so za obešanje nosilca uporabljene vrvi ali verige, sta praviloma potrebni vsaj dve neodvisni vrvi ali verigi, vsaka s svojo pritrdilno točko.

6.1.2 **Nadzor obremenitve pri strojih, ki jih ne poganja človeška sila**

Zahteve iz oddelka 4.2.2 se uporabljajo ne glede na največjo obratovalno obremenitev in moment prevračanja, razen če lahko proizvajalec izkaže, da ni tveganja preobremenitve ali prevračanja.

6.2 KRMILNE NAPRAVE

Kadar varnostne zahteve ne narekujejo drugih rešitev, mora biti nosilec praviloma načrtovan in izdelan tako, da so osebam v njem na voljo sredstva za krmiljenje premikov navzgor in navzdol ter, če je primerno, drugih premikov nosilca.

Med obratovanjem morajo te naprave razveljaviti delovanje vseh drugih naprav, ki krmilijo isti premik, z izjemo naprav za ustavitve v sili.

Krmilne naprave za te premike morajo biti takšne, da jih je treba med obratovanjem držati, razen kadar je nosilec popolnoma zaprt.

6.3 TVEGANJE ZA OSEBE V ALI NA NOSILCU

6.3.1 **Tveganje zaradi premikov nosilca**

Stroji za dviganje oseb morajo biti načrtovani, izdelani ali opremljeni tako, da pospešek ali pojemek nosilca ne povzroča tveganja za osebe.

6.3.2 **Tveganje padca oseb z nosilca**

Nosilec se ne sme nagibati toliko, da bi nastalo tveganje padca potnikov, tudi kadar se stroj in nosilec premikata.

Kadar je nosilec načrtovan kot delovno mesto, je treba zagotoviti stabilnost in preprečiti nevarna premikanja.

Če ukrepi iz oddelka 1.5.15 niso zadostni, morajo biti nosilci opremljeni z zadostnim številom primernih pritrdilnih točk za dovoljeno število oseb na nosilcu. Pritrdilne točke morajo biti dovolj trdne za uporabo osebne varovalne opreme za varovanje pred padcem z višine.

Morebitna zaklopna vrata v tleh ali stropih ali stranska vrata morajo biti načrtovana in izdelana tako, da preprečujejo nenamerno odpiranje in se morajo odpirati v smeri, ki preprečuje vsako tveganje padca pri nepričakovanem odpiranju.

6.3.3 **Tveganje zaradi padca predmetov na nosilec**

Kadar obstaja tveganje zaradi padca predmetov na nosilec in ogrožanja oseb, mora biti nosilec opremljen z zaščitno streho.

6.4 STROJI, KI DELUJEJO MED STALNIMI ETAŽAMI

6.4.1 **Tveganje za osebe v ali na nosilcu**

Nosilec mora biti načrtovan in izdelan tako, da je preprečeno tveganje zaradi stika med osebami in/ali predmeti v ali na nosilcu z nepomičnimi ali gibljivimi elementi. Kadar je to potrebno za izpolnitev te zahteve, mora biti nosilec popolnoma zaprt in opremljen z vrati z zaporno napravo, ki preprečuje nevarna premikanja nosilca, razen če so vrata zaprta. Če se nosilec ustavi med etažami, kjer obstaja tveganje padca z nosilca, morajo vrata ostati zaprta.

Stroji morajo biti načrtovani, izdelani in kadar je potrebno, opremljeni z napravami za preprečevanje nenadzorovanega premikanja nosilca navzgor ali navzdol. Te naprave morajo biti sposobne ustaviti nosilec pri največji obratovalni obremenitvi in pri največji predvidljivi hitrosti.

Zaviralni učinek ne sme povzročiti pojemka, škodljivega za potnike, ne glede na razmere obremenitve.

6.4.2 **Krmilne naprave na etažah**

Krmilne naprave, razen naprav za uporabo v sili, na etažah ne smejo sprožiti premikanja nosilca, kadar:

- so v uporabi krmilne naprave v nosilcu,
- nosilec ni na eni izmed etaž.

6.4.3 **Dostop do nosilca**

Varovala na etažah in na nosilcu morajo biti načrtovana in izdelana tako, da zagotavljajo varen prehod na nosilec in z njega ob upoštevanju predvidljivega obsega blaga in oseb, ki jih je treba dvigniti.

6.5 OZNAČEVANJE

Nosilec mora biti opremljen z informacijami, potrebnimi za zagotavljanje varnosti, vključno z:

- dovoljenim številom oseb na nosilcu,
 - največjo obratovalno obremenitvijo.
-

PRILOGA II

Izjave

1. VSEBINA

A. ES-IZJAVA O SKLADNOSTI STROJA

Ta izjava in njeni prevodi morajo biti sestavljeni pod enakimi pogoji kot navodila (glej Prilogo I, oddelek 1.7.4.1(a) in (b)) in morajo biti natipkani ali napisani z roko z velikimi črkami.

Ta izjava se nanaša izključno na stroje v stanju, v katerem so bili dani na trg, in izključuje komponente, ki jih je naknadno dodal, in/ali operacije, ki jih je naknadno opravil končni uporabnik.

ES-izjava o skladnosti stroja mora vsebovati naslednje podatke:

1. naziv podjetja in popolni naslov proizvajalca in njegovega morebitnega pooblaščenega zastopnika;
2. ime in naslov osebe, pooblaščen za sestavljanje tehnične dokumentacije, ki mora biti ustanovljena v Skupnosti;
3. opis in istovetnost strojev, ki vsebuje splošno poimenovanje, namen, (funkcijo) model, tip, serijsko številko in trgovski naziv;
4. izjavo, ki izrecno navaja, da stroj izpolnjuje vse zadevne določbe te direktive, in kadar je ustrezno, podobno izjavo o skladnosti z drugimi direktivami in/ali zadevnimi določbami, s katerimi je stroj skladen. Ta sklicevanja morajo biti sklicevanja iz besedil objavljenih v *Uradnem listu Evropske unije*;
5. kadar je ustrezno, ime, naslov in identifikacijsko številko priglašenega organa, ki je opravil ES-pregled tipa iz Priloge IX in številko certifikata o ES-pregledu tipa;
6. kadar je ustrezno, ime, naslov in identifikacijsko številko priglašenega organa, ki je potrdil sistem popolnega zagotavljanja kakovosti iz Priloge X;
7. kadar je ustrezno, sklic na uporabljene harmonizirane standarde iz člena 7(2);
8. kadar je ustrezno, sklic na druge uporabljene tehnične standarde in zahteve;
9. kraj in datum izjave;
10. istovetnost in podpis osebe, ki je pooblaščen za sestavljanje izjave v imenu proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika.

B. IZJAVA O VGRADNJI DELNO DOKONČANIH STROJEV

Ta izjava in njeni prevodi morajo biti sestavljeni pod enakimi pogoji kot navodila (glej Prilogo I, oddelek 1.7.4.1(a) in (b)) in morajo biti natipkani ali napisani z roko z velikimi črkami.

Izjava o vgradnji mora vsebovati naslednje podatke:

1. naziv in popolni naslov proizvajalca delno dokončanih strojev in, kadar je ustrezno, njegovega morebitnega pooblaščenega zastopnika;
2. ime in naslov osebe, pooblaščen za sestavljanje zadevne tehnične dokumentacije, ki mora biti ustanovljena v Skupnosti;
3. opis in istovetnost delno dokončanih strojev, ki vsebuje splošno poimenovanje, funkcijo, model, tip, serijsko številko in trgovski naziv;
4. izjavo o tem, katere bistvene zahteve te direktive so uporabljene in izpolnjene, in da je bila sestavljena zadevna tehnična dokumentacija v skladu z delom B Priloge VII in, kadar je ustrezno, izjavo o skladnosti delno dokončanih strojev z drugimi zadevnimi direktivami. Ta sklicevanja morajo biti sklicevanja iz besedil objavljenih v *Uradnem listu Evropske unije*;
5. zavezo o posredovanju ustreznih informacij o delno dokončanih strojih na utemeljeno zahtevo nacionalnih organov. To vključuje način posredovanja in se izvaja ne glede na pravice iz intelektualne lastnine proizvajalca delno dokončanih strojev;
6. kadar je ustrezno, izjavo, da delno dokončan stroj ne sme biti dan v obratovanje, dokler ni dokončen stroj, v katerega bo vgrajen, razglašen za skladnega z določbami te direktive;
7. kraj in datum izjave;
8. istovetnost in podpis osebe, ki je pooblaščen za sestavljanje izjave v imenu proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika.

2. SKRBNIŠTVO

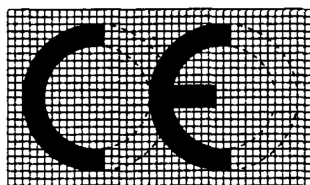
Proizvajalec stroja ali njegov pooblaščen zastopnik mora hraniti izvirno ES-izjavo o skladnosti vsaj deset let po datumu izdelave zadnjega stroja.

Proizvajalec delno dokončanega stroja ali njegov pooblaščen zastopnik mora hraniti izvirno izjavo o vgradnji vsaj deset let po datumu izdelave zadnjega delno dokončanega stroja.

PRILOGA III

Oznaka CE

Oznaka skladnosti CE je sestavljena iz začetnic „CE“ v naslednji obliki:

Če je oznaka CE pomanjšana ali povečana, morajo biti upoštevana razmerja, prikazana na zgornji risbi.

Različni komponenti oznake CE morata imeti praktično enako navpično dimenzijo, ki ne sme biti manjša kot 5 mm. Najmanjša dimenzija se lahko zmanjša pri majhnih strojih.

Oznaka CE mora biti pritrjena v neposredni bližini naziva proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika z uporabo enake tehnike.

Kadar je bil uporabljen postopek popolnega zagotavljanja kakovosti iz člena 12(3)(c) in 12(4)(b), mora oznaki CE slediti identifikacijska številka priglašene organa.

PRILOGA IV

Vrste strojev, pri katerih mora biti uporabljen eden izmed postopkov iz člena 12(3) in (4)

1. Krožne žage (z enim ali več rezili) za obdelavo lesa in materialov s podobnimi fizikalnimi lastnostmi ali za obdelavo mesa in materialov s podobnimi fizikalnimi lastnostmi, naslednjih tipov:
 - 1.1 stroji za žaganje z nepomičnim(-i) rezilom(-i) med žaganjem, ki imajo nepomično mizo ali podstavek z ročnim podajanjem obdelovanca ali s strojnim podajanjem, ki ga je mogoče odstraniti;
 - 1.2 stroji za žaganje z nepomičnim(-i) rezilom(-i) med žaganjem, ki imajo ročno vodenje gibanja mize ali vozička naprej in nazaj;
 - 1.3 stroji za žaganje z nepomičnim(-i) rezilom(-i) med žaganjem, ki imajo vgrajeno mehansko podajalno napravo za obdelovance, z ročnim nameščanjem in/ali odstranjevanjem;
 - 1.4 stroji za žaganje s pomičnim(-i) rezilom(-i) med žaganjem, ki imajo mehansko podajalno napravo za obdelovance, z ročnim nameščanjem in/ali odstranjevanjem.
2. Skobeljniki za površinsko poravnavo lesa, z ročnim podajanjem.
3. Debelinski skobeljniki za enostransko obdelavo lesa, ki imajo vgrajeno mehansko podajalno napravo, z ročnim nameščanjem in/ali odstranjevanjem.
4. Tračne žage z ročnim nameščanjem in/ali odstranjevanjem, za obdelavo lesa in materialov s podobnimi fizikalnimi lastnostmi ali za obdelavo mesa in materialov s podobnimi fizikalnimi lastnostmi, naslednjih tipov:
 - 4.1 stroji za žaganje z nepomičnim rezilom med žaganjem, katerih delovna miza ali podstavek za obdelovanec je nepomičen ali se giblje naprej in nazaj;
 - 4.2 stroji za žaganje z rezilom(-i), nameščenim na voziček, ki se giblje naprej in nazaj.
5. Kombinirani stroji tipov, navedenih v točkah 1 do 4 in v točki 7 za obdelavo lesa in materialov s podobnimi fizikalnimi lastnostmi.
6. Stroji za izdelovanje čepov in utorov, z ročnim podajanjem, z več vpenjali za orodja, za obdelavo lesa.
7. Navpični mizni frezalniki, z ročnim podajanjem, za obdelavo lesa in materialov s podobnimi fizikalnimi lastnostmi.
8. Prenosne verižne žage za obdelavo lesa.
9. Stiskalnice, vključno z utopnimi stiskalnicami, za hladno preoblikovanje kovin, z ročnim nameščanjem in/ali odstranjevanjem, katerih gibajoči se delovni deli imajo lahko hod, večji od 6 mm in hitrost, večjo od 30 mm/s.
10. Stroji za brizgalno ulivanje ali oblikovno stiskanje plastike, z ročnim nameščanjem in odstranjevanjem.
11. Stroji za brizgalno ulivanje ali oblikovno stiskanje gume, z ročnim nameščanjem in odstranjevanjem.
12. Stroji za dela pod zemljo naslednjih tipov:
 - 12.1 lokomotive in vagoni z zavoro;
 - 12.2 stropne podpore s hidravličnim pogonom.
13. Tovornjaki z ročnim natovarjanjem za zbiranje gospodinjskih odpadkov, z vgrajenim stiskalnim mehanizmom.
14. Odstranljive naprave za mehanski prenos, vključno z njihovimi varovali.
15. Varovala za odstranljive naprave za mehanski prenos.
16. Dvigala za servisiranje vozil.
17. Naprave za dviganje oseb ali oseb in blaga, pri katerih obstaja nevarnost padca z višine, večje od treh metrov.
18. Prenosni pritrdjevalni in drugi udarni stroji z naboji.
19. Varovalne naprave, načrtovane za zaznavanje prisotnosti oseb.
20. Pomična zaporna varovala s pogonom, načrtovana za uporabo kot varovala pri strojih iz točke 9, 10 in 11.
21. Logične enote za zagotavljanje varnostnih funkcij.
22. Varovalne konstrukcije za primer prevrnitve (ROPS).
23. Varovalne konstrukcije pred padajočimi predmeti (FOPS).

PRILOGA V

Okvirni seznam varnostnih komponent iz člena 2(c)

1. Varovala za odstranljive naprave za mehanski prenos.
2. Varovalne naprave, načrtovane za zaznavanje oseb.
3. Pomična zaporna varovala s pogonom, načrtovana za uporabo kot varovala pri strojih iz točke 9, 10 in 11 Priloge IV.
4. Logične enote za zagotovitev varnostne funkcije.
5. Ventili z dodatnimi sredstvi za ugotavljanje napak, namenjeni za krmiljenje nevarnih gibov pri strojih.
6. Sistemi za izločanje emisij pri strojih.
7. Varovala in varovalne naprave, načrtovane za varovanje izpostavljenih oseb pred gibljivi deli, ki so vključeni v delovanje stroja.
8. Nadzorne naprave natovarjanja in kontrolo gibanja pri dviznih strojih.
9. Sistemi za zadrževanje oseb na njihovih sedežih.
10. Naprave za ustavitev v sili.
11. Razelektritveni sistemi za preprečevanje kopičenja potencialno nevarnih elektrostatičnih nabojev.
12. Omejevalniki energije in blažilne naprave iz oddelkov 1.5.7, 3.4.7 in 4.1.2.6 Priloge I.
13. Sistemi in naprave za zmanjšanje emisij hrupa in tresljajev.
14. Varovalne konstrukcije za primer prevrnitve (varovalni lok) (ROPS).
15. Varovalne konstrukcije pred padajočimi predmeti (FOPS).
16. Dvoročne krmilne naprave.
17. Komponente strojev, načrtovanih za dviganje in/ali spuščanje oseb med različnimi etažami in vključene v naslednji seznam:
 - (a) naprave za zaklepanje etažnih vrat;
 - (b) naprave za preprečevanje padca ali nenadzorovanega premika navzgor nosilca bremena;
 - (c) naprave za omejevanje obratov motorja;
 - (d) blažilniki za akumulacijo energije:
 - nelinearni, ali
 - z dušenjem povratnega gibanja;
 - (e) blažilniki za porabo energije;
 - (f) varnostne naprave, nameščene v mehanizme hidravličnih tokokrogov, kadar se ti uporabljajo kot naprave za preprečevanje padcev;
 - (g) električne varnostne naprave v obliki varnostnih stikal, ki vsebujejo elektronske komponente.

PRILOGA VI

Navodila za sestavljanje delno dokončanih strojev

Navodila za sestavljanje delno dokončanih strojev morajo vsebovati opis pogojev, ki morajo biti izpolnjeni za pravilno vgradnjo v dokončane stroje, tako da nista ogrožena varnost in zdravje.

Navodila za sestavljanje morajo biti napisana v uradnem jeziku Skupnosti, ki je sprejemljiv za proizvajalca strojev, v katere bo delno dokončani stroj vgrajen, ali za njegovega pooblaščenega zastopnika.

PRILOGA VII

A. Tehnična dokumentacija za stroje

Ta del opisuje postopek za sestavljanje tehnične dokumentacije. Tehnična dokumentacija mora izkazovati, da je stroj skladen z zahtevami te direktive. Zajemati mora načrtovanje, izdelavo in obratovanje stroja, kolikor je potrebno za to oceno. Tehnična dokumentacija mora biti sestavljena v enem ali več uradnih jezikih Skupnosti, z izjemo navodil za stroje, za katere se uporabljajo posebne določbe Priloge I, oddelek 1.7.4.1.

1. Tehnična dokumentacija obsega naslednje:

(a) konstrukcijsko dokumentacijo, ki vsebuje:

- splošen opis stroja,
- sestavno risbo stroja in risbe krmilnih tokokrogov ter primerne opise in razlage, potrebne za razumevanje delovanja stroja,
- podrobne risbe s priloženimi vsemi izračuni, rezultati preskusov, potrdili itd., potrebnimi za preverjanje skladnosti stroja z bistvenimi zdravstvenimi in varnostnimi zahtevami,
- dokumentacijo o oceni tveganja, ki izkazuje uporabljeni postopek, vključno s:
 - (i) seznamom bistvenih zdravstvenih in varnostnih zahtev, ki se uporabljajo za zadevni stroj;
 - (ii) opisom varovalnih ukrepov, izvedenih za odpravo ugotovljenih nevarnosti ali zmanjšanje tveganja in, kadar je ustrezno, navedb preostalih tveganj, povezanih s strojem,
- uporabljenih standardov in drugih tehničnih specifikacij z navedbo bistvenih zdravstvenih in varnostnih zahtev, ki jih pokrivajo ti standardi,
- vsa tehnična poročila, v katerih so navedeni izidi preskusov, ki jih je opravil proizvajalec ali organ, izbran s strani proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika,
- izvod navodil za stroj,
- kadar je ustrezno, izjavo o vgradnji za vgrajene delno dokončane stroje in ustrezna navodila za sestavljanje takih strojev,
- kadar je ustrezno, izvode ES-izjav o skladnosti strojev ali drugih proizvodov, vgrajenih vanj,
- izvod ES-izjave o skladnosti;

(b) pri serijski proizvodnji, interne ukrepe, ki se bodo izvajali za zagotavljanje, da bodo stroji ostali skladni z določbami te direktive.

Proizvajalec mora izvajati potrebne raziskave in preskuse komponent, opreme ali dokončanih strojev, s katerimi ugotavlja, ali njihova zasnova in izdelava zagotavljata varno montažo in dajanje v uporabo. Ustrezna poročila in rezultati so vključeni v tehnično dokumentacijo.

2. Tehnična dokumentacija iz prve točke mora biti na voljo pristojnim organom držav članic vsaj deset let po datumu proizvodnje stroja ali zadnjega proizvedenega primerka pri serijski proizvodnji.

Tehnične dokumentacije ni treba hraniti na ozemlju Skupnosti, niti ni nujno, da je trajno na voljo v materialni obliki. Vendar pa jo mora oseba, določena v ES-izjavi o skladnosti, biti sposobna sestaviti in dati na voljo v časovnem obdobju, sorazmernem z njeno zahtevnostjo.

Ni treba, da tehnična dokumentacija vsebuje podrobne načrte ali druge natančne informacije, ki zadevajo podsklope, uporabljene pri proizvodnji stroja, razen če je njihovo poznavanje bistvenega pomena za ugotavljanje skladnosti z bistvenimi varnostnimi in zdravstvenimi zahtevami.

3. Če se tehnična dokumentacija na obrazloženo zahtevo pristojnih nacionalnih organov ne predloži, je to lahko zadostna podlaga za dvom o skladnosti zadevnega stroja z bistvenimi varnostnimi in zdravstvenimi zahtevami.

B. Ustrezna tehnična dokumentacija za delno dokončane stroje

Ta del opisuje postopek za sestavljanje ustrezne tehnične dokumentacije. Dokumentacija mora izkazati, katere zahteve direktive so uporabljene in izpolnjene. Zajemati mora načrtovanje, izdelavo in obratovanje delno dokončanega stroja, kolikor je potrebno za ugotavljanje skladnosti z uporabljenimi bistvenimi varnostnimi in zdravstvenimi zahtevami. Dokumentacija mora biti sestavljena v enem ali več uradnih jezikih Skupnosti.

Obsegati mora naslednje:

(a) konstrukcijsko dokumentacijo, ki vsebuje:

- sestavno risbo delno dokončanega stroja in risbe krmilnih tokokrogov,
- podrobne risbe s priloženimi izračuni, rezultati preskusov, potrdili itd., potrebnimi za preverjanje skladnosti delno dokončanega stroja z uporabljenimi bistvenimi varnostnimi in zdravstvenimi zahtevami,
- dokumentacijo o oceni tveganja, ki izkazuje uporabljeni postopek, vključno s:
 - (i) seznamom bistvenih varnostnih in zdravstvenih zahtev, ki so bile uporabljene in izpolnjene;
 - (ii) opisom varovalnih ukrepov, izvedenih za odpravo ugotovljenih nevarnosti ali zmanjšanje tveganja in, kadar je ustrezno, navedb preostalih tveganj;
 - (iii) uporabljene standarde in druge tehnične specifikacije z navedbo bistvenih varnostnih in zdravstvenih zahtev, ki jih pokrivajo ti standardi;
 - (iv) vsa tehnična poročila z izidi preskusov, ki jih je opravil proizvajalec ali organ, izbran s strani proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika;
 - (v) izvod navodil za sestavljanje delno dokončanega stroja;

(b) pri serijski proizvodnji, interne ukrepe, ki se bodo izvajali za zagotovitev, da bo delno dokončani stroj ostal skladen z uporabljenimi bistvenimi varnostnimi in zdravstvenimi zahtevami.

Proizvajalec mora izvajati potrebne raziskave in preskuse komponent, opreme ali delno dokončanih strojev, s katerimi ugotavlja, ali po svoji zasnovi in izdelavi zagotavljajo varno sestavljanje in uporabo. Ustrezna poročila in rezultati se vključijo v tehnično dokumentacijo.

Ustrezna tehnična dokumentacija mora biti na voljo vsaj deset let po datumu proizvodnje delno dokončanega stroja ali zadnjega proizvedenega primerka pri serijski proizvodnji in na zahtevo predložena pristojnim organom držav članic. Dokumentacije ni treba hraniti na ozemlju Skupnosti, niti ni nujno, da je trajno na voljo v materialni obliki. Oseba, določena v izjavi za vgradnjo, jo mora biti sposobna sestaviti in predložiti ustreznemu organu.

Če se ustrezna tehnična dokumentacija na obrazloženo zahtevo pristojnih nacionalnih organov ne predloži, je to lahko zadostna podlaga za dvom o skladnosti delno dokončanega stroja z uporabljenimi in preskušeniimi bistvenimi varnostnimi in zdravstvenimi zahtevami.

*PRILOGA VIII***Ugotavljanje skladnosti z notranjim preverjanjem izdelave strojev**

1. V tej prilogi je opisan postopek, po katerem proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik, ki izvaja obveznosti, določene v točki 2 in 3, zagotavlja in izjavlja, da zadevni stroji ustrezajo zahtevam te direktive.
2. Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik sestavi tehnično dokumentacijo iz dela A Priloge VII za vsak reprezentativni tip zadevne serije.
3. Proizvajalec mora sprejeti vse potrebne ukrepe, da se v proizvodnem procesu zagotovi skladnost proizvedenih strojev s tehnično dokumentacijo iz dela A Priloge VII in z zahtevami te direktive.

PRILOGA IX

ES-pregled tipa

ES-pregled tipa je postopek, v katerem priglašeni organ ugotovi in potrdi, da reprezentativni vzorec stroja iz Priloge IV (v nadaljevanju: „tip“) izpolnjuje določbe te direktive.

1. Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik za vsak tip sestavi tehnično dokumentacijo iz dela A Priloge VII.
2. Za vsak tip proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik odda vlogo za ES-pregled tipa poljubno izbranemu priglašenemu organu.

Ta vloga vsebuje:

- naziv in naslov proizvajalca in njegovega morebitnega pooblaščenega zastopnika,
- pisno izjavo, da vloga ni bila oddana drugemu priglašenemu organu,
- tehnično dokumentacijo.

Poleg tega da vlagatelj priglašenemu organu na razpolago vzorec tega tipa. Priglašeni organ lahko zahteva dodatne vzorce, če to zahteva program preskušanja.

3. Priglašeni organ:
 - 3.1 pregleda tehnično dokumentacijo, preveri, ali je bil tip proizveden v skladu z njo, in ugotovi, kateri elementi so bili načrtovani skladno z ustreznimi določbami standardov iz člena 7(2) in kateri elementi niso bili načrtovani skladno z ustreznimi določbami teh standardov;
 - 3.2 izvaja ali da izvesti primerne preglede, meritve in preskuse, s katerimi ugotovi, ali uporabljene rešitve ustrezajo bistvenim varnostnim in zdravstvenim zahtevam te direktive, kadar niso bili uporabljeni standardi iz člena 7(2);
 - 3.3 kadar so bili uporabljeni harmonizirani standardi iz člena 7(2), izvede ali naroči izvedbo primernih pregledov, meritev in preskusov, s katerimi potrdi, da so bili ti standardi dejansko uporabljeni;
 - 3.4 z vlagateljem se dogovori za kraj izvedbe preskusa, ali je bil tip proizveden skladno s pregledanim tehnično dokumentacijo, ter potrebnih pregledov, meritev in preskusov.
4. Če tip ustreza določbam te direktive, izda priglašeni organ vlagatelju certifikat o ES-pregledu tipa. Certifikat vsebuje naziv in naslov proizvajalca in njegovega pooblaščenega zastopnika, podatke, ki so potrebni za ugotavljanje istovetnosti odobrenega tipa, ugotovitve pregleda in morebitne pogoje, pod katerimi je bil izdan certifikat.

Proizvajalec in priglašeni organ hranita izvod tega certifikata, tehnične dokumentacije in vseh ustreznih dokumentov petnajst let po datumu izdaje certifikata.

5. Če tip ne ustreza določbam te direktive, priglašeni organ vlagatelju zavrne izdajo certifikata o ES-pregledu tipa in navede podrobne vzroke za zavrnitev. O tem obvesti vlagatelja, druge priglašene organe in državo članico, ki ga je prijavila. Na voljo mora biti pritožbeni postopek.
6. Vlagatelj mora obvestiti priglašeni organ, ki hrani tehnično dokumentacijo, povezano s certifikatom o ES-pregledu tipa, o vseh spremembah odobrenega tipa. Priglašeni organ te spremembe pregleda in nato bodisi potrdi veljavnost obstoječega certifikata o ES-pregledu tipa, ali pa izda novega, če lahko spremembe vplivajo na skladnost z bistvenimi varnostnimi in zdravstvenimi zahtevami ali na predvidene delovne razmere za tip.
7. Komisija, države članice in drugi priglašeni organi lahko na zahtevo pridobijo izvod certifikata o ES-pregledu tipa. Na utemeljeno zahtevo lahko Komisija in države članice pridobijo izvod tehnične dokumentacije in rezultate pregledov, ki jih je opravil priglašeni organ.
8. Dokumentacija in korespondenca, ki zadevajo postopke ES-pregleda tipa, morajo biti zapisani v uradnem jeziku(-ih) Skupnosti tiste države članice, kjer je ustanovljen priglašeni organ, ali katerem koli drugem jeziku Skupnosti, ki je sprejemljiv za priglašeni organ.

9. Veljavnost certifikata o ES-pregledu tipa
- 9.1 Priglašeni organ je trajno odgovoren za zagotavljanje veljavnosti certifikata o ES-pregledu tipa. Proizvajalca mora obvestiti o vseh večjih spremembah, ki bi lahko vplivale na veljavnost certifikata. Priglašeni organ mora preklicati certifikate, ki niso več veljavni.
- 9.2 Proizvajalec zadevnega stroja je trajno odgovoren za zagotavljanje skladnosti omenjenega stroja z ustreznim stanjem tehnike.
- 9.3 Proizvajalec mora zahtevati od priglašene organa pregled veljavnosti certifikata o ES-pregledu tipa na vsakih pet let.
- Če priglašeni organ ob upoštevanju stanja tehnike ugotovi, da certifikat ostaja veljaven, ta certifikat obnovi za naslednjih pet let.
- Proizvajalec in priglašeni organ morata hraniti izvod tega certifikata, tehnične dokumentacije in vseh ustreznih dokumentov petnajst let po datumu izdaje tega certifikata.
- 9.4 Če veljavnost certifikata o ES-pregledu tipa ni podaljšana, mora proizvajalec prenehati dajati na trg zadevne stroje.
-

PRILOGA X

Popolno zagotavljanje kakovosti

Ta priloga opisuje ugotavljanje skladnosti strojev iz Priloge IV, proizvedenih z uporabo sistema za popolno zagotavljanje kakovosti in opisuje postopek, po katerem priglašeni organ ocenjuje in odobri sistem kakovosti in spremlja njegovo uporabo.

1. Proizvajalec mora pri načrtovanju, proizvodnji, končni kontroli in preskušanju izvajati odobren sistem kakovosti, kakor je opredeljen v točki 2, in biti pod nadzorom iz točke 3.

2. Sistem kakovosti

- 2.1 Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik vloži vlogo za presojo svojega sistema kakovosti poljubno izbranemu priglašenemu organu.

Ta vloga vsebuje:

- naziv in naslov proizvajalca in, kadar je potrebno, njegovega pooblaščenega zastopnika,
- kraje načrtovanja, proizvodnje, kontrole, preskušanja in skladiščenja strojev,
- tehnično dokumentacijo, opisano v delu A Priloge VII, za po en primerek iz vsake vrste strojev iz Priloge IV, ki ga namerava proizvajati,
- dokumentacijo o sistemu kakovosti,
- pisno izjavo, da vloga ni bila oddana drugemu priglašenemu organu.

- 2.2 Sistem kakovosti mora zagotavljati skladnost strojev z določbami te direktive. Vsi elementi, zahteve in določbe, ki jih je sprejel proizvajalec, morajo biti sistematično in urejeno dokumentirani v obliki ukrepov, postopkov in pisnih navodil. Ta dokumentacija o sistemu kakovosti mora dopuščati enotno tolmačenje postopkovnih ukrepov in ukrepov zagotavljanja kakovosti, na primer programov kakovosti, načrtov, priročnikov in zapisnikov.

Vsebovati mora zlasti ustrezen opis:

- ciljev kakovosti, organizacijske strukture ter odgovornosti in pooblastil vodstva v zvezi z načrtovanjem in kakovostjo strojev,
- tehničnih zahtev za načrtovanje, vključno s standardi, ki se bodo uporabljali in, kadar se standardi iz člena 7(2) ne uporabljajo v celoti, sredstva, ki se bodo uporabljala za zagotavljanje izpolnjevanja bistvenih zdravstvenih in varnostnih zahtev te direktive,
- pregleda načrtovanja in tehnik potrjevanja načrtovanja, postopkov in sistematičnih dejanj, ki se bodo uporabljali pri načrtovanju strojev, za katere velja ta direktiva,
- ustreznih proizvodnih tehnik, kontrole kakovosti in tehnik zagotavljanja kakovosti, postopkov in sistematičnih dejanj, ki se bodo uporabljali,
- pregledov in preskusov, ki se bodo izvajali pred proizvodnjo, med njo in po njej ter pogostost njihovega izvajanja,
- zapisov o kakovosti, kot so poročila o pregledu in podatki o preskušanju, podatki o kalibriranju in poročila o usposobljenosti udeleženega osebja,
- sredstev za spremljanje doseganja zahtevanega načrtovanja in kakovosti strojev ter učinkovitega delovanja sistema kakovosti.

- 2.3 Priglašeni organ presoja sistem kakovosti, da ugotovi, ali izpolnjuje zahteve iz točke 2.2.

Elementi sistema kakovosti, ki so skladni z ustreznim harmoniziranim standardom, štejejo za skladne z ustreznimi zahtevami iz točke 2.2.

Vsaj en član ekipe presojevalcev mora imeti izkušnje pri presoji tehnologije strojev. Postopek presoje vključuje pregled, ki se opravi v prostorih proizvajalca. Med presojo skupina revizorjev izvede pregled tehnične dokumentacije iz tretje alinee drugega odstavka točke 2.1, da zagotovi njihovo skladnost z ustreznimi zdravstvenimi in varnostnimi zahtevami.

Proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika se obvesti o sklepu. Obvestilo vsebuje ugotovitve pregleda in utemeljitev sklepa presoje. Na voljo mora biti pritožbeni postopek.

- 2.4 Proizvajalec izpolni obveznosti, ki izhajajo iz odobrenega sistema kakovosti in zagotoviti, da ta sistem ostane primeren in učinkovit.
- Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik obvesti priglašeni organ, ki je odobril sistem kakovosti, o vseh načrtovanih spremembah sistema.
- Priglašeni organ ovrednoti predlagane spremembe in se odloči, ali bo spremenjeni sistem zagotavljanja kakovosti še naprej izpolnjeval zahteve iz točke 2.2, ali pa bo potrebna ponovna presoja.
- O svoji odločitvi obvesti proizvajalca. Obvestilo vsebuje ugotovitve pregleda in utemeljitev sklepa presoje.
3. Nadzor v pristojnosti priglašene organa
- 3.1 Namen nadzora je zagotoviti, da proizvajalec pravilno izpolnjuje obveznosti, ki izhajajo iz odobrenega sistema kakovosti.
- 3.2 Zaradi razlogov nadzora proizvajalec omogoči priglašenemu organu dostop do krajev načrtovanja, proizvodnje, pregleda, preskušanja in skladiščenja, in mu preskrbi vse potrebne informacije, kot so:
- dokumentacija, ki zadeva sistem kakovosti,
 - zapisi o kakovosti, ki so bili pripravljeni v delu sistema kakovosti, zadevajočem načrtovanje, kot so rezultati analiz, izračunov, preskusov itd.,
 - zapisov o kakovosti, ki so bili pripravljeni v delu sistema kakovosti, ki zadeva proizvodnjo, kot so poročila o pregledu in podatki o preskušanju, podatki o kalibriranju, poročila o usposobljenosti udeleženega osebja itd.
- 3.3 Priglašeni organ izvaja redne preglede, da se prepriča, ali proizvajalec vzdržuje in uporablja sistem kakovosti; proizvajalcu zagotovi poročilo o pregledu. Pogostost rednih pregledov je takšna, da je popolna ponovna presoja opravljena na vsaka tri leta.
- 3.4 Poleg tega lahko priglašeni organ nenapovedano obišče proizvajalca. Potreba po teh dodatnih obiskih in njihovi pogostosti se določi na podlagi sistema za spremljanje obiskov, s katerim upravlja priglašeni organ. Pri sistemu za spremljanje obiskov se upoštevajo zlasti naslednji dejavniki:
- rezultati predhodnih nadzornih obiskov,
 - potreba po spremljanju popravilnih ukrepov,
 - kadar je ustrezno, posebni pogoji, povezani z odobritvijo sistema,
 - pomembne spremembe organizacije proizvodnega procesa, ukrepov ali tehnik.
- Ob takšnih obiskih lahko priglašeni organ, če je potrebno, izvede ali da izvesti preskuse, s katerimi preverja pravilno delovanje sistema kakovosti. Priglašeni organ preskrbi proizvajalcu poročilo o obisku in, če je bil opravljen preskus, poročilo o preskusu.
4. Proizvajalec stroja ali njegov pooblaščen zastopnik hrani za nacionalne organe vsaj deset let po datumu proizvodnje zadnjega stroja:
- dokumentacijo iz točke 2.1,
 - sklepe in poročila priglašene organa iz tretjega in četrtega pododstavka točke 2.4, ter točk 3.3 in 3.4.
-

PRILOGA XI

Minimalna merila, ki jih morajo upoštevati države članice za prigrasitev organov

1. Organ, njegov direktor in osebje, odgovorno za izvajanje preskusov za preverjanje, ne smejo biti projektant, proizvajalec, dobavitelj ali monter strojev, ki jih pregledujejo, niti pooblaščen zastopnik katere koli izmed teh strank. V načrtovanje, izdelavo, trženje ali vzdrževanje teh strojev se ne smejo vključevati niti neposredno niti kot pooblaščen zastopniki. To ne izključuje možnosti izmenjave tehničnih informacij med proizvajalcem in organom.
 2. Organ in njegovo osebje izvajajo preskuse za preverjanje z najvišjo stopnjo poklicne neoporečnosti in tehnične usposobljenosti ter morajo biti prosti vseh pritiskov in motivov, zlasti finančnih, ki bi lahko vplivali na njihovo presojo ali na rezultate pregleda, zlasti od oseb ali skupin, ki so zainteresirane za rezultate preverjanj.
 3. Za vsako vrsto strojev, za katero je priglasičen, mora organ razpolagati z osebjem s tehničnim znanjem in zadostnimi ter primernimi izkušnjami za ugotavljanje skladnosti. Imeti mora potrebna sredstva za izvajanje tehničnih in upravnih nalog, povezanih z izvajanjem pregledov na primeren način; imeti mora tudi dostop do opreme, potrebne za izredne preglede.
 4. Osebje, odgovorno za nadzor ima:
 - dobro tehnično in poklicno izobrazbo,
 - zadovoljivo poznavanje zahtev za preskuse, ki jih izvajajo in ustrezne izkušnje pri takšnih preskusih,
 - sposobnost sestavljanja certifikatov, zapisov in poročil, ki so potrebni za overjanje izvedbe preskusov.
 5. Zagotoviti je treba nepristranskost nadzornega osebja. Njihov zaslužek ne sme biti odvisen od števila opravljenih preskusov ali od rezultatov takšnih preskusov.
 6. Organ sklene zavarovanje odgovornosti, razen če njegovo odgovornost skladno z nacionalno zakonodajo prevzame država, ali pa je država članica neposredno odgovorna za preskuse.
 7. Osebje organa je zavezano k upoštevanju poslovne skrivnosti v zvezi z vsemi informacijami, pridobljenimi pri izvaajanju svojih nalog (razen nasproti pristojnim upravnim organom države, v kateri izvajajo dejavnost) na podlagi te direktive ali določb veljavne nacionalne zakonodaje.
 8. Priglasičeni organi sodelujejo pri usklajevalnih dejavnostih. Neposredno sodelujejo ali so zastopani tudi pri evropski standardizaciji ali pa zagotavljajo, da poznajo ustrezne standarde.
 9. Države članice lahko sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da bo pri prenehanju dejavnosti priglasičenega organa dokumentacija njegovih strank poslana drugemu organu ali da bo na voljo državam članicam, ki so ga priglasičile.
-

PRILOGA XII

Korelacijska tabela ⁽¹⁾

Direktiva 98/37/ES	Ta direktiva
Člen 1(1)	Člen 1(1)
Člen 1(2)(a)	Člen 2(a) in (b)
Člen 1(2)(b)	Člen 2(c)
Člen 1(3)	Člen 1(2)
Člen 1(4)	Člen 3
Člen 1(5)	–
Člen 2(1)	Člen 4(1)
Člen 2(2)	Člen 15
Člen 2(3)	Člen 6(3)
Člen 3	Člen 5(1)(a)
Člen 4(1)	Člen 6(1)
Člen 4(2), prvi pododstavek	Člen 6(2)
Člen 4(2), drugi pododstavek	–
Člen 4(3)	–
Člen 5(1), prvi pododstavek	Člen 7(1)
Člen 5(1), drugi pododstavek	–
Člen 5(2), prvi pododstavek	Člen 7(2) in (3)
Člen 5(2), zadnji pododstavek	–
Člen 5(3)	Člen 7(4)
Člen 6(1)	Člen 10
Člen 6(2)	Člen 22
Člen 7(1)	Člen 11(1) in (2)
Člen 7(2)	Člen 11(3) in (4)
Člen 7(3)	Člen 11(4)
Člen 7(4)	Člen 11(5)
Člen 8(1), prvi pododstavek	Člen 5(1)(e) in člen 12(1)
Člen 8(1), drugi pododstavek	Člen 5(1)(f)
Člen 8(2)(a)	Člen 12(2)
Člen 8(2)(b)	Člen 12(4)
Člen 8(2)(c)	Člen 12(3)
Člen 8(3)	–
Člen 8(4)	–
Člen 8(5)	–

⁽¹⁾ V tej tabeli so navedene povezave med deli Direktive 98/37/ES in deli te direktive, ki urejajo enako področje. Vendar to ne pomeni, da je vsebina povezanih delov nujno identična.

Direktiva 98/37/ES	Ta direktiva
Člen 8(6)	Člen 5(4)
Člen 8(7)	–
Člen 8(8)	–
Člen 9(1), prvi pododstavek	Člen 14(1)
Člen 9(1), drugi pododstavek	Člen 14(4)
Člen 9(2)	Člen 14(3) in (5)
Člen 9(3)	Člen 14(8)
Člen 10(1) do (3)	Člen 16(1) do (3)
Člen 10(4)	Člen 17
Člen 11	Člen 20
Člen 12	Člen 21
Člen 13(1)	Člen 26(2)
Člen 13(2)	–
Člen 14	–
Člen 15	Člen 28
Člen 16	Člen 29
Priloga I – Uvodne pripombe 1	Priloga I – Splošna načela, točka 2
Priloga I – Uvodne pripombe 2	Priloga I – Splošna načela, točka 3
Priloga I – Uvodne pripombe 3	Priloga I – Splošna načela, točka 4
Priloga I, del 1	Priloga I, del 1
Priloga I, oddelek 1.1	Priloga I, oddelek 1.1
Priloga I, oddelek 1.1.1	Priloga I, oddelek 1.1.1
Priloga I, oddelek 1.1.2	Priloga I, oddelek 1.1.2
Priloga I, oddelek 1.1.2(d)	Priloga I, oddelek 1.1.6
Priloga I, oddelek 1.1.3	Priloga I, oddelek 1.1.3
Priloga I, oddelek 1.1.4	Priloga I, oddelek 1.1.4
Priloga I, oddelek 1.1.5	Priloga I, oddelek 1.1.5
Priloga I, oddelek 1.2	Priloga I, oddelek 1.2
Priloga I, oddelek 1.2.1	Priloga I, oddelek 1.2.1
Priloga I, oddelek 1.2.2	Priloga I, oddelek 1.2.2
Priloga I, oddelek 1.2.3	Priloga I, oddelek 1.2.3
Priloga I, oddelek 1.2.4	Priloga I, oddelek 1.2.4
Priloga I, oddelek 1.2.4, odstavek 1 do 3	Priloga I, oddelek 1.2.4.1
Priloga I, oddelek 1.2.4., odstavek 4 do 6	Priloga I, oddelek 1.2.4.3
Priloga I, oddelek 1.2.4, odstavek 7	Priloga I, oddelek 1.2.4.4
Priloga I, oddelek 1.2.5	Priloga I, oddelek 1.2.5

Direktiva 98/37/ES	Ta direktiva
Priloga I, oddelek 1.2.6	Priloga I, oddelek 1.2.6
Priloga I, oddelek 1.2.7	Priloga I, oddelek 1.2.1
Priloga I, oddelek 1.2.8	Priloga I, oddelek 1.1.6
Priloga I, oddelek 1.3	Priloga I, oddelek 1.3
Priloga I, oddelek 1.3.1	Priloga I, oddelek 1.3.1
Priloga I, oddelek 1.3.2	Priloga I, oddelek 1.3.2
Priloga I, oddelek 1.3.3	Priloga I, oddelek 1.3.3
Priloga I, oddelek 1.3.4	Priloga I, oddelek 1.3.4
Priloga I, oddelek 1.3.5	Priloga I, oddelek 1.3.5
Priloga I, oddelek 1.3.6	Priloga I, oddelek 1.3.6
Priloga I, oddelek 1.3.7	Priloga I, oddelek 1.3.7
Priloga I, oddelek 1.3.8	Priloga I, oddelek 1.3.8
Priloga I, oddelek 1.3.8 A	Priloga I, oddelek 1.3.8.1
Priloga I, oddelek 1.3.8 B	Priloga I, oddelek 1.3.8.2
Priloga I, oddelek 1.4	Priloga I, oddelek 1.4
Priloga I, oddelek 1.4.1	Priloga I, oddelek 1.4.1
Priloga I, oddelek 1.4.2	Priloga I, oddelek 1.4.2
Priloga I, oddelek 1.4.2.1	Priloga I, oddelek 1.4.2.1
Priloga I, oddelek 1.4.2.2	Priloga I, oddelek 1.4.2.2
Priloga I, oddelek 1.4.2.3	Priloga I, oddelek 1.4.2.3
Priloga I, oddelek 1.4.3	Priloga I, oddelek 1.4.3
Priloga I, oddelek 1.5	Priloga I, oddelek 1.5
Priloga I, oddelek 1.5.1	Priloga I, oddelek 1.5.1
Priloga I, oddelek 1.5.2	Priloga I, oddelek 1.5.2
Priloga I, oddelek 1.5.3	Priloga I, oddelek 1.5.3
Priloga I, oddelek 1.5.4	Priloga I, oddelek 1.5.4
Priloga I, oddelek 1.5.5	Priloga I, oddelek 1.5.5
Priloga I, oddelek 1.5.6	Priloga I, oddelek 1.5.6
Priloga I, oddelek 1.5.7	Priloga I, oddelek 1.5.7
Priloga I, oddelek 1.5.8	Priloga I, oddelek 1.5.8
Priloga I, oddelek 1.5.9	Priloga I, oddelek 1.5.9
Priloga I, oddelek 1.5.10	Priloga I, oddelek 1.5.10
Priloga I, oddelek 1.5.11	Priloga I, oddelek 1.5.11
Priloga I, oddelek 1.5.12	Priloga I, oddelek 1.5.12
Priloga I, oddelek 1.5.13	Priloga I, oddelek 1.5.13
Priloga I, oddelek 1.5.14	Priloga I, oddelek 1.5.14

Direktiva 98/37/ES	Ta direktiva
Priloga I, oddelek 1.5.15	Priloga I, oddelek 1.5.15
Priloga I, oddelek 1.6	Priloga I, oddelek 1.6
Priloga I, oddelek 1.6.1	Priloga I, oddelek 1.6.1
Priloga I, oddelek 1.6.2	Priloga I, oddelek 1.6.2
Priloga I, oddelek 1.6.3	Priloga I, oddelek 1.6.3
Priloga I, oddelek 1.6.4	Priloga I, oddelek 1.6.4
Priloga I, oddelek 1.6.5	Priloga I, oddelek 1.6.5
Priloga I, oddelek 1.7	Priloga I, oddelek 1.7
Priloga I, oddelek 1.7.0	Priloga I, oddelek 1.7.1.1
Priloga I, oddelek 1.7.1	Priloga I, oddelek 1.7.1.2
Priloga I, oddelek 1.7.2	Priloga I, oddelek 1.7.2
Priloga I, oddelek 1.7.3	Priloga I, oddelek 1.7.3
Priloga I, oddelek 1.7.4	Priloga I, oddelek 1.7.4
Priloga I, oddelek 1.7.4(b) in (h)	Priloga I, oddelek 1.7.4.1
Priloga I, oddelek 1.7.4(a), (c) in (e) do (g)	Priloga I, oddelek 1.7.4.2
Priloga I, oddelek 1.7.4(d)	Priloga I, oddelek 1.7.4.3
Priloga I, del 2	Priloga I, del 2
Priloga I, oddelek 2.1	Priloga I, oddelek 2.1
Priloga I, oddelek 2.1, odstavek 1	Priloga I, oddelek 2.1.1
Priloga I, oddelek 2.1, odstavek 2	Priloga I, oddelek 2.1.2
Priloga I, oddelek 2.2	Priloga I, oddelek 2.2
Priloga I, oddelek 2.2, odstavek 1	Priloga I, oddelek 2.2.1
Priloga I, oddelek 2.2, odstavek 2	Priloga I, oddelek 2.2.1.1
Priloga I, oddelek 2.3	Priloga I, oddelek 2.3
Priloga I, del 3	Priloga I, del 3
Priloga I, oddelek 3.1	Priloga I, oddelek 3.1
Priloga I, oddelek 3.1.1	Priloga I, oddelek 3.1.1
Priloga I, oddelek 3.1.2	Priloga I, oddelek 1.1.4
Priloga I, oddelek 3.1.3	Priloga I, oddelek 1.1.5
Priloga I, oddelek 3.2	Priloga I, oddelek 3.2
Priloga I, oddelek 3.2.1	Priloga I, oddelek 1.1.7 in 3.2.1
Priloga I, oddelek 3.2.2	Priloga I, oddelek 1.1.8 in 3.2.2
Priloga I, oddelek 3.2.3	Priloga I, oddelek 3.2.3
Priloga I, oddelek 3.3	Priloga I, oddelek 3.3
Priloga I, oddelek 3.3.1	Priloga I, oddelek 3.3.1
Priloga I, oddelek 3.3.2	Priloga I, oddelek 3.3.2

Direktiva 98/37/ES	Ta direktiva
Priloga I, oddelek 3.3.3	Priloga I, oddelek 3.3.3
Priloga I, oddelek 3.3.4	Priloga I, oddelek 3.3.4
Priloga I, oddelek 3.3.5	Priloga I, oddelek 3.3.5
Priloga I, oddelek 3.4	Priloga I, oddelek 3.4
Priloga I, oddelek 3.4.1, odstavek 1	Priloga I, oddelek 1.3.9
Priloga I, oddelek 3.4.1, odstavek 2	Priloga I, oddelek 3.4.1
Priloga I, oddelek 3.4.2	Priloga I, oddelek 1.3.2
Priloga I, oddelek 3.4.3	Priloga I, oddelek 3.4.3
Priloga I, oddelek 3.4.4	Priloga I, oddelek 3.4.4
Priloga I, oddelek 3.4.5	Priloga I, oddelek 3.4.5
Priloga I, oddelek 3.4.6	Priloga I, oddelek 3.4.6
Priloga I, oddelek 3.4.7	Priloga I, oddelek 3.4.7
Priloga I, oddelek 3.4.8	Priloga I, oddelek 3.4.2
Priloga I, oddelek 3.5	Priloga I, oddelek 3.5
Priloga I, oddelek 3.5.1	Priloga I, oddelek 3.5.1
Priloga I, oddelek 3.5.2	Priloga I, oddelek 3.5.2
Priloga I, oddelek 3.5.3	Priloga I, oddelek 3.5.3
Priloga I, oddelek 3.6	Priloga I, oddelek 3.6
Priloga I, oddelek 3.6.1	Priloga I, oddelek 3.6.1
Priloga I, oddelek 3.6.2	Priloga I, oddelek 3.6.2
Priloga I, oddelek 3.6.3	Priloga I, oddelek 3.6.3
Priloga I, oddelek 3.6.3(a)	Priloga I, oddelek 3.6.3.1
Priloga I, oddelek 3.6.3(b)	Priloga I, oddelek 3.6.3.2
Priloga I, del 4	Priloga I, del 4
Priloga I, oddelek 4.1	Priloga I, oddelek 4.1
Priloga I, oddelek 4.1.1	Priloga I, oddelek 4.1.1
Priloga I, oddelek 4.1.2	Priloga I, oddelek 4.1.2
Priloga I, oddelek 4.1.2.1	Priloga I, oddelek 4.1.2.1
Priloga I, oddelek 4.1.2.2	Priloga I, oddelek 4.1.2.2
Priloga I, oddelek 4.1.2.3	Priloga I, oddelek 4.1.2.3
Priloga I, oddelek 4.1.2.4	Priloga I, oddelek 4.1.2.4
Priloga I, oddelek 4.1.2.5	Priloga I, oddelek 4.1.2.5
Priloga I, oddelek 4.1.2.6	Priloga I, oddelek 4.1.2.6
Priloga I, oddelek 4.1.2.7	Priloga I, oddelek 4.1.2.7
Priloga I, oddelek 4.1.2.8	Priloga I, oddelek 1.5.16
Priloga I, oddelek 4.2	Priloga I, oddelek 4.2

Direktiva 98/37/ES	Ta direktiva
Priloga I, oddelek 4.2.1	–
Priloga I, oddelek 4.2.1.1	Priloga I, oddelek 1.1.7
Priloga I, oddelek 4.2.1.2	Priloga I, oddelek 1.1.8
Priloga I, oddelek 4.2.1.3	Priloga I, oddelek 4.2.1
Priloga I, oddelek 4.2.1.4	Priloga I, oddelek 4.2.2
Priloga I, oddelek 4.2.2	Priloga I, oddelek 4.2.3
Priloga I, oddelek 4.2.3	Priloga I, oddelek 4.1.2.7 in 4.1.2.8.2
Priloga I, oddelek 4.2.4	Priloga I, oddelek 4.1.3
Priloga I, oddelek 4.3	Priloga I, oddelek 4.3
Priloga I, oddelek 4.3.1	Priloga I, oddelek 4.3.1
Priloga I, oddelek 4.3.2	Priloga I, oddelek 4.3.2
Priloga I, oddelek 4.3.3	Priloga I, oddelek 4.3.3
Priloga I, oddelek 4.4	Priloga I, oddelek 4.4
Priloga I, oddelek 4.4.1	Priloga I, oddelek 4.4.1
Priloga I, oddelek 4.4.2	Priloga I, oddelek 4.4.2
Priloga I, del 5	Priloga I, del 5
Priloga I, oddelek 5.1	Priloga I, oddelek 5.1
Priloga I, oddelek 5.2	Priloga I, oddelek 5.2
Priloga I, oddelek 5.3	–
Priloga I, oddelek 5.4	Priloga I, oddelek 5.3
Priloga I, oddelek 5.5	Priloga I, oddelek 5.4
Priloga I, oddelek 5.6	Priloga I, oddelek 5.5
Priloga I, oddelek 5.7	Priloga I, oddelek 5.6
Priloga I, del 6	Priloga I, del 6
Priloga I, oddelek 6.1	Priloga I, oddelek 6.1
Priloga I, oddelek 6.1.1	Priloga I, oddelek 4.1.1(g)
Priloga I, oddelek 6.1.2	Priloga I, oddelek 6.1.1
Priloga I, oddelek 6.1.3	Priloga I, oddelek 6.1.2
Priloga I, oddelek 6.2	Priloga I, oddelek 6.2
Priloga I, oddelek 6.2.1	Priloga I, oddelek 6.2
Priloga I, oddelek 6.2.2	Priloga I, oddelek 6.2
Priloga I, oddelek 6.2.3	Priloga I, oddelek 6.3.1
Priloga I, oddelek 6.3	Priloga I, oddelek 6.3.2
Priloga I, oddelek 6.3.1	Priloga I, oddelek 6.3.2, odstavek 3
Priloga I, oddelek 6.3.2	Priloga I, oddelek 6.3.2, odstavek 4
Priloga I, oddelek 6.3.3	Priloga I, oddelek 6.3.2, odstavek 1

Direktiva 98/37/ES	Ta direktiva
Priloga I, oddelek 6.4.1	Priloga I, oddelki 4.1.2.1, 4.1.2.3 in 6.1.1
Priloga I, oddelek 6.4.2	Priloga I, oddelek 6.3.1
Priloga I, oddelek 6.5	Priloga I, oddelek 6.5
Priloga II, dela A in B	Priloga II, dela 1, oddelek A
Priloga II, del C	–
Priloga III	Priloga III
Priloga IV.A.1 (1.1 do 1.4)	Priloga IV.1 (1.1 do 1.4)
Priloga IV.A.2	Priloga IV.2
Priloga IV.A.3	Priloga IV.3
Priloga IV.A.4	Priloga IV.4 (4.1 in 4.2)
Priloga IV.A.5	Priloga IV.5
Priloga IV.A.6	Priloga IV.6
Priloga IV.A.7	Priloga IV.7
Priloga IV.A.8	Priloga IV.8
Priloga IV.A.9	Priloga IV.9
Priloga IV.A.10	Priloga IV.10
Priloga IV.A.11	Priloga IV.11
Priloga IV.A.12 (prva in druga alineja)	Priloga IV.12 (12.1 in 12.2)
Priloga IV.A.12 (tretja alineja)	–
Priloga IV.A.13	Priloga IV.13
Priloga IV.A.14, prvi del	Priloga IV.15
Priloga IV.A.14, drugi del	Priloga IV.14
Priloga IV.A.15	Priloga IV.16
Priloga IV.A.16	Priloga IV.17
Priloga IV.A.17	–
Priloga IV.B.1	Priloga IV.19
Priloga IV.B.2	Priloga IV.21
Priloga IV.B.3	Priloga IV.20
Priloga IV.B.4	Priloga IV.22
Priloga IV.B.5	Priloga IV.23
Priloga V, oddelek 1	–
Priloga V, oddelek 2	–
Priloga V, oddelek 3, prvi pododstavek, točka (a)	Priloga VII, del A, oddelek 1, prvi pododstavek, točka (a)
Priloga V, oddelek 3, prvi pododstavek, točka (b)	Priloga VII, del A, oddelek 1, prvi pododstavek, točka (b)
Priloga V, oddelek 3, drugi pododstavek	Priloga VII, del A, oddelek 1, drugi pododstavek
Priloga V, oddelek 3, tretji pododstavek	Priloga VII, del A, oddelek 3

Direktiva 98/37/ES	Ta direktiva
Priloga V, oddelek 4(a)	Priloga VII, del A, oddelek 2, drugi in tretji pododstavek
Priloga V, oddelek 4(b)	Priloga VII, del A, oddelek 2, prvi pododstavek
Priloga V, oddelek 4(c)	Priloga VII, del A, uvod
Priloga VI, oddelek 1	Priloga IX, uvod
Priloga VI, oddelek 2	Priloga IX, oddelka 1 in 2
Priloga VI, oddelek 3	Priloga IX, oddelek 3
Priloga VI, oddelek 4, prvi pododstavek	Priloga IX, oddelek 4, prvi pododstavek
Priloga VI, oddelek 4, drugi pododstavek	Priloga IX, oddelek 7
Priloga VI, oddelek 5	Priloga IX, oddelek 6
Priloga VI, oddelek 6, prvi stavek	Priloga IX, oddelek 5
Priloga VI, oddelek 6, drugi in tretji stavek	Člen 14(6)
Priloga VI, oddelek 7	Priloga IX, oddelek 8
Priloga VII, oddelek 1	Priloga XI, oddelek 1
Priloga VII, oddelek 2	Priloga XI, oddelek 2
Priloga VII, oddelek 3	Priloga XI, oddelek 3
Priloga VII, oddelek 4	Priloga XI, oddelek 4
Priloga VII, oddelek 5	Priloga XI, oddelek 5
Priloga VII, oddelek 6	Priloga XI, oddelek 6
Priloga VII, oddelek 7	Priloga XI, oddelek 7
Priloga VIII	–
Priloga IX	–

DIREKTIVA 2006/43/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 17. maja 2006****o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi Direktive Sveta 84/253/EGS****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 44(2)(g) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora (⁽¹⁾),v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe (⁽²⁾),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Četrta direktiva Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb (⁽³⁾), Sedma direktiva Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih (⁽⁴⁾), Direktiva Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (⁽⁵⁾) in Direktiva Sveta 91/674/EGS z dne 19. decembra 1991 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (⁽⁶⁾) zahtevajo, da revizijo letnih računovodskih izkazov ali konsolidiranih računovodskih izkazov opravi ena ali več oseb, ki so pooblaščen za opravljanje takih revizij.

(2) Pogoji za podelitev dovoljenja osebam, odgovornim za opravljanje obvezne revizije, so bili določeni v Osmi direktivi Sveta 84/253/EGS z dne 10. aprila 1984 o dovoljenjih za osebe, pooblaščen za izvajanje obvezne revizije računovodskih listin (⁽⁷⁾).

(3) Zaradi pomanjkanja usklajenosti pristopa do obvezne revizije v Skupnosti je Komisija v svojem sporočilu iz leta 1998 „Obvezna revizija v Evropski uniji: pot naprej“ (⁽⁸⁾) predlagala ustanovitev Odbora za revizijo, ki bi lahko oblikoval nadaljnje ukrepe v tesnem sodelovanju računovodske stroke in držav članic.

(4) Na podlagi dela tega odbora je Komisija 15. novembra 2000 izdala Priporočilo o zagotavljanju kakovosti obvezne revizije v EU: minimalne zahteve (⁽⁹⁾) in 16. maja 2002 Priporočilo o neodvisnosti zakonitih revizorjev v EU: zbirka temeljnih načel (⁽¹⁰⁾).

(5) Cilj te direktive je doseči visoko raven, čeprav ne popolno, uskladitve zahtev za obvezne revizije. Država članica, ki zahteva obvezno revizijo, lahko določi strožje zahteve, razen če je v tej direktivi določeno drugače.

(6) Revizorske kvalifikacije zakonitih revizorjev, ki so pridobljene na podlagi te direktive, bi se morale šteti za enakovredne. Zato države članice ne bi morale več vztrajati, da morajo večino glasovalnih pravic v revizijskem podjetju imeti revizorji z dovoljenjem države članice ali da mora imeti večina članov upravnega ali poslovnega telesa revizijskega podjetja dovoljenje države članice.

(7) Obvezna revizija zahteva ustrezno znanje na področjih, kot so pravo družb, davčno in socialno pravo. To znanje bi bilo treba preskusiti, preden zakoniti revizor iz druge države članice pridobi dovoljenje.

(⁽¹⁾) UL C 157, 28.6.2005, str. 115.

(⁽²⁾) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 28. septembra 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 25. aprila 2006.

(⁽³⁾) UL L 222, 14.8.1978, str. 11. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2003/51/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 178, 17.7.2003, str. 16).

(⁽⁴⁾) UL L 193, 18.7.1983, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2003/51/ES.

(⁽⁵⁾) UL L 372, 31.12.1986, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2003/51/ES.

(⁽⁶⁾) UL L 374, 31.12.1991, str. 7. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2003/51/ES.

(⁽⁷⁾) UL L 126, 12.5.1984, str. 20.

(8) Za zaščito tretjih oseb bi morali biti vsi revizorji in revizijska podjetja z dovoljenjem vpisani v javno dostopnem registru, ki vsebuje osnovne podatke o zakonitih revizorjih in revizijskih podjetjih.

(⁽⁸⁾) UL C 143, 8.5.1998, str. 12.

(⁽⁹⁾) UL L 91, 31.3.2001, str. 91.

(⁽¹⁰⁾) UL L 191, 19.7.2002, str. 22.

- (9) Zakoniti revizorji bi se morali držati najvišjih etičnih standardov. Zato bi morali delovati v skladu s poklicno etiko, ki pokriva vsaj njihovo funkcijo zastopanja javnega interesa, neoporečnost in nepristranskost, strokovno usposobljenost in primerno skrbnost. Funkcija zastopanja javnega interesa zakonitega revizorja pomeni, da se na kakovost njegovega dela zanaša širša skupnost oseb in ustanov. Visoka kakovost revizije prispeva k urejenemu delovanju trgov z izboljšanjem neoporečnosti in učinkovitosti računovodskih izkazov. Komisija lahko sprejme izvedbene ukrepe v zvezi s poklicno etiko kot minimalne standarde. Pri tem se lahko upoštevajo načela iz Kodeksa etike računovodskih strokovnjakov Mednarodne zveze računovodskih strokovnjakov (IFAC).
- (10) Zakoniti revizorji in revizijska podjetja spoštujejo zasebnost svojih strank. Zato bi jih morala zavezovati stroga pravila o zaupnosti in poslovni skrivnosti, ki pa ne bi smela ovirati pravičnega izvajanja te direktive. Ta pravila o zaupnosti bi morala veljati tudi za vsakega zakonitega revizorja ali revizijsko podjetje, ki ne sodeluje več pri določeni revizijski nalogi.
- (11) Zakoniti revizorji in revizijska podjetja bi morali biti pri opravljanju obveznih revizij neodvisni. Lahko obvestijo revidirani subjekt o zadevah, ki izhajajo iz revizije, toda morali bi se vzdržati sodelovanja v postopkih notranjega odločanja v revidiranem subjektu. Če se znajdejo v položaju, ko so nevarnosti za njihovo neodvisnost, celo po uporabi varoval za omilitev teh nevarnosti, prevelike, bi morali odstopiti od revizijskega posla ali pa ga zavrniti. Ugotovitev, da neki odnos ogroža revizorjevo neodvisnost, je lahko različna, če se nanaša na odnos med revizorjem in revidiranim subjektom ali če se nanaša na odnos med mrežo in revidiranim subjektom. Če določbe nacionalne zakonodaje določajo ali dopuščajo, da je zadruga v smislu člena 2(14) ali podoben subjekt kot v členu 45 Direktive 86/635/EGS član neprofitnega revizijskega subjekta, bi objektivna, razumna in informirana stranka ne mogla sklepati, da odnos, ki temelji na članstvu, ogroža neodvisnost zakonitega revizorja, pod pogojem, da ta revizijski subjekt ob izvajanju revizije v eni od svojih članic poskrbi, da revizorji, ki izvajajo revizijo, in tiste osebe, ki bi lahko vplivale na obvezno revizijo, ravna po načelu neodvisnosti. Primeri ogrožanja neodvisnosti zakonitega revizorja ali revizijske družbe so neposredni ali posredni finančni interes za revidirani subjekt in opravljanje dodatnih storitev, ki niso povezane z revizijo. Tudi višina honorarjev, prejetih od enega revidiranega subjekta, in/ali struktura honorarjev lahko ogrozita neodvisnost zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja. Vrste zaščitnih ukrepov za omilitev ali odstranitev te ogroženosti vključujejo prepovedi, omejitve, druge usmeritve in postopke ter razkritje. Zakoniti revizorji in revizijska podjetja bi morala zavrniti kakršno koli dodatno nerevizijsko storitev, ki bi lahko ogrozila njihovo neodvisnost. Komisija lahko sprejme izvedbene ukrepe o neodvisnosti kot minimalne standarde. Ob tem bi Komisija lahko upoštevala načela iz zgoraj navedenega Priporočila z dne 16. maja 2002. Za določanje neodvisnosti revizorjev mora biti koncept „mreže“, v kateri delujejo revizorji, jasen. V tem oziru je treba upoštevati različne okoliščine, kot so primeri, v katerih lahko strukturo opišemo kot mrežo, ker je usmerjena k skupni delitvi dobička ali stroškov. Merila za dokazovanje obstoja mreže se presojajo in tehtajo na osnovi vseh razpoložljivih dejanskih okoliščin, kot je na primer obstoj skupnih stalnih naročnikov.
- (12) V primerih samopregledovanja ali koristoljubja, kadar je to potrebno zaradi zaščite neodvisnosti zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja, bi se morala država članica in ne zakoniti revizor ali revizijsko podjetje odločiti, ali naj zakoniti revizor oziroma revizijsko podjetje odstopi od revizijskega posla ali ga zavrne. Vendar pa to ne bi smelo povzročiti položaja, v katerem bi imele države članice splošno dolžnost, da zakonitim revizorjem ali revizijskim podjetjem preprečijo opravljanje nerevizijskih storitev za njihove naročnike revizije. Da se ugotovi, ali je primerno, da v primerih samopregledovanja ali koristoljubja zakoniti revizor ali revizijsko podjetje zaradi zaščite neodvisnosti zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja ne bi smel izvajati obveznih revizij, bi bilo treba upoštevati, ali je revidirani subjekt javnega interesa izdal prenosljive vrednostne papirje, s katerimi se lahko trguje na reguliranem trgu v smislu točke 14 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov⁽¹⁾.
- (13) Pomembno je zagotoviti stalno visoko kakovost vseh obveznih revizij, ki jih zahteva zakonodaja Skupnosti. Zato bi morale vse obvezne revizije potekati v skladu z mednarodnimi revizijskimi standardi. Ukrepe za izvajanje teh standardov v Skupnosti bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽²⁾. Tehnični odbor ali skupina za revizijo bi morala pomagati Komisiji pri ocenjevanju tehnične ustreznosti vseh mednarodnih revizijskih standardov in bi morala vključevati tudi sistem javnih nadzornih organov držav članic. Da bi dosegli

⁽¹⁾ UL L 145, 30.4.2004, str. 1.

⁽²⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

najvišjo stopnjo usklajenosti, lahko države članice predpišejo dodatne nacionalne revizijske postopke ali zahteve, če to izhaja iz posebnih nacionalnih pravnih zahtev v zvezi z obsegom obvezne revizije letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov, ki jih ne vsebujejo sprejeti mednarodni revizijski standardi. Države članice lahko ohranijo dodatne revizijske postopke, dokler revizijski postopki ali zahteve niso vsebovani v naknadno sprejetih mednarodnih revizijskih standardih. Če bi sprejeti mednarodni revizijski standardi vseeno vsebovali revizijske postopke, izvajanje katerih bi povzročilo posebno pravno kolizijo z nacionalno zakonodajo zaradi posebnih nacionalnih zahtev v zvezi z obsegom obvezne revizije, lahko države članice izločijo del mednarodnih revizijskih standardov, ki so v koliziji, dokler so le-ti v koliziji, če se uporabljajo ukrepi iz člena 26(3). Vsak dodatek ali izločitev s strani držav članic mora prispevati k visoki stopnji verodostojnosti letnih računovodskih izkazov družb in koristiti javnemu interesu. Zgoraj navedeno pomeni, da lahko države članice na primer zahtevajo dodatno revizorjevo poročilo za nadzorni svet ali predpišejo druge zahteve na področju poročanja in revizije, ki temeljijo na nacionalnih pravilih o upravljanju družb.

(14) Da bi Komisija sprejela mednarodni revizijski standard za uporabo v Skupnosti, mora biti le-ta sprejet na mednarodni ravni in nastati ob sodelovanju vseh zainteresiranih strank po jasnem, odprtem in preglednem postopku, prispevati k verodostojnosti in kakovosti letnih računovodskih izkazov in konsolidiranih računovodskih izkazov ter koristiti splošnemu evropskemu interesu. Potrebo po sprejetju mednarodnega stališča o revizijskih postopkih kot dela standarda bi bilo treba za vsak posamezni primer oceniti v skladu s Sklepom 1999/468/ES. Komisija bi morala zagotoviti, da je pred začetkom postopka sprejetja opravljen pregled, s katerim se preveri, ali so te zahteve izpolnjene, in poroča članom odbora, ustanovljenim s to direktivo, o rezultatih pregleda.

(15) V primeru konsolidiranih računovodskih izkazov je pomembna jasna opredelitev odgovornosti zakonitih revizorjev, ki revidirajo sestavne dele skupine. V ta namen bi moral biti revizor skupine v celoti odgovoren za revizijsko poročilo.

(16) Za doseganje večje primerljivosti med podjetji, ki uporabljajo enake revizijske standarde, in izboljšanje zaupanja javnosti v revizijsko funkcijo lahko Komisija sprejme skupno revizijsko poročilo za revizijo letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov, pripravljenih na podlagi odobrenih mednarodnih revizijskih standardov,

razen če je bil ustrezen standard za takšno poročilo sprejet na ravni Skupnosti.

(17) Redni pregledi so dober način doseganja stalne visoke kakovosti obveznih revizij. Zato morajo biti zakoniti revizorji in revizijska podjetja podvrženi sistemu zagotavljanja kakovosti, ki je neodvisen od pregledanih zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij. Za uporabo člena 29 o sistemih zagotavljanja kakovosti lahko države članice zahtevajo, da se v primeru, ko imajo posamezni revizorji skupno politiko zagotavljanja kakovosti, upoštevajo le zahteve za revizijska podjetja. Države članice lahko organizirajo sistem zagotavljanja kakovosti na način, ki bo zahteval pregled zagotavljanja kakovosti vsakega revizorja vsaj vsakih 6 let. Glede na to bi moralo biti financiranje sistema zagotavljanja kakovosti brez neprimernih vplivov. Komisija bi morala biti pristojna za sprejem izvedbenih ukrepov v zvezi z organizacijo sistemov zagotavljanja kakovosti in v zvezi s financiranjem v primerih, ko je zaupanje javnosti v sistem zagotavljanja kakovosti močno omajano. Sisteme javnega nadzora držav članic bi se moralo spodbujati, da poiščejo usklajen pristop za izvajanje pregledov zagotavljanja kakovosti, da se zadevne stranke izognejo naložitvi nepotrebnih obremenitev.

(18) Preiskave in ustrezne kazni prispevajo k preprečevanju in popravljanju neustreznega opravljanja obvezne revizije.

(19) Zakoniti revizorji in revizijska podjetja so odgovorni, da svoje delo opravijo z vso potrebno skrbnostjo, in bi zato morali biti odgovorni za finančno škodo, nastalo zaradi pomanjkanja potrebne skrbnosti. Vendar je lahko sposobnost revizorjev in revizijskih podjetij za pridobitev kritja poklicnega zavarovanja odvisna od tega, ali zanje velja neomejena finančna odgovornost. Komisija namerava proučiti te zadeve ob upoštevanju dejstva, da so ureditve odgovornosti držav članic lahko bistveno različne.

(20) Države članice bi morale organizirati učinkovit sistem javnega nadzora za zakonite revizorje in revizijska podjetja na podlagi nadzora v matični državi. Ureditve javnega nadzora bi morale omogočiti učinkovito sodelovanje na ravni Skupnosti v zvezi z nadzornim delovanjem držav članic. Sistem javnega nadzora bi morale upravljati osebe, ki niso aktivni revizorji, vendar imajo potrebno znanje na področjih obvezne revizije. Ti neaktivni revizorji so lahko strokovnjaki, ki niso bili nikoli povezani s samim poklicem revizorja, ali bivši revizorji, ki so ta poklic opustili. Vendar pa lahko države članice

dovolijo manjšini aktivnih revizorjev, da sodelujejo pri upravljanju sistema javnega nadzora. Pristojni organi držav članic bi morali medsebojno sodelovati, kadar je to potrebno za izvajanje nadzora nad zakonitimi revizorji ali revizijskimi podjetji, katerim so podelili dovoljenja. Tako sodelovanje lahko pomembno prispeva k zagotavljanju stalne visoke kakovosti obveznih revizij v Skupnosti. Ker je pomembno zagotoviti učinkovito sodelovanje in usklajenost na evropski ravni med pristojnimi organi, imenovanimi s strani držav članic, imenovanje enega samega subjekta, odgovornega za zagotavljanje sodelovanja, ne sme vplivati na možnost vsakega posameznega organa, da neposredno sodeluje z drugimi pristojnimi organi držav članic.

- (21) Da se zagotovi skladnost s členom 32(3) o načelih javnega nadzora, se šteje, da ima neaktivni revizor znanje na področjih obvezne revizije zaradi preteklih delovnih izkušenj ali znanja vsaj enega predmeta iz člena 8.
- (22) Zakonitega revizorja ali revizijsko podjetje imenuje skupščina delničarjev ali članov revidiranega subjekta. Za zaščito neodvisnosti revizorja je pomembno, da mora biti njegova razrešitev mogoča le iz utemeljenih razlogov, ki jih je treba sporočiti organu ali organom, odgovornim za javni nadzor.
- (23) Subjekti javnega interesa so bolj vidni in pomembnejši z gospodarskega vidika, zato morajo za obvezne revizije njihovih letnih računovodskih izkazov ali konsolidiranih računovodskih izkazov veljati strožje zahteve.
- (24) Revizijska komisija in učinkovit sistem notranjega kontroliranja prispevata k zmanjšanju finančnih in operativnih tveganj ter tistih tveganj, ki izvirajo iz neupoštevanja predpisov, in izboljšujeta kakovost računovodskega poročanja. Države članice bi lahko upoštevale Priporočilo Komisije z dne 15. februarja 2005 o vlogi neizvršnih ali nadzornih direktorjev družb, ki kotirajo, in o odborih nadzornega sveta⁽¹⁾, ki določa, kako naj bi se ustanovile in delovale revizijske komisije. Države članice lahko določijo, da naloge, dodeljene revizijski komisiji ali telesu, ki izvaja enakovredne naloge, lahko izvaja upravno ali nadzorno telo kot celota. Glede

na dolžnosti revizijske komisije v skladu s členom 41 zakoniti revizor ali revizijsko podjetje ne bi smelo biti na noben način podrejeno komisiji.

- (25) Države članice se lahko tudi odločijo, da zahteva za revizijsko komisijo ne velja za subjekte javnega interesa, ki so kolektivna naložbena podjetja, katerih prenosljivi vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu. Ta možnost upošteva dejstvo, da kjer kolektivno naložbeno podjetje deluje le za namen združevanja sredstev, zaposlitev revizijske komisije ne bo vedno primerna. Računovodsko poročanje in s tem povezana tveganja niso primerljiva s tistimi drugih subjektov javnega interesa. Razen tega delujejo kolektivna naložbena podjetja za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) in njihove družbe za upravljanje v strogo določenem zakonodajnem okolju ter jih upravljajo posebni mehanizmi, kot so kontrole, ki jih izvajajo njihovi skrbniki. Za tista kolektivna naložbena podjetja, ki niso usklajena z Direktivo 85/611/EGS⁽²⁾, vendar so predmet enakih zaščitnih ukrepov, kot je predvideno v tej zadnji direktivi, se državam članicam v tem posebnem primeru dovoli, da jim omogočijo enako obravnavo kot kolektivnim naložbenim podjetjem, ki so usklajena s Skupnostjo.
- (26) Da se okrepi neodvisnost revizorjev subjektov javnega interesa, se morajo ključni revizijski partnerji, ki opravljajo revizijo teh subjektov, izmenjevati. Za organizacijo izmenjave bi morale države članice zahtevati zamenjavo enega ali več ključnih revizijskih partnerjev, ki imajo opravka z revidiranim subjektom, pri čemer omogočijo revizijskemu podjetju, s katerim so povezani ključni revizijski partnerji, da je še naprej zakoniti revizor tega subjekta. Kjer država članica oceni, da je za doseganje zasledovanih ciljev to primerno, lahko ta država članica kot drugo možnost zahteva zamenjavo revizijskega podjetja brez poseganja v člen 42(2).
- (27) Medsebojna povezanost kapitalskih trgov narekuje potrebo po zagotovitvi visoke kakovosti opravljenega dela revizorjev iz tretjih držav v zvezi s kapitalskim trgom Skupnosti. Zato bi morali biti zadevni revizorji registrirani, da so tako vključeni v preglede zagotavljanja kakovosti ter sistem preiskav in kazni. Odstopanja na podlagi vzajemnosti bi bilo treba omogočiti s poenotenim preverjanjem, ki ga v sodelovanju z državami članicami opravi Komisija. V vsakem primeru bi moral subjekt, ki je izdal prenosljive vrednostne papirje na reguliranem trgu v smislu točke

⁽¹⁾ UL L 52, 25.2.2005, str. 51.

⁽²⁾ Direktiva Sveta 85/611/EGS z dne 20. decembra 1985 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 375, 31.12.1985, str. 3). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 79, 24.3.2005, str. 9).

- 14 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES, zmeraj pregledati revizor, ki je ali registriran v državi članici ali pod nadzorom pristojnih organov v tretji državi, iz katere prihaja revizor, če Komisija ali država članica potrdi, da ta tretja država izpolnjuje zahteve, enakovredne zahtevam Skupnosti na področju načel nadzora, sistemov zagotavljanja kakovosti ter sistemov preiskave in kazni kakor tudi vzajemnosti. Če ena država članica meni, da je sistem zagotavljanja kakovosti tretje države enakovreden njenemu, to še ne pomeni, da morajo druge države članice sprejeti to oceno, niti s tem ne vpliva na odločitev Komisije.
- (28) Zapletenost revizij mednarodnih skupin zahteva dobro sodelovanje pristojnih organov držav članic in tistih v tretjih državah. Zato bi morale države članice pristojnim organom tretjih držav prek pristojnih nacionalnih organov zagotoviti dostop do revizijskih delovnih papirjev in drugih dokumentov. Da se zaščitijo pravice prizadetih strank ter da se hkrati olajša dostop do teh papirjev in dokumentov, bi morale države članice pristojnim organom tretjih držav, ki prejmejo soglasje nacionalnih pristojnih organov, omogočiti neposredni dostop. Eno od zadevnih meril za omogočanje dostopa je presoja izpolnjevanja zahtev, ki jih določi Komisija, s strani pristojnih organov v tretjih državah. Dokler ni take odločitve Komisije, lahko brez poseganja v njeno odločitev države članice ocenijo, ali so zahteve izpolnjene.
- (29) Razkritje podatkov iz členov 36 in 47 mora biti v skladu s pravili prenosa osebnih podatkov tretjim državam, določenimi v Direktivi 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov⁽¹⁾.
- (30) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, je treba sprejeti v skladu s Sklepom 1999/468/ES in ob upoštevanju deklaracije Komisije in Evropskega parlamenta z dne 5. februarja 2002 o izvajanju zakonodaje o finančnih storitvah.
- (31) Evropski parlament bi moral imeti tri mesece časa od prvega posredovanja osnutka predlogov sprememb in izvedbenih ukrepov za njihovo preučitev in oblikovanje mnenja. V nujnih in ustrezno utemeljenih primerih bi bilo možno ta čas skrajšati. Če pa Evropski parlament v tem času sprejme resolucijo, bi morala Komisija osnutek predlogov ali ukrepov ponovno preučiti.
- (32) Ker ciljev te direktive, in sicer zahteve, da se uporablja en sklop mednarodnih revizijskih standardov, posodobitev zahtev o izobrazbi, opredelitev poklicne etike ter tehnična izvedba sodelovanja med pristojnimi organi držav članic in med temi organi in organi tretjih držav, potrebna za doseg ciljev nadaljnje okrepitve in usklajevanja kakovosti obvezne revizije v Skupnosti ter omogočanje sodelovanja med državami članicami in tretjimi državami zaradi okrepitve zaupanja v obvezno revizijo, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker te cilje zaradi obsega in učinkov predlaganega ukrepa lažje doseže Skupnost, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (33) Za zagotovitev večje preglednosti razmerja med zakonitim revizorjem ali revizijskim podjetjem in revidiranim subjektom bi bilo treba direktivi 78/660/EGS in 83/349/EGS spremeniti tako, da se zahteva razkritje stroškov revizije in stroškov nerevizijskih storitev v pojasnilih k letnim računovodskim izkazom in konsolidiranim računovodskim izkazom.
- (34) Direktivo 84/253/EGS bi bilo treba razveljaviti, ker ne vsebuje celovitega sklopa pravil za zagotavljanje ustrezne revizijske infrastrukture, kot so javni nadzor, disciplinarni sistemi in sistemi za zagotavljanje kakovosti, ter ker ne zagotavlja posebnih pravil za regulativno sodelovanje med državami članicami in tretjimi državami. Za zagotovitev pravne varnosti pa mora biti jasno opredeljeno, da se zakoniti revizorji in revizijska podjetja z dovoljenjem v skladu z Direktivo 84/253/EGS štejejo za imetnike dovoljenj v skladu s to direktivo —

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

PREDMET UREJANJA IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

Ta direktiva vzpostavlja pravila v zvezi z obveznimi revizijami letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve:

1. „obvezna revizija“ je revizija letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov, če jo zahteva zakonodaja Skupnosti;
2. „zakoniti revizor“ je fizična oseba, ki ima v skladu s to direktivo dovoljenje pristojnega organa države članice za opravljanje obveznih revizij;
3. „revizijsko podjetje“ je pravna oseba ali kateri koli drugi subjekt, ne glede na svojo pravno obliko, ki ima v skladu s to direktivo dovoljenje pristojnega organa države članice za opravljanje obveznih revizij;
4. „revizijski subjekt tretje države“ je subjekt, ki ne glede na svojo pravno obliko izvaja revizije letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov družbe iz tretje države;
5. „revizor tretje države“ je fizična oseba, ki izvaja revizije letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov družbe iz tretje države;
6. „revizor skupine“ je/so zakoniti revizor/zakoniti revizorji ali revizijsko podjetje/revizijska podjetja, ki izvaja/izvajajo obvezno revizijo konsolidiranih računovodskih izkazov;
7. „mreža“ je večja struktura:
 - ki je namenjena sodelovanju in v katero spada zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, in
 - ki je jasno usmerjena k skupni delitvi dobička ali stroškov ali ima skupno lastništvo, nadzor ali upravo, skupne usmeritve in postopke obvladovanja kakovosti, skupno poslovno strategijo, skupno uporabo blagovne znamke ali pomembnega dela strokovnih virov;
8. „podružnica revizijskega podjetja“ je vsako podjetje ne glede na njegovo pravno obliko, ki je z revizijskim podjetjem povezano s skupnim lastništvom, nadzorom ali upravljanjem;
9. „revizijsko poročilo“ je poročilo iz člena 51a Direktive 78/660/EGS in člena 37 Direktive 83/349/EGS, ki ga je izdal zakoniti revizor ali revizijsko podjetje;
10. „pristojni organi“ so organi ali telesa, določena z zakonodajo, ki so pooblaščen za pravno ureditev ter/ali nadzor zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij ali posebnih vidikov ureditve in/ali nadzora; sklicevanje na „pristojni organ“ v posameznem členu je sklicevanje na organ ali telo/telesa, odgovoren/odgovorna za naloge iz navedenega člena;
11. „mednarodni revizijski standardi“ so Mednarodni standardi revidiranja (MSR) ter z njimi povezana stališča in standardi, če so povezani z obvezno revizijo;
12. „mednarodni računovodski standardi“ so Mednarodni računovodski standardi (MRS), Mednarodni standardi računovodskega poročanja (MSRP) in pripadajoče razlage (Razlage SIC-IFRIC), poznejše spremembe teh standardov in pripadajoče razlage, prihodnji standardi in pripadajoče razlage, ki jih je izdal ali sprejel Odbor za mednarodne računovodske standarde (IASB);
13. „subjekti javnega interesa“ so subjekti, ki jih ureja zakonodaja države članice in ki lahko trgujejo z vrednostnimi papirji na reguliranem trgu katere koli države članice v smislu točke 14 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES, kreditne institucije v smislu točke 1 člena 1 Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. marca 2000 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij ⁽¹⁾ in zavarovalnice v smislu člena 2(1) Direktive 91/674/EGS. Države članice lahko za subjekte javnega interesa imenujejo tudi druge družbe, na primer subjekte, ki imajo zaradi svoje narave poslovanja, velikosti ali števila zaposlenih javni pomen;
14. „zadruga“ je evropska zadruga, kot je določena v členu 1 Uredbe Sveta (ES) št. 1435/2003 z dne 22. julija 2003 o statutu evropske zadruge (SCE) ⁽²⁾, ali katera koli druga zadruga, za katero se na podlagi zakonodaje Skupnosti zahteva obvezna revizija, kot so kreditne institucije, določene v točki 1 člena 1 Direktive 2000/12/ES, ter zavarovalnice v smislu člena 2(1) Direktive 91/674/EGS;
15. „neaktivni revizor“ je vsaka fizična oseba, ki vsaj tri leta pred sodelovanjem pri upravljanju sistema javnega nadzora ni izvajala obveznih revizij, ni imela volilnih pravic v revizijskem podjetju, ni bila članica upravnega ali poslovnega telesa revizijskega podjetja in ni bila zaposlena v revizijskem podjetju ali kako drugače povezana z njim;

⁽¹⁾ UL L 126, 26.5.2000, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2006/29/ES (UL L 70, 9.3.2006, str. 50).

⁽²⁾ UL L 207, 18.8.2003, str. 1.

16. „ključni revizijski partner/ključni revizijski partnerji“ je/so:

- (a) zakoniti revizor/zakoniti revizorji, ki ga/jih revizijsko podjetje imenuje za posamezni revizijski posel kot glavnega/glavne odgovornega/odgovorne za izvajanje obvezne revizije v imenu revizijskega podjetja; ali
- (b) v primeru revizije skupine vsaj zakoniti revizor/zakoniti revizorji, ki ga/jih revizijsko podjetje imenuje kot glavnega/glavne odgovornega/odgovorne za izvajanje obvezne revizije na ravni skupine, in zakoniti revizor/zakoniti revizorji, ki je določen/so določeni kot glavni odgovoren/odgovorni na ravni pomembnih odvisnih podjetij; ali
- (c) zakoniti revizor/zakoniti revizorji, ki podpiše/podpišejo revizijsko poročilo.

osebe, ki izpolnjujejo vsaj pogoje iz členov 4 in 6 do 12. Države članice lahko določijo, da morajo imeti te fizične osebe tudi dovoljenje druge države članice. Za obvezne revizije zadrug in podobnih subjektov iz člena 45 Direktive 86/635/EGS lahko države članice določijo druge posebne določbe v zvezi z volilnimi pravicami;

- (c) večino – do največ 75 % – članov upravnega ali poslovnega telesa subjekta morajo sestavljati revizijska podjetja z dovoljenjem katere koli države članice ali fizične osebe, ki izpolnjujejo vsaj pogoje iz členov 4 in 6 do 12. Države članice lahko določijo, da morajo imeti te fizične osebe tudi dovoljenje druge države članice. Kjer tako telo nima več kot dveh članov, mora eden izmed članov izpolnjevati vsaj pogoje te točke;

- (d) podjetje mora izpolnjevati pogoje iz člena 4.

Države članice lahko postavijo dodatne zahteve le v zvezi s točko (c). Takšne zahteve morajo biti sorazmerne s cilji, ki jih želijo doseči, in ne presegati nujno potrebnega.

POGLAVJE II

DOVOLJENJE, STALNO IZOBRAŽEVANJE IN MEDSEBOJNO PRIZNAVANJE

Člen 3

Podelitev dovoljenja zakonitim revizorjem in revizijskim podjetjem

1. Obvezno revizijo izvajajo le zakoniti revizorji ali revizijska podjetja, ki imajo dovoljenje države članice, ki zahteva obvezno revizijo.

2. Vsaka država članica imenuje pristojne organe, odgovorne za podelitev dovoljenj zakonitim revizorjem in revizijskim podjetjem.

Pristojni organi so lahko strokovna združenja, če so predmet sistema javnega nadzora, kot je predviden v poglavju VIII.

3. Brez poseganja v člen 11 lahko pristojni organi držav članic podelijo dovoljenje za zakonitega revizorja le fizičnim osebam, ki ustrezajo vsaj merilom, ki so določena v členih 4 in 6 do 10.

4. Pristojni organi držav članic lahko podelijo dovoljenje za revizijsko podjetje le tistim subjektom, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) fizične osebe, ki izvajajo obvezne revizije v imenu revizijskega podjetja, morajo izpolnjevati vsaj pogoje iz členov 4 in 6 do 12 ter morajo imeti dovoljenje zakonitega revizorja v zadevni državi članici;
- (b) večino volilnih pravic v subjektu morajo imeti revizijska podjetja z dovoljenjem katere koli države članice ali fizične

Člen 4

Ugled

Pristojni organi države članice lahko podelijo dovoljenje le fizičnim osebam ali podjetjem, ki imajo dober ugled.

Člen 5

Odvzem dovoljenja

1. Zakonitemu revizorju ali revizijskemu podjetju se dovoljenje odvzame, če je bil ugled te osebe ali podjetja resno ogrožen. Države članice pa lahko določijo razumen rok za izpolnitev zahtev o ugledu.

2. Revizijskemu podjetju se dovoljenje odvzame, če kateri koli pogoj iz člena 3(4)(b) in (c) ni več izpolnjen. Države članice pa lahko določijo razumen rok za izpolnitev teh pogojev.

3. Kjer se zakonitemu revizorju ali revizijskemu podjetju dovoljenje zaradi kakršnega koli razloga odvzame, obvesti pristojni organ države članice, v kateri je bilo dovoljenje odvzeto, o odvzemu in razlogih zanj ustrezne pristojne organe drugih držav članic, v katerih imata zakoniti revizor ali podjetje tudi podeljeno dovoljenje in so vpisane v register prvo navedene države članice v skladu s členom 16(1)(c).

Člen 6

Izobrazba

Brez poseganja v člen 11 se fizični osebi lahko dovoli opravljanje obvezne revizije le, če je po pridobitvi izobrazbe, ustrezne za vpis na univerzitetno ali enakovredno raven, zaključila tečaj teoretičnega usposabljanja, opravila praktično usposabljanje in opravila izpit o strokovni usposobljenosti, ki je enakovreden zaključnemu izpitu na univerzitetni ali enakovredni ravni, ki ga organizira ali priznava zadevna država članica.

Člen 7

Izpit o strokovni usposobljenosti

Izpit o strokovni usposobljenosti iz člena 6 zagotavlja potrebno raven teoretičnega znanja pri predmetih, ki so pomembni za obvezno revizijo, in sposobnost uporabe tega znanja v praksi. Vsaj del tega izpita je pisen.

Člen 8

Preskus teoretičnega znanja

1. Preskus teoretičnega znanja, ki je del izpita o strokovni usposobljenosti, zajema zlasti naslednje predmete:

- (a) splošna računovodska teorija in načela;
- (b) pravne zahteve in standardi v zvezi s pripravo letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov;
- (c) mednarodni računovodski standardi;
- (d) finančna analiza;
- (e) stroškovno in poslovodno računovodstvo;
- (f) obvladovanje tveganja in notranje kontroliranje;
- (g) revidiranje in strokovno znanje;
- (h) pravne zahteve in strokovni standardi v zvezi z obvezno revizijo in zakonitimi revizorji;
- (i) mednarodni revizijski standardi;
- (j) poklicna etika in neodvisnost.

2. Zajema vsaj še naslednje predmete, kolikor so pomembni za revizijo:

- (a) pravo družb in upravljanje podjetij;
- (b) pravo o plačilni nesposobnosti in podobnih postopkih;

(c) davčno pravo;

(d) civilno in gospodarsko pravo;

(e) pravo o socialni varnosti in delovno pravo;

(f) informacijska tehnologija in računalniški sistemi;

(g) poslovna, splošna in finančna ekonomija;

(h) matematika in statistika;

(i) temeljna načela finančnega upravljanja podjetij.

3. Komisija lahko v skladu s postopkom iz člena 48(2) prilagodi seznam predmetov, ki se vključijo v preskus teoretičnega znanja iz odstavka 1. Komisija pri sprejemanju teh izvedbenih ukrepov upošteva razvoj revidiranja in revizijsko stroko.

Člen 9

Izjeme

1. Z odstopanjem od členov 7 in 8 lahko država članica določi, da je lahko oseba, ki je opravila univerzitetni ali enakovredni izpit ali ima univerzitetno diplomu ali enakovredne kvalifikacije iz enega ali več predmetov iz člena 8, oproščena preskusa teoretičnega znanja iz predmetov, zajetih v ta izpit ali diplomu.

2. Z odstopanjem od člena 7 lahko država članica določi, da je oseba, ki ima univerzitetno diplomu ali enakovredne kvalifikacije iz enega ali več predmetov iz člena 8, lahko oproščena preskusa, ali je sposobna uporabiti svoje teoretično znanje v praksi, če se je iz teh predmetov praktično usposabljala in je bilo to usposabljanje potrjeno z izpitom ali diplomu, ki jo priznava država.

Člen 10

Praktično usposabljanje

1. Za zagotovitev sposobnosti uporabe teoretičnega znanja v praksi, katere preskus je vključen v izpit, opravi zaključni kandidat najmanj triletno praktično usposabljanje na področjih, ki med drugim zajemajo revidiranje letnih, konsolidiranih ali podobnih računovodskih izkazov. Vsaj dve tretjini praktičnega usposabljanja se opravita pri zakonitem revizorju ali revizijskem podjetju z dovoljenjem katere koli države članice.

2. Države članice zagotovijo, da usposabljanje izvajajo osebe z ustreznimi zagotovili glede njihovih sposobnosti za izvajanje praktičnega usposabljanja.

Člen 11

Usposobljenost z dolgoročnimi praktičnimi izkušnjami

Država članica lahko podeli dovoljenje za zakonitega revizorja osebi, ki ne izpolnjuje pogojev iz člena 6, če lahko dokaže, da je bila:

- (a) 15 let zaposlena v poklicnih dejavnostih, v katerih je pridobila dovolj izkušenj na področjih financ, prava in računovodstva, in je opravila izpit o strokovni usposobljenosti iz člena 7; ali
- (b) 7 let zaposlena v poklicnih dejavnostih na teh področjih ter je opravila praktično usposabljanje iz člena 10 in izpit o strokovni usposobljenosti iz člena 7.

Člen 12

Povezovanje praktičnega usposabljanja in teoretične izobrazbe

1. Države članice lahko določijo, da se obdobja teoretičnega izobraževanja na področjih iz člena 8 štejejo k obdobju poklicne dejavnosti iz člena 11, pod pogojem, da je tako izobraževanje potrjeno z državno priznanim izpitom. Tako izobraževanje ne sme trajati manj kot eno leto in ne sme skrajšati obdobja poklicne dejavnosti za več kot štiri leta.

2. Obdobje poklicne dejavnosti in praktičnega usposabljanja ni krajše od obdobja teoretičnega izobraževanja in praktičnega usposabljanja iz člena 10.

Člen 13

Stalno izobraževanje

Država članica zagotavlja, da so zakoniti revizorji zavezani k udeležbi v ustreznih programih stalnega izobraževanja za ohranitev teoretičnega in strokovnega znanja ter vrednot na ustrezno visoki ravni in da je neizpolnjevanje zahtev stalnega izobraževanja predmet ustreznih kazni iz člena 30.

Člen 14

Podelitev dovoljenja zakonitim revizorjem iz drugih držav članic

Pristojni organi držav članic uvedejo postopke za podelitev dovoljenja zakonitim revizorjem z dovoljenjem drugih držav članic. V okviru teh postopkov je dovoljeno zahtevati zgolj prekus sposobnosti v skladu s členom 4 Direktive Sveta 89/48/EGS z dne 21. decembra 1988 o splošnem sistemu priznavanja visokošolskih diplom, pridobljenih s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem, ki traja najmanj tri leta⁽¹⁾. Preskus sposobnosti, ki se opravlja v enem od jezikov, dovoljenih z jezikovnimi pravili, ki se uporabljajo v zadevni državi članici, pokriva le ustrezno znanje zakonitega revizorja o pravu in o predpisih zadevne države članice, v kolikor je to pomembno za obvezno revizijo.

POGLAVJE III

REGISTRACIJA

Člen 15

Javni register

1. Vsaka država članica zagotovi, da so zakoniti revizorji in revizijska podjetja vpisani v javnem registru v skladu s členoma 16 in 17. V izjemnih okoliščinah lahko države članice ne uporabijo zahtev, navedenih v tem členu in členu 16, v zvezi z razkritjem le do mere, potrebne za ublažitev neizbežne in hude grožnje osebni varnosti katere koli osebe.

2. Države članice zagotovijo, da imajo vsi zakoniti revizorji in revizijska podjetja v javnem registru individualno številko. Podatki o registraciji se shranijo v register v elektronski obliki in so v elektronski obliki dostopni javnosti.

3. Javni register vsebuje tudi ime in naslov organov, pristojnih za podelitev dovoljenja iz člena 3, zagotavljanje kakovosti iz člena 29, preiskave in kazni v zvezi z zakonitimi revizorji in revizijskimi podjetji iz člena 30 ter javni nadzor iz člena 32.

4. Države članice zagotovijo, da je javni register v celoti pripravljen za uporabo do 29. junija 2009.

⁽¹⁾ UL L 19, 24.1.1989, str. 16. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2001/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 206, 31.7.2001, str. 1).

Člen 16

Registracija zakonitih revizorjev

1. Za zakonite revizorje vsebuje javni register vsaj naslednje podatke:

- (a) ime, naslov in registracijsko številko;
- (b) če pride v poštev, ime, naslov, spletni naslov in registracijsko številko revizijskega podjetja/podjetij, v katerem je zakoniti revizor zaposlen ali s katerim je povezan kot partner ali kako drugače;
- (c) vse ostale registracije zakonitega revizorja pri pristojnih organih drugih držav članic in kot revizorja v tretjih državah, vključno z imenom organa/imeni organov za registriranje ter, če pride v poštev, registracijsko številko/registracijskimi številkami.

2. Revizorji tretjih držav, registrirani v skladu s členom 45, so jasno prikazani v registru kot taki in ne kot zakoniti revizorji.

Člen 17

Registracija revizijskih podjetij

1. Za revizijska podjetja vsebuje javni register vsaj naslednje podatke:

- (a) ime, naslov in registracijsko številko;
- (b) pravno obliko;
- (c) podatke za kontakt s podjetjem, glavno kontaktno osebo in, kjer pride v poštev, spletni naslov;
- (d) naslov vsakega urada v državi članici;
- (e) ime in registracijsko številko vseh zakonitih revizorjev, ki so zaposleni v revizijskem podjetju ali pa so z revizijskem podjetjem povezani kot partnerji ali kako drugače;
- (f) imena in službene naslove vseh lastnikov ali delničarjev;
- (g) imena in službene naslove vseh članov upravnega ali poslovnega telesa;
- (h) če pride v poštev, navedbo članstva v mreži ter seznam imen in naslovov včlanjenih in pridruženih podjetij ali navedbo mesta, kjer so taki podatki javno dostopni;
- (i) vse ostale registracije kot revizijsko podjetje pri pristojnih organih drugih držav članic in kot revizijski subjekt v tretjih državah, vključno z imenom organa/imeni organov za registriranje in, če pride v poštev, registracijsko številko/registracijskimi številkami.

2. Revizijski subjekti tretjih držav, registrirani v skladu s členom 45, so jasno prikazani v registru kot taki in ne kot revizijska podjetja.

Člen 18

Posodabljanje podatkov o registraciji

Države članice zagotovijo, da zakoniti revizorji in revizijska podjetja brez nepotrebnega odlašanja obvestijo pristojne organe, odgovorne za javni register, o vsaki spremembi podatkov iz javnega registra. Register je treba posodobiti po obvestilu brez nepotrebnega odlašanja.

Člen 19

Odgovornost za registracijske podatke

Podatke, posredovane ustreznim pristojnim organom v skladu s členi 16, 17 in 18, podpiše zakoniti revizor ali revizijsko podjetje. Kjer pristojni organ omogoči elektronsko dostavo podatkov, je to mogoče storiti na primer z elektronskim podpisom, kakor je opredeljeno v točki 1 člena 2 Direktive 1999/93/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 1999 o okviru Skupnosti za elektronski podpis⁽¹⁾.

Člen 20

Jezik

1. Podatki, vpisani v javni register, se navajajo v enem od jezikov, dovoljenih z jezikovnimi pravili, ki se uporabljajo v zadevni državi članici.

2. Države članice lahko dovolijo, da se podatki dodatno vpišejo v javni register v katerem koli drugem/-ih uradnem jeziku/uradnih jezikih Skupnosti. Države članice lahko zahtevajo overitev prevoda podatkov.

V vseh primerih zadevna država članica zagotovi, da je iz registra razvidno, ali je prevod overjen ali ne.

Poglavje IV

Poklicna etika, neodvisnost, nepristranskost, zaupnost in poslovna skrivnost

Člen 21

Poklicna etika

1. Države članice zagotovijo, da so vsi zakoniti revizorji in revizijska podjetja zavezani načelom poklicne etike, ki pokrivajo vsaj njihovo delovanje v javnem interesu, njihovo neoporečnost in nepristranskost ter njihovo strokovno usposobljenost in potrebno skrbnost.

⁽¹⁾ UL L 13, 19.1.2000, str. 12.

2. Da se zagotovita zaupanje v revizorsko funkcijo in enotna uporaba odstavka 1 tega člena, lahko Komisija v skladu s postopkom iz člena 48(2) sprejme na načelih temelječe izvedbene ukrepe za usmerjanje poklicne etike.

(c) vprašanjem, ali se lahko v primerih samopregledovanja in koristoljubja iz drugega pododstavka odstavka 2 izvajajo obvezne revizije ali ne.

Člen 23

Člen 22

Neodvisnost in nepristranskost

1. Države članice pri izvajanju obvezne revizije zagotavljajo, da je zakoniti revizor in/ali revizijsko podjetje neodvisen/neodvisno od revidiranega subjekta in ni vključen/vključeno v sprejemanje odločitev revidiranega subjekta.

2. Države članice zagotovijo, da zakoniti revizor ali revizijsko podjetje ne opravi obvezne revizije, če obstaja kakršen koli posredni ali neposredni finančni, poslovni, zaposlitveni ali drugi odnos, vključno z opravljanjem dodatnih nerevizijskih storitev, med zakonitim revizorjem, revizijskim podjetjem ali mrežo in revidiranim subjektom, na osnovi katerega bi nepristranska, razumna in obveščena tretja stranka zaključila, da je neodvisnost zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja ogrožena. Če neodvisnost zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja ogrožajo nevarnosti, kot so samopregledovanje, koristoljubje, zagovarjanje domačnosti ali zaupanje ali ustrahovanje, mora zakoniti revizor ali revizijsko podjetje uporabiti varovala za omilitev teh nevarnosti. Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje obvezne revizije ne opravi, če so nevarnosti v primerjavi z uporabljenimi varovali tolikšne, da je neodvisnost ogrožena.

Hkrati države članice zagotovijo, da zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, kadar gre za obvezne revizije subjektov javnega interesa in če je to potrebno za zaščito neodvisnosti zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja, ne izvaja obvezne revizije v primeru samopregledovanja ali koristoljubja.

3. Države članice zagotovijo, da zakoniti revizor ali revizijsko podjetje v revizijskih delovnih papirjih zabeleži vse pomembne nevarnosti za svojo neodvisnost kot tudi uporabljen varovala za omilitev teh nevarnosti.

4. Da se zagotovi zaupanje v revizijsko funkcijo in enotno uporabo odstavkov 1 in 2 tega člena, lahko Komisija v skladu s postopkom iz člena 48(2) sprejme na načelih temelječe izvedbene ukrepe v zvezi z:

(a) nevarnostmi in varovali iz odstavka 2;

(b) okoliščinami, v katerih je pomen nevarnosti iz odstavka 2 takšen, da ogroža neodvisnost zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja;

Zaupnost in poslovna skrivnost

1. Države članice zagotovijo, da so vsi podatki in dokumenti, do katerih imajo zakoniti revizorji in revizijska podjetja dostop, ko izvajajo obvezno revizijo, zaščiteni z ustreznimi pravili o zaupnosti in poslovni skrivnosti.

2. Pravila o zaupnosti in poslovni skrivnosti v zvezi z zakonitimi revizorji in revizijskimi podjetji ne ovirajo uveljavljanja določb te direktive.

3. Kjer zakonitega revizorja ali revizijsko podjetje nadomesti drug zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, zagotovi prejšnji zakoniti revizor ali revizijsko podjetje novemu zakonitemu revizorju ali revizijskemu podjetju dostop do vseh pomembnih podatkov v zvezi z revidiranim subjektom.

4. Zakonitega revizorja ali revizijsko podjetje, ki ne sodeluje več pri posamezni revizijski nalogi, in prejšnjega zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja še vedno zavezujejo določbe odstavkov 1 in 2 glede te revizijske naloge.

Člen 24

Neodvisnost in nepristranskost zakonitih revizorjev, ki izvajajo obvezno revizijo v imenu revizijskih podjetij

Države članice zagotovijo, da lastniki ali delničarji revizijskega podjetja ter člani upravnih, poslovnih in nadzornih organov takšnega podjetja ali pridruženega podjetja ne posegajo v izvajanje obvezne revizije na kakršen koli način, ki bi ogrozil neodvisnost in nepristranskost zakonitega revizorja, ki izvaja obvezno revizijo v imenu revizijskega podjetja.

Člen 25

Plačila za revizijske storitve

Države članice zagotovijo vzpostavitev ustreznih pravil, ki zagotavljajo, da plačila za revizijske storitve:

(a) niso pod vplivom ali niso določena z zagotavljanjem dodatnih storitev, izvedenih za revidirani subjekt;

(b) niso predmet kakršnih koli pogojev.

POGLAVJE V

Člen 27

REVIZIJSKI STANDARDI IN REVIZIJSKO POROČANJE

Člen 26

Revizijski standardi

1. Države članice od zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij zahtevajo, da izvajajo obvezne revizije v skladu z mednarodnimi revizijskimi standardi, ki jih je Komisija sprejela v skladu s postopkom iz člena 48(2). Države članice lahko uporabijo nacionalni revizijski standard, dokler Komisija ne sprejme mednarodnega revizijskega standarda, ki pokriva isto področje. Sprejeti mednarodni revizijski standardi se objavijo v celoti v vsakem od uradnih jezikov Skupnosti v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Komisija lahko v skladu s postopkom iz člena 48(2) sprejme odločitev o uporabnosti mednarodnih revizijskih standardov v Skupnosti. Komisija sprejme mednarodne revizijske standarde za uporabo v Skupnosti samo, če:

- (a) so bili razviti s primerno predpisanim postopkom, javnim nadzorom in preglednostjo ter so splošno mednarodno sprejeti; in
- (b) prispevajo k visoki stopnji verodostojnosti in kakovosti letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov v skladu z načeli iz člena 2(3) Direktive 78/660/EGS in člena 16(3) Direktive 83/349/EGS; ter
- (c) koristijo splošnemu evropskemu interesu.

3. Države članice lahko predpišejo dodatne revizijske postopke ali zahteve k mednarodnim revizijskim standardom ali v izjemnih primerih izločijo del mednarodnih revizijskih standardov le, če to izhaja iz posebnih nacionalnih pravnih zahtev obvezne revizije. Države članice zagotovijo, da so ti revizijski postopki ali zahteve v skladu z določbami iz točk (b) in (c) odstavka 2, ter jih pred njihovim sprejetjem sporočijo Komisiji in državam članicam. V izjemnem primeru izločitve delov mednarodnega revizijskega standarda sporočijo države članice posebne nacionalne pravne zahteve in temelje za njihovo ohranitev Komisiji in drugim državam članicam vsaj šest mesecev pred sprejetjem na nacionalni ravni ali v primerih zahtev, ki so že obstajale ob sprejetju mednarodnega revizijskega standarda, najpozneje v treh mesecih po sprejetju ustreznega mednarodnega revizijskega standarda.

4. Države članice lahko uvedejo dodatne zahteve v zvezi z obveznimi revizijami letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov za obdobje, ki se izteče 29. junija 2010.

Obvezne revizije konsolidiranih računovodskih izkazov

Države članice zagotovijo, da v primeru obvezne revizije konsolidiranih računovodskih izkazov skupine podjetij:

- (a) revizor skupine nosi popolno odgovornost za revizijsko poročilo o konsolidiranih računovodskih izkazih;
- (b) revizor skupine izvaja pregled in hrani dokumentacijo svojega pregleda revizijskega dela, ki ga je opravil/so ga opravili revizor/revizorji iz tretjih držav, zakoniti revizor/zakoniti revizorji, revizijski subjekt/revizijski subjekt tretje države ali revizijsko podjetje/revizijska podjetja za namen revizije skupin. Dokumentacija, ki jo hrani revizor skupine, mora biti takšna, da lahko primeren pristojni organ ustrezno pregleda delo revizorja skupine;
- (c) kadar revizor/revizorji ali revizijski subjekt/revizijski subjekt iz tretje države, s katero ni bil sklenjen sporazum o sodelovanju iz člena 47, revidira/revidirajo sestavni del skupine podjetij, je revizor skupine odgovoren, da organom za javni nadzor zagotovi dokumentacijo o revizijskem delu, ki ga je opravil/so ga opravili revizor/revizorji ali revizijski subjekt/revizijski subjekt iz tretje države, vključno z delovnimi papirji, povezanimi z revizijo skupine. Da bi to lahko zagotovil, ohrani revizor skupine kopijo takšne dokumentacije ali se dogovori z revizorjem/revizorji ali revizijskim subjektom/revizijskimi subjekti o primernem in neomejenem dostopu na zahtevo ali ukrepa kako drugače. Če je prenos delovnih papirjev iz tretje države revizorju skupine preprečen zaradi pravnih ali drugih ovir, vključuje dokumentacija, ki jo hrani revizor skupine, dokazila, da je izvedel ustrezne postopke za pridobitev dostopa do revizijske dokumentacije, ter pri ovirah, ki niso pravne in izvirajo iz državne zakonodaje, dokazila o takšni oviri.

Člen 28

Revizijsko poročanje

1. Kjer revizijsko podjetje izvaja obvezno revizijo, podpiše revizijsko poročilo vsaj zakoniti revizor/revizorji, ki izvaja/izvajajo obvezno revizijo v imenu revizijskega podjetja. V izjemnih okoliščinah lahko države članice določijo, da tega podpisa ni treba razkriti javnosti, če bi to predstavljalo neizbežno in pomembno nevarnost za osebno varnost katere koli osebe. V vsakem primeru se ime zadevne osebe/zadevnih oseb sporoči ustreznim pristojnim organom.

2. Ne glede na člen 51a(1) Direktive 78/660/EGS in če Komisija ni sprejela skupnega standarda za revizijska poročila v skladu s členom 26(1) te direktive, lahko v skladu s postopki iz člena 48(2) te direktive, da se poveča zaupanje javnosti v revizijsko funkcijo, sprejme skupni standard za revizijska poročila za letne ali konsolidirane računovodske izkaze, ki so bili pripravljeni v skladu z odobrenimi mednarodnimi računovodskimi standardi.

Poglavje VI

Zagotavljanje kakovosti

Člen 29

Sistemi zagotavljanja kakovosti

1. Vsaka država članica zagotovi, da so vsi zakoniti revizorji in revizijska podjetja izpostavljeni sistemu zagotavljanja kakovosti, ki izpolnjuje vsaj naslednja merila:

- (a) sistem zagotavljanja kakovosti je organiziran tako, da je neodvisen od pregledovanih zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij ter je predmet javnega nadzora, kot je opredeljen v poglavju VIII;
- (b) financiranje sistema zagotavljanja kakovosti je varno in brez vsakega možnega čezmerne vpliva zakonitih revizorjev ali revizijskih podjetij;
- (c) sistem zagotavljanja kakovosti ima ustrezna sredstva;
- (d) osebe, ki izvajajo preglede zagotavljanja kakovosti, imajo ustrezno strokovno izobrazbo in izkušnje na področju obvezne revizije in računovodskega poročanja v povezavi s posebnim usposabljanjem za preglede zagotavljanja kakovosti;
- (e) izbira ocenjevalcev za posebne naloge pregleda zagotavljanja kakovosti je izvedena v skladu z objektivnim postopkom, ki zagotavlja, da med ocenjevalci in zakonitim revizorjem ali revizijskim podjetjem, ki ga pregledujejo, ni navzkrižja interesov;
- (f) pregled zagotavljanja kakovosti, podprt z ustrezno preiskavo izbranih revizijskih arhivov, vključuje oceno skladnosti z uporabljenimi revizijskimi standardi in zahtevami za neodvisnost, oceno količine in kakovosti porabljenih sredstev, zaračunanih plačil za revizijske storitve in sistema notranjega obvladovanja kakovosti v revizijskem podjetju;
- (g) pregled zagotavljanja kakovosti je predmet poročila, ki vsebuje glavne ugotovitve pregleda zagotavljanja kakovosti;

(h) pregled zagotavljanja kakovosti se izvaja vsaj vsakih šest let;

- (i) skupni rezultati sistema zagotavljanja kakovosti so objavljeni enkrat letno;
- (j) zakoniti revizor ali revizijsko podjetje v razumnem obdobju začne upoštevati priporočila pregledov kakovosti.

Če priporočil iz točke (j) zakoniti revizor ali revizijsko podjetje ne začne upoštevati v razumnem obdobju, se mu, če to pride v poštev, izrečejo disciplinski ukrepi ali kazni iz člena 30.

2. V skladu s postopki iz člena 48(2) lahko Komisija sprejme izvedbene ukrepe, da se poveča zaupanje javnosti v revizijsko funkcijo in zagotovi enotna uporaba točk (a), (b) in (e) do (j) odstavka 1.

POGLAVJE VII

PREISKAVE IN KAZNI

Člen 30

Sistemi preiskav in kazni

1. Države članice zagotovijo učinkovite sisteme preiskav in kazni za odkrivanje, popravljanje in preprečevanje neustreznega opravljanja obvezne revizije.

2. Brez poseganja v nacionalne ureditve civilne odgovornosti države članice predvidijo učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni za zakonite revizorje in revizijska podjetja, če se obvezne revizije ne izvajajo v skladu s predpisi, sprejetimi za izvajanje te direktive.

3. Države članice določijo, da so sprejeti ukrepi in kazni proti zakonitim revizorjem in revizijskim podjetjem primerno predstavljeni javnosti. Kazni vključujejo možnost odvzema dovoljenja.

Člen 31

Odgovornost revizorjev

Komisija pred 1. januarjem 2007 predloži poročilo o vplivu veljavnih nacionalnih pravil o odgovornosti na izvajanje obveznih revizij na evropskih kapitalskih trgih in o zavarovalnih pogojih za zakonite revizorje in revizijska podjetja, vključno z nepristransko analizo omejitev finančne odgovornosti. Komisija se, kjer je primerno, posvetuje z javnostjo. Glede na to poročilo predloži Komisija, če oceni, da je primerno, priporočila državam članicam.

POGLAVJE VIII

Člen 33

JAVNI NADZOR IN UREDITVENI PREDPISI MED DRŽAVAMI ČLANICAMI

Člen 32

Načela javnega nadzora

1. Države članice organizirajo učinkovit sistem javnega nadzora za zakonite revizorje in revizijska podjetja na podlagi načel iz odstavkov 2 do 7.

2. Vsi zakoniti revizorji in revizijska podjetja so predmet javnega nadzora.

3. Sistem javnega nadzora upravljajo neaktivni revizorji, ki imajo ustrezno znanje na področjih, povezanih z obvezno revizijo. Vendar pa lahko države članice dovolijo manjšemu številu aktivnih revizorjev, da sodelujejo pri upravljanju sistema javnega nadzora. Osebe, vključene v upravljanje sistema javnega nadzora, so izbrane v skladu z neodvisnim in preglednim postopkom imenovanja.

4. Sistem javnega nadzora ima končno odgovornost za nadzor nad:

- (a) podelitvijo dovoljenj in registracijo zakonitih revizorjev ter revizijskih podjetij;
- (b) sprejemom etičnih poklicnih standardov, standardov obvladovanja kakovosti znotraj revizijskih podjetij in revizijskih standardov; ter
- (c) stalnim izobraževanjem, zagotavljanjem kakovosti ter preiskovalnimi in disciplinskimi sistemi.

5. Sistem javnega nadzora ima pravico, da po potrebi opravi preiskave zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij, ter pravico, da ustrezno ukrepa.

6. Sistem javnega nadzora je pregleden. To vključuje objavo letnih načrtov dela in poročil o delu.

7. Sistem javnega nadzora je ustrezno financiran. Financiranje sistema javnega nadzora je varno in brez vsakega čezmerne vpliva zakonitih revizorjev ali revizijskih podjetij.

Sodelovanje med sistemi javnega nadzora na ravni Skupnosti

Države članice zagotovijo, da ureditveni predpisi za sisteme javnega nadzora omogočajo učinkovito sodelovanje na ravni Skupnosti v zvezi z nadzornim delovanjem držav članic. S tem namenom oblikuje vsaka država članica posebno telo, odgovorno za sodelovanje.

Člen 34

Vzajemno priznavanje ureditvenih predpisov med državami članicami

1. Ureditveni predpisi držav članic morajo upoštevati načelo ureditve in nadzora matične države, v kateri ima zakoniti revizor ali revizijsko podjetje dovoljenje in v kateri ima revidirana družba sedež.

2. V primeru obvezne revizije konsolidiranih računovodskih izkazov država članica, ki zahteva obvezno revizijo, ne more naložiti dodatnih zahtev v zvezi z obvezno revizijo glede registracije, pregleda zagotavljanja kakovosti, revizijskih standardov, poklicne etike in neodvisnosti za zakonitega revizorja ali revizijsko podjetje, ki izvaja obvezno revizijo odvisnega podjetja, ustanovljenega v drugi državi članici.

3. V primeru družbe, ki je izdala vrednostne papirje, s katerimi se trguje na reguliranem trgu v državi članici, ki ni država članica sedeža družbe, država članica, v kateri se trguje z vrednostnimi papirji, ne more naložiti dodatnih zahtev v zvezi z obvezno revizijo glede registracije, pregleda zagotavljanja kakovosti, revizijskih standardov, etike in neodvisnosti zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja, ki izvaja obvezno revizijo letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov navedene družbe.

Člen 35

Imenovanje pristojnih organov

1. Države članice imenujejo enega ali več pristojnih organov za izvajanje nalog, predvidenih s to direktivo. Države članice o svojem imenovanju obvestijo Komisijo.

2. Pristojni organi so organizirani tako, da ne pride do navzkrižja interesov.

Člen 36

Poslovna skrivnost in regulativno sodelovanje držav članic

1. Pristojni organi držav članic, odgovorni za podelitev dovoljenj, registracijo, zagotavljanje kakovosti, inšpekcijo in disciplino, medsebojno sodelujejo, kadar je potrebno zaradi izvajanja zadevnih dolžnosti v skladu s to direktivo. Pristojni organi v državi članici, odgovorni za podelitev dovoljenj, registracijo, zagotavljanje kakovosti, inšpekcijo in disciplino, pomagajo pristojnim organom v drugih državah članicah. Še zlasti si pristojni organi izmenjujejo podatke in sodelujejo v preiskavah, povezanih z izvedbo obveznih revizij.

2. Obveznost varovanja poslovne skrivnosti velja za vse osebe, ki so ali so bile zaposlene pri pristojnih organih. Podatki, za katere velja poslovna skrivnost, se ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali organu, razen če tako določajo zakoni ali drugi predpisi oziroma upravni postopki države članice.

3. Odstavek 2 pristojnim organom ne preprečuje izmenjave zaupnih podatkov. Za tako izmenjane podatke velja poslovna skrivnost, ki jo morajo spoštovati osebe, ki so ali so bile zaposlene v pristojnih organih.

4. Pristojni organi na zahtevo in brez nepotrebnega odlašanja zagotovijo podatke za namen, določen v odstavku 1. Kjer je potrebno, pristojni organi, ki sprejmejo kakršne koli take zahteve, brez nepotrebnega odlašanja izvedejo potrebne ukrepe, da zberejo zahtevane podatke. Za tako izmenjane podatke velja poslovna skrivnost, ki jo morajo spoštovati osebe, ki so ali so bile zaposlene v pristojnih organih, ki so prejeli podatke.

Če naslovljeni pristojni organ ne more zagotoviti zahtevanih podatkov brez nepotrebnega odlašanja, obvesti o ovirah pristojni organ, ki je podatke zahteval.

Pristojni organ lahko zahtevo za posredovanje podatkov zavrne v naslednjih primerih:

(a) posredovanje podatkov lahko negativno vpliva na suverenost, varnost ali javni red naslovljene države članice ali krši nacionalna varnostna pravila; ali

(b) pred organi naslovljene države so sproženi sodni postopki v zvezi z enakimi dejanji in proti istim zakonitim revizorjem ter revizijskim podjetjem; ali

(c) pristojni organi naslovljene države so zaradi enakih dejanj že izrekli končno sodbo istim zakonitim revizorjem ali revizijskim podjetjem.

Brez poseganja v odgovornosti, ki jo imajo v sodnih postopkih, lahko pristojni organi, ki dobijo podatke v skladu z odstavkom 1, te podatke uporabijo le za opravljanje svojega dela na podlagi te direktive in v okviru upravnih ali sodnih postopkov, ki so izrecno povezani z opravljanjem tega dela.

5. Kjer pristojni organ pride do spoznanja, da se izvajajo ali so se izvajale dejavnosti v nasprotju s to direktivo na ozemlju druge države članice, o tem spoznanju natančno obvesti pristojni organ druge države članice. Pristojni organ druge države članice ustrezno ukrepa. O rezultatu in vmesnih dogodkih kar najbolje obvesti pristojni organ, ki je prijavil nepravilnosti.

6. Pristojni organ ene države članice lahko tudi zahteva, da pristojni organ druge države članice izvede preiskavo v svoji državi.

Lahko tudi zahteva, da njegovo osebje v času preiskave spremlja osebje pristojnega organa druge države članice.

Preiskava je v celoti nadzorovana s strani države članice, na ozemlju katere poteka.

Pristojni organi lahko zavrnejo zahtevo po izvedbi preiskave, določene v prvem pododstavku, ali zahtevo po tem, da njihovo osebje spremlja osebje pristojnega organa druge države članice, kot je to določeno v drugem pododstavku, če:

(a) bi taka preiskava škodljivo vplivala na suverenost, varnost ali javni red naslovljene države članice; ali

(b) so že sproženi postopki v zvezi z enakimi dejanji in proti istim osebam pred organi naslovljene države članice; ali

(c) je proti takim osebam za enaka dejanja že izrečena končna sodba s strani pristojnih organov naslovljene države članice.

7. V skladu s postopkom iz člena 48(2) Komisija lahko sprejme izvedbene ukrepe, da bi olajšala sodelovanje med pristojnimi organi na področju izmenjave podatkov in načinov čezmejnega preiskovanja, ki so določeni v odstavkih 2 do 4 tega člena.

POGLAVJE IX

IMENOVANJE IN RAZREŠITEV

Člen 37

Imenovanje zakonitih revizorjev ali revizijskih podjetij

1. Zakonitega revizorja ali revizijsko podjetje imenuje skupščina delničarjev ali člani revidiranega subjekta.

2. Države članice lahko dopuščajo druge sisteme ali načine za imenovanje zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja, če ti sistemi ali načini zagotavljajo neodvisnost zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja od izvršnih članov upravnega odbora ali vodstvenega odbora revidiranega subjekta.

Člen 38

Razrešitev ali odstop zakonitih revizorjev ali revizijskih podjetij

1. Države članice zagotovijo, da so zakoniti revizorji ali revizijska podjetja lahko razrešeni le na podlagi utemeljenih razlogov. Različna mnenja o računovodskih obravnavah ali revizijskih postopkih niso utemeljeni razlogi za razrešitev.

2. Države članice zagotovijo, da revidirani subjekt in zakoniti revizor ali revizijsko podjetje obvesti organ ali organe, ki so odgovorni za javni nadzor, o razrešitvi ali o odstopu zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja v obdobju, za katero je veljalo imenovanje, in ustrezno pojasni razloge za razrešitev ali odstop.

POGLAVJE X

POSEBNE DOLOČBE ZA OBVEZNE REVIZIJE SUBJEKTOV JAVNEGA INTERESA

Člen 39

Uporaba za subjekte javnega interesa, ki ne kotirajo

Države članice lahko oprostijo subjekte javnega interesa, ki niso izdali prenosljivih vrednostnih papirjev, s katerimi se lahko trguje na reguliranem trgu v smislu točke 14 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES, in njihovega zakonitega revizorja/zakonite revizorje ali revizijsko podjetje/revizijska podjetja ene ali več zahtev iz tega poglavja.

Člen 40

Pregledno poročilo

1. Države članice zagotovijo, da zakoniti revizorji in revizijska podjetja, ki izvajajo obvezno revizijo/obvezne revizije subjektov javnega interesa, na svojih spletnih straneh objavijo v treh mesecih po koncu vsakega poslovnega leta letno pregledno poročilo, ki vsebuje vsaj:

- (a) opis pravne strukture in lastništva;
- (b) kjer revizijsko podjetje pripada mreži, opis mreže ter njene pravne in strukturne ureditve;
- (c) opis upravne strukture revizijskega podjetja;
- (d) opis sistema notranjega obvladovanja kakovosti revizijskega podjetja in izjavo upravnega ali poslovnega organa o učinkovitosti njegovega delovanja;
- (e) navedbo, kdaj je bil opravljen zadnji pregled zagotavljanja kakovosti iz člena 29;
- (f) seznam subjektov javnega interesa, za katere je revizijsko podjetje v zadnjem poslovnem letu izvedlo obvezno revizijo;
- (g) izjavo o postopkih zagotavljanja neodvisnosti podjetja, ki potrjuje tudi, da je bil opravljen notranji pregled spoštovanja zahtev za neodvisnost;
- (h) izjavo o politiki revizijskega podjetja v zvezi s stalnim izobraževanjem zakonitih revizorjev iz člena 13;

(i) finančne podatke, ki kažejo na pomembnost revizijskega podjetja, kot so skupni promet, razdeljen na plačila od obveznih revizij letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov ter plačila za druge storitve dajanja zagotovil, svetovalne storitve v zvezi z davki in druge storitve, ki niso povezane z revizijo;

(j) podatki o osnovi za prejemke partnerjev.

V izrednih okoliščinah lahko države članice ne upoštevajo zahtev iz točke (f) v obsegu, potrebnem za ublažitev neizbežne in pomembne nevarnosti osebni varnosti katere koli osebe.

2. Pregledno poročilo podpiše zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, odvisno od primera. To je na primer mogoče storiti z elektronskim podpisom, kakor je določeno v členu 2(1) Direktive 1999/93/ES.

Člen 41

Revizijska komisija

1. Vsi subjekti javnega interesa imajo revizijsko komisijo. Države članice določijo, ali revizijsko komisijo sestavljajo neizvršilni člani upravnega telesa in/ali člani nadzornega telesa revidiranega subjekta in/ali člani, ki jih imenuje skupščina delničarjev revidiranega subjekta. Vsaj en član revizijske komisije mora biti neodvisen in usposobljen za računovodstvo in/ali revizijo.

Države članice lahko dovolijo subjektom javnega interesa, ki izpolnjujejo merila iz člena 2(1)(f) Direktive 2003/71/ES⁽¹⁾, da funkcije, dodeljene revizijski komisiji, izvaja upravno ali nadzorno telo kot celota, pod pogojem, da predsednik takšnega telesa, če je izvršni član, ni predsednik revizijske komisije.

2. Brez poseganja v odgovornost članov upravnega, poslovskega ali nadzornega telesa ali drugih članov, ki jih imenuje skupščina delničarjev revidiranega subjekta, revizijska komisija med drugim:

- (a) spremlja postopek računovodskega poročanja;
- (b) spremlja učinkovitost notranjega kontroliranja v družbi, notranje revizije, če obstaja, in sistemov za obvladovanje tveganja;
- (c) spremlja obvezno revizijo letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov;

⁽¹⁾ Direktiva 2003/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o prospektu, ki se objavi ob javni ponudbi ali sprejemu vrednostnih papirjev v trgovanje (UL L 345, 31.12.2003, str. 64).

(d) pregleduje in spremlja neodvisnost zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja, zlasti zagotavljanje dodatnih storitev revidiranemu subjektu.

3. Predlog upravnega ali nadzornega telesa za imenovanje zakonitega revizorja v subjektih javnega interesa temelji na priporočilu revizijske komisije.

4. Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje obvešča revizijsko komisijo o ključnih zadevah v zvezi z obvezno revizijo, zlasti o pomembnih pomanjkljivostih notranje kontrole v povezavi s postopkom računovodskega poročanja.

5. Države članice lahko dovolijo ali določijo, da se določbe iz odstavkov 1 do 4 ne uporabljajo za subjekte javnega interesa, ki imajo telo, ki opravlja enakovredne funkcije kot revizijska komisija ter je bilo ustanovljeno in deluje v skladu z določbami, veljavnimi v državi članici, kjer je subjekt, ki ga je treba revidirati, registriran. V tem primeru subjekt razkrije, katero telo izvaja te funkcije in kako je sestavljeno.

6. Države članice lahko določijo, da revizijska komisija ni obvezna v:

- (a) tistih subjektih javnega interesa, ki so odvisna podjetja v smislu člena 1 Direktive 83/349/EGS, če subjekt izpolnjuje zahteve iz odstavkov 1 do 4 tega člena na ravni skupine;
- (b) tistih subjektih javnega interesa, ki so kolektivna naložbena podjetja, kakor je določeno v členu 1(2) Direktive 85/611/EGS. Države članice lahko izvzamejo tudi subjekte javnega interesa, katerih edini cilj so skupne naložbe kapitala, zagotovljenega s strani javnosti, ki delujejo v skladu z načelom razpršitve tveganja in si ne prizadevajo za pravno ali poslovno nadzorovanje katerega koli izdajatelja njihovih naložb, pri čemer so ta kolektivna naložbena podjetja pooblaščenca in jih nadzorujejo pristojni organi ter opravljajo funkcijo depozitarja, ki opravlja funkcije, enakovredne tistim iz Direktive 85/611/EGS;
- (c) tistih subjektih javnega interesa, katerih edino opravilo je delovati kot izdajatelj s premoženjem zavarovanih vrednostnih papirjev, kot je določeno v členu 2(5) Uredbe Komisije (ES) št. 809/2004⁽²⁾; v takšnih primerih država članica zahteva, da subjekt javnosti pojasni razloge, zaradi katerih meni, da ni ustrezno imeti revizijske komisije ali upravnega ali nadzornega telesa, pooblaščenega za opravljanje funkcij revizijske komisije;

⁽²⁾ UL L 149, 30.4.2004, str. 1.

- (d) tistih kreditnih institucijah v smislu člena 1(1) Direktive 2000/12/ES, katerih delnice nimajo dovoljenja za trgovanje na reguliranem trgu nobene države članice v smislu točke 14 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES in ki so na stalen in ponavljajoč način izdajale le dolžniške vrednostne papirje, če skupna nominalna vrednost vseh takšnih dolžniških vrednostnih papirjev ostane pod 100 000 000 EUR in niso objavile prospekta v skladu z Direktivo 2003/71/ES.

Člen 42

Neodvisnost

1. Poleg določb iz členov 22 in 24 države članice zagotovijo, da zakoniti revizorji ali revizijska podjetja, ki opravljajo obvezne revizije subjektov javnega interesa:

- (a) vsako leto revizijski komisiji pisno potrdijo svojo neodvisnost od revidiranega subjekta javnega interesa;
- (b) vsako leto razkrijejo revizijski komisiji vse dodatne storitve, ki so jih opravili za revidirani subjekt; in
- (c) razpravljajo z revizijsko komisijo o nevarnostih za njihovo neodvisnost in varovalih za ublažitev teh nevarnosti, kot so jih dokumentirali v skladu s členom 22(3).

2. Države članice zagotovijo, da se ključni revizijski partner/partnerji, odgovoren/odgovorni za izvajanje obveznih revizij, menja/menjajo pri posameznem revizijskem poslu najpozneje po sedmih letih od datuma imenovanja in se mu/jim dovoli, da ponovno sodeluje/sodelujejo pri reviziji tega revidiranega subjekta po najmanj dveh letih.

3. Zakonitemu revizorju ali ključnemu revizijskemu partnerju, ki izvaja obvezno revizijo v imenu revizijskega podjetja, ni dovoljeno prevzeti pomembnega vodstvenega položaja v revidiranem subjektu pred pretekom najmanj dveh let po tem, ko je prenehal sodelovati pri revizijskem poslu kot zakoniti revizor ali ključni revizijski partner.

Člen 43

Zagotavljanje kakovosti

Pregled kakovosti iz člena 29 za zakonite revizorje ali revizijska podjetja, ki izvajajo obvezne revizije subjektov javnega interesa, je opravljen najmanj vsaka tri leta.

POGLAVJE XI

MEDNARODNI VIDIKI

Člen 44

Podelitev dovoljenj revizorjem iz tretjih držav

1. Pristojni organi države članice lahko pod pogojem vzajemnosti podelijo dovoljenje za zakonitega revizorja revizorju iz tretje države, če je oseba priskrbel dokaz, da izpolnjuje zahteve, ki so enakovredne tistim iz členov 4 in 6 do 13.

2. Pristojni organi države članice pred podelitvijo dovoljenja revizorju iz tretje države, ki izpolnjuje zahteve iz odstavka 1, upoštevajo zahteve, določene v členu 14.

Člen 45

Registracija in nadzor revizorjev in revizijskih subjektov tretjih držav

1. Pristojni organi države članice registrirajo v skladu s členi 15 do 17 vse revizorje in revizijske subjekte tretjih držav, ki pripravijo revizijsko poročilo v zvezi z letnimi ali konsolidiranimi računovodskimi izkazi družbe, ki je registrirana zunaj Skupnosti in katere prenosljivi vrednostni papirji so sprejeti za trgovanje na reguliranem trgu zadevne države članice v skladu s točko 14 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES, razen kadar je družba izdajatelj izključno dolžniških vrednostnih papirjev, sprejetih za trgovanje na reguliranem trgu države članice v smislu člena 2(1)(b) Direktive 2004/109/ES⁽¹⁾ in katerih nominalna vrednost na enoto je najmanj 50 000 EUR ali v primeru dolžniških vrednostnih papirjev, nominiranih v drugi valuti, je na dan izdaje enakovredna 50 000 EUR.

2. Uporabita se člena 18 in 19.

3. Države članice vključijo registrirane revizorje in revizijske subjekte tretjih držav v svoj sistem nadzora, v svoj sistem zagotavljanja kakovosti ter v svoje sisteme preiskav in kazni. Države članice lahko izključijo registrirane revizorje ali revizijske subjekte tretjih držav iz sistema zagotavljanja kakovosti, če je bil v sistemu zagotavljanja kakovosti druge države članice ali tretje države, ki je bil ocenjen za enakovrednega v skladu s členom 46, v zadnjih treh letih izveden pregled kakovosti zadevnega revizorja ali revidiranega subjekta tretje države.

⁽¹⁾ Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu (UL L 390, 31.12.2004, str. 38).

4. Brez poseganja v člen 46 revizijska poročila v zvezi z letnimi ali konsolidiranimi računovodski izkazi iz odstavka 1 tega člena, ki jih izdajo revizorji ali revizijski subjekti tretjih držav, ki niso registrirani v državi članici, nimajo pravnih posledic v zadevni državi članici.

5. Države članice lahko registrirajo revizijske subjekte iz tretjih držav le, če:

- (a) izpolnjujejo pogoje, ki so enakovredni tistim iz člena 3(3);
- (b) večina članov upravnega ali poslovnega telesa revizijskega subjekta tretje države izpolnjuje pogoje, ki so enakovredni tistim iz členov 4 do 10;
- (c) revizor tretje države, ki izvaja revizijo v imenu revizijskega subjekta tretje države, izpolnjuje pogoje, ki so enakovredni tistim iz členov 4 do 10;
- (d) se revizije letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov iz odstavka 1 izvajajo v skladu z mednarodnimi revizijskimi standardi iz člena 26 in tudi v skladu z zahtevami, določenimi v členih 22, 24 in 25, ali v skladu z enakovrednimi standardi in zahtevami;
- (e) na svoji spletni strani objavijo letno pregledno poročilo, ki vključuje podatke iz člena 40, ali izpolnijo enakovredne zahteve po razkritjih.

6. Da se zagotovi enotna uporaba odstavka 5(d), oceni Komisija v sodelovanju z državami članicami enakovrednost in odloči v skladu s postopkom iz člena 48(2). V času sprejemanja odločitve s strani Komisije lahko države članice ocenijo enakovrednost iz odstavka 5(d), dokler Komisija ne sprejme odločitve.

Člen 46

Odstopanje v primeru enakovrednosti

1. Države članice lahko na podlagi vzajemnosti ne uporabijo ali spremenijo zahteve iz člena 45(1) in (3) le, če so revizijski subjekti ali revizorji tretjih držav vključeni v sisteme javnega nadzora, zagotavljanja kakovosti, preiskav in kazni v tretji državi, ki izpolnjuje zahteve, enakovredne tistim iz členov 29, 30 in 32.

2. Da se zagotovi enotna uporaba odstavka 1 tega člena, oceni Komisija v sodelovanju z državami članicami enakovrednost in odloči v skladu s postopkom iz člena 48(2). Države

članice lahko ocenijo enakovrednost iz odstavka 1 tega člena ali se zanešajo na ocene drugih držav članic, dokler Komisija ne sprejme odločitve. Če Komisija odloči, da zahteva po preglednosti iz odstavka 1 tega člena ni usklajena, lahko zadevnim revizorjem ali revizijskim subjektom dovoli opravljanje revizijskih dejavnosti v skladu z ustreznimi zahtevami države članice v primernem prehodnem obdobju.

3. Države članice sporočijo Komisiji:

- (a) svoje ocene enakovrednosti iz odstavka 2; in
- (b) glavne elemente dogovorov o sodelovanju s sistemi javnega nadzora, zagotavljanja kakovosti ter preiskav in kazni v tretjih državah na podlagi odstavka 1.

Člen 47

Sodelovanje s pristojnimi organi iz tretjih držav

1. Države članice lahko pristojnim organom tretje države predložijo revizijske delovne papirje in druge dokumente, ki jih posedujejo zakoniti revizorji ali revizijska podjetja z dovoljenjem držav članic, če:

- (a) so ti revizijski delovni papirji ali drugi dokumenti povezani z revizijo družb, ki so izdale vrednostne papirje v zadevni tretji državi, ali pa so sestavni deli skupine, ki izdaja obvezne konsolidirane računovodske izkaze v zadevni tretji državi;
- (b) prenos teh dokumentov poteka od domačih pristojnih organov k pristojnim organom zadevne tretje države na njihovo zahtevo;
- (c) pristojni organi zadevne tretje države izpolnjujejo zahteve, ki so priznane za ustrezne glede na odstavke 3;
- (d) obstajajo delovni dogovori, ki temeljijo na vzajemnosti med zadevnimi pristojnimi organi;
- (e) prenos osebnih podatkov v tretjo državo je v skladu s poglavjem IV Direktive 95/46/ES.

2. Delovni dogovori iz odstavka 1(d) zagotovijo, da:

- (a) pristojni organi zagotovijo obrazložitev namena zahteve po revizijskih delovnih papirjih in drugih dokumentih;
- (b) za osebe, ki so ali so bile zaposlene pri pristojnih organih tretje države, ki so prejemniki podatkov, veljajo dolžnosti varovanja poslovne skrivnosti;

(c) pristojni organi tretje države lahko uporabljajo revizijske delovne papirje in druge dokumente le za izvajanje svojih funkcij javnega nadzora, zagotavljanja kakovosti in preiskav, ki izpolnjujejo zahteve, enakovredne tistim iz členov 29, 30 in 32;

(d) se zahtevo pristojnih organov tretje države po revizijskih delovnih papirjih in drugih dokumentih, ki jih poseduje revizor ali revizijsko podjetje, lahko zavrne:

— če bi posredovanje teh delovnih papirjev ali dokumentov lahko škodovalo suverenosti, varnosti ali javnemu redu Skupnosti ali naslovljene države članice, ali

— če so se v naslovljeni državi članici v zvezi z enakimi dejanji in proti istim osebam že začeli sodni postopki.

3. Ustreznost iz odstavka 1(c) določi Komisija v skladu s postopkom iz člena 48(2), da se spodbudi sodelovanje med pristojnimi organi. Ocena ustreznosti se izvede v sodelovanju z državami članicami in temelji na zahtevah člena 36 ali na enakih reprezentativnih rezultatih. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za uskladitev z odločitvijo Komisije.

4. Izjemoma in z odstopanjem od odstavka 1 lahko države članice zakonitim revizorjem in revizijskim podjetjem, ki so jim podelile dovoljenje, dovolijo prenos revizijskih delovnih papirjev in drugih dokumentov neposredno k pristojnim organom tretje države, če:

(a) so pristojni organi v zadevni tretji državi uvedli preiskave;

(b) prenos ni v nasprotju z obveznostmi, ki jih morajo zakoniti revizorji in revizijska podjetja spoštovati v zvezi s prenosom revizijskih delovnih papirjev in drugih dokumentov k svojim domačim pristojnim organom;

(c) obstajajo delovni dogovori s pristojnimi organi zadevne tretje države, ki pristojnim organom države članice omogočajo vzajemni neposredni dostop do revizijskih delovnih papirjev in drugih dokumentov revizijskih subjektov navedene tretje države;

(d) pristojni organ – prosilec tretje države predhodno obvesti domači pristojni organ zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja o vsaki neposredni zahtevi po podatkih in navede razloge zanjo;

(e) se upoštevajo pogoji iz odstavka 2.

5. Komisija lahko v skladu s postopkom iz člena 48(2) določi izjemne primere iz odstavka 4 tega člena, da spodbudi sodelovanje med pristojnimi organi in zagotovi enotno uporabo odstavka 4 tega člena.

6. Države članice obvestijo Komisijo o delovnih dogovorih iz odstavkov 1 in 4.

POGLAVJE XII

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 48

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor (v nadaljnjem besedilu „odbor“).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

4. Brez poseganja v že sprejete izvedbene ukrepe in z izjemo določb iz člena 26 se po preteku dveh let od sprejema te direktive in najpozneje 1. aprila 2008 uporaba njenih določb, ki zahtevajo sprejem tehničnih pravil, predlogov sprememb in sklepov v skladu z odstavkom 2, prekine. Evropski parlament in Svet lahko na predlog Komisije v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe obnovita te določbe in jih zato pregledata pred iztekom zgoraj navedenega obdobja ali pred zgoraj navedenim datumom.

Člen 49

Spremembe direktiv 78/660/EGS in 83/349/EGS

1. Direktiva 78/660/EGS se spremeni:

(a) v členu 43(1) se doda naslednja točka:

(15) „ločeno, vsa plačila za poslovno leto, ki jih je zaračunal zakoniti revizor ali revizijsko podjetje za obvezno revizijo letnih računovodskih izkazov, vsa plačila, zaračunana za druge storitve dajanja zagotovil, vsa plačila, zaračunana za davčne svetovalne storitve, in vsa plačila, zaračunana za druge nerevizijske storitve.“

Države članice lahko določijo, da se ta zahteva ne uporablja za družbo, ki je vključena v konsolidirane računovodske izkaze, ki jih je treba pripraviti po členu 1 Direktive 83/349/EGS, pod pogojem, da so ti podatki posredovani v opombah h konsolidiranim računovodskim izkazom.“;

(b) odstavek 1 člena 44 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice lahko dovolijo družbam iz člena 11, da sestavijo skrajšana pojasnila o računovodskih izkazih brez zahtevanih podatkov iz člena 43(1)(5) do (12), (14)(a) in (15). Vendar morajo ta pojasnila v celoti razkriti podatke, določene v členu 43(1)(6), za vse zadevne postavke.“;

(c) odstavek 2 člena 45 se nadomesti z:

„2. Odstavek 1(b) se uporablja tudi za podatke, določene v členu 43(1)(8).

Države članice lahko dovolijo podjetjem iz člena 27, da opustijo razkritje podatkov, določenih v členu 43(1)(8). Države članice lahko podjetjem iz člena 27 dovolijo tudi, da opustijo razkritje podatkov, določenih v členu 43(1)(15), če so ti podatki dostavljeni sistemu javnega nadzora iz člena 32 Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze (*).

(*) UL L 157, 9.6.2006, str. 87.“

2. Členu 34 Direktive 83/349/EGS se doda naslednja točka:

„(16) ločeno, vsa plačila za poslovno leto, ki jih je zaračunal zakoniti revizor ali revizijsko podjetje za obvezno revizijo konsolidiranih računovodskih izkazov, vsa plačila, zaračunana za druge storitve dajanja zagotovil, vsa plačila, zaračunana za davčne svetovalne storitve, in vsa plačila, zaračunana za druge nerevizijske storitve.“

Člen 50

Razveljavitev Direktive 84/253/EGS

Direktiva 84/253/EGS se razveljavi z učinkom od 29. junija 2006. Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo za sklicevanja na to direktivo.

Člen 51

Prehodna določba

Šteje se, da imajo zakoniti revizorji ali revizijska podjetja, katerim pristojni organi države članice podelijo dovoljenje

v skladu z Direktivo 84/253/EGS pred začetkom veljavnosti določb iz člena 53(1), dovoljenje v skladu s to direktivo.

Člen 52

Najmanjša uskladitev

Države članice, ki zahtevajo obvezno revizijo, lahko določijo strožje zahteve, razen če besedilo te direktive navaja drugače.

Člen 53

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo določbe, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 29. junija 2008. O tem nemudoma obvestijo Komisijo.

2. Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

3. Države članice Komisiji predložijo besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 54

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 55

Naslovljenci

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 17. maja 2006

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BORRELL FONTELLES

Za Svet

Predsednik

H. WINKLER